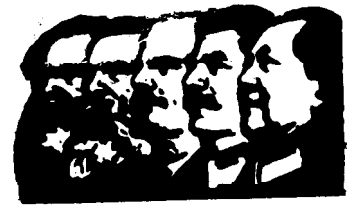

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΙΟΥΛΗΣ 2015 ΑΡ. ΦΥΛ. 508, € 1,50

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ:

Το βρώμικο θέατρο των σαμποταριστών του “Ναι” και του “Όχι”

Το πιο μεγάλο πολιτικό πρόβλημα σ’ αυτή τη χώρα δεν είναι ότι έχουμε ένα πρωθυπουργό που απρόκλητα χρεωκόπησε τις τράπεζες, διέλυσε το πιστωτικό σύστημα και το σύστημα πληρωμών δίνοντας το τελειωτικό χτύπημα σε μια ήδη λιπόθυμη παραγωγική μηχανή, τέτοιο που μόνο μια ξένη κατοχή θα έδινε. Ούτε είναι ότι αυτός ο πρωθυπουργός έχει σαν βασική του αποστολή να παράγει διαρκώς νέο πελώριο χρέος για τη μικρή χώρα του ώστε να διασπάει τον οικονομικά ισχυρό αλλά πολιτικά ασύνδετο δανειστή του.

Ακόμα και το ότι αυτός ο παλιάνθρωπος έχει μετατρέψει τη χώρα σε ένα απέραντο δουλεμπορικό που ξεφορτώνει στο κέντρο της Ευρώπης πρωτοφανείς στρατιές μεταναστών για να ανατινάξει παραπέρα την πολιτική συνοχή της, να τη φασιστικοποιήσει και να κάνει τους ναζί μεγάλο κόμμα στην πενιασμένη χώρα του δεν είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα. Τολμάμε τέλος να πούμε ό-

τι ακόμα και το ότι αυτός ο προβοκάτορας πάει να καταργήσει όλα τα κανάλια που τολμάνε να του αντιμιλάνε και να τα παραδώσει και αυτά στα αφεντικά του για να μπορεί να κάνει ανεμπόδιστα όλα τα παραπάνω εγκλήματα, δεν πρέπει να θεωρείται το μεγαλύτερο πρόβλημα της βασανισμένης αυτής χώρας.

Το αληθινά μεγάλο, το μεγαλύτερο

πρόβλημα είναι ότι αυτό το τέρας δεν έχει καμιά ουσιαστική αντιπολίτευση μέσα στα κοινοβούλια, αλλά ότι αντίθετα σε κάθε μία από αυτές τις μεγάλες βρωμιές και εγκλήματά του βρίσκει στήριξη, ή έστω ανοχή, ή τη ρουτινιαρική και κούφια αντικαπιταλιστική κριτική που του κάνει το ψευτοΚΚΕ και που μιας και είναι ίδια για όλους, δεν είναι κριτική. Ειδικά οι υποτιθέμενοι φιλοευρωπαίοι όταν αυτός ο τύπος κάνει μια πρωτοφανή τούμπα διεθνούς βεληνεκούς που ζαλίζει την κομματική του βάση, τον αποθεώνουν σαν αληθινό ρεαλιστή και τολμηρό και υπεύθυνο πολιτικό. Τελικά αυτός ο τύπος έχει γίνει ένα είδος λειτουργικού εθνάρχη.

Το πρόβλημα με λίγα λόγια δεν είναι

ο Τσίπρας αλλά η καθολική κατάπτωση του επίσημου, του αστικού πολιτικού κόσμου που τον στηρίζει ενεργητικά ή παθητικά και γι αυτό του επιτρέπει να έχει ψηλές δημοτικότητες. Οι μόνες φω-νές αληθινής καταγγελίας ενάντια στον Τσίπρα και τα πολιτικά του στηρίγματα εκτός από την ΟΑΚΚΕ έρχονται από ελάχιστους έντιμους δημοσιολόγους και ευτυχώς από πολλούς, πάρα πολλούς απλούς δημοκρατικούς και τίμιους ανθρώπους που αγαπάνε τη χώρα τους.

Το ζήτημα είναι πως αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να ενωθούν και να παλέψουν οργανωμένα, τόσο οργανωμένα τουλάχιστον όσο οι

συνέχεια στη σελ. 4

ΤΑ CAPITAL CONTROLS ΕΙΔΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΕ ΑΣΥΛΛΗΠΤΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ

Από το Φλεβάρη “έφυγαν” από τις τράπεζες περισσότερα από 40 δις ευρώ, δηλαδή οι καταθέσεις πήγαν από τα 160 στα 120 δις Ευρώ. Αυτή η φυγή έγινε όσο η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ κάθε τόσο τίνιζε στον αέρα τις διαπραγματεύσεις για το χρέος, και απειλούσε την ΕΖ με χρεωκοπία και πέρασμα στη δραχμή.

Για να έχουν ρευστότητα οι τράπεζες δανείζονταν με ενέχυρο τα υποβαθμισμένα περιουσιακά τους στοιχεία, πελώρια ποσά από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) μέσα από το μηχανισμό έκτακτης παροχής ρευστότητας, το γνωστό ΕΛΑ. Τα χρήματα αυτά δεν επενδύονταν στην πραγματική οικονομία αλλά χρησιμοποιούνταν για να αναπληρώνονται τα χρήματα που οι καταθέτες απέσυραν από τις τράπεζες. Βασικός όρος για να δίνει αυτά τα δις η ΕΚΤ στις ελληνικές τράπεζες ήταν η Ελλάδα να βρίσκεται σε πρόγραμμα διάσωσης. Αυτό το πρόγραμμα έληξε στις 30 Ιούνη. **Αν η Ελλάδα δεν ανανέωνε αυτό το πρόγραμμα με ένα καινούργιο μέσα από τις υποτιθέμενες διαπραγματεύσεις των Τσίπρα-Βαρουφάκη, η ΕΚΤ δεν είχε κανένα δι-**

καίωμα και κανένα πρόσχημα να δώσει νέα δις στις ελληνικές τράπεζες πράγμα που το ήξερε πολύ καλά όλη Ευρώπη, όλος ο κόσμος και βέβαια η ελληνική Κυβέρνηση.

Το βράδυ της Παρασκευής 26 Ιούνη η ελληνική διαπραγματευτική ομάδα αποχώρησε από τη διαπραγμάτευση με το Eurogroup, μετά από τηλεφωνική εντολή του Τσίπρα. **Αμέσως μετά αυτός προκήρυξε το δημοψήφισμα της 5 του Ιούλη, δηλαδή μετά τη λήξη της διορίας της 30 Ιούνη και μάλιστα με πρόταση για “ΟΧΙ”.** Από την ώρα που προκηρύχτηκε ένα τέτοιο δημοψήφισμα και ξεπεράστηκε η καίρια ημερομηνία της 30 του Ιούνη όλοι οι καταθέτες θα έτρεχαν να πάρουν τα λεφτά τους για να τα γλυτώσουν από ένα πιθανό κούρεμα που θα ακολουθούσε τη δια-

κοπή της χρηματοδότησης από τον ΕΛΑ.

Έτσι η κυβέρνηση έκλεισε τις τράπεζες για να μπορέσουν να διατηρήσουν το ελάχιστο ρευστό που τους απέμενε, και ακολούθησε η επιβολή στη συνέχεια των λεγόμενων capital controls, δηλαδή η επιβολή ορίου σε διάφορες τραπεζικές συναλλαγές, κυρίως σε αναλήψεις και εμβάσματα. Αυτό ήταν άμεση συνέπεια της συγκεκριμένης κυβερνητικής πολιτικής.

Ωστόσο, η κυβερνητική ηγεσία, με πρώτο, όπως πάντα τον αρχιψεύτη Τσίπρα, υποστήριξε ότι τις τράπεζες τις έκλεισε η ΕΚΤ και η Ευρωζώνη με την υπόδειξη της Γερμανίας, και ότι αυτοί φταίνε για τα capital controls γιατί αρνήθηκαν να δώσουν “πέντε μερούλες” ακόμα

χρόνο, μετά τις 30 του Ιούνη, για να κάνει η κυβέρνηση το δημοψήφισμά της. Αλλά αυτό το δημοψήφισμα μπορούσε να το κάνει η κυβέρνηση “πέντε μερούλες” πριν τις 30 του Ιούνη, δηλαδή εντός χρόνου διάσωσης όπου όλα τα βασικά νούμερα και σημεία διαφωνίας είχαν παγιωθεί και ήταν γνωστά.

Το ότι ο Τσίπρας ήξερε, όπως και όλη η κυβέρνηση ότι η στήριξη μέσω ΕΛΑ θα σταματούσε στις 30 Ιούνη το αποκάλυψε και ο αναπληρωτής υπουργός προστασίας του πολίτη Πανούσης, που δήλωσε πως τη νύχτα που αποφασίστηκε το δημοψήφισμα η ελληνική κυβέρνηση “γνώριζε πως υπήρχε ενδεχόμενο να

συνέχεια στη σελ. 5

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Η νέα “ευρωπαϊκή” κυβέρνηση Τσίπρα, σ. 3 • Νεογκοτζαμάνικες πρακτικές και ψευτοαναρχισμός: μια νέα ποιότητα, σελ. 6, • Μεταναστευτικό: η κυβέρνηση των προβοκατόρων ανοίγει τα σύνορα για να δυναμώσει το ρατσισμό στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη, σελ. 8, • Μεγαλώνουν την πείνα για τους πιο φτωχούς και επιπλέον τσακίζουν τη βιομηχανία τροφίμων, σελ. 10, • Η συμφωνία για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, σελ. 16

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΕΝΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΓΙΑ ΤΑ 30ΧΡΟΝΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

«Από τη στάχτη
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»
Ν. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε

Γραφείο: Βαλαωρίτου 1 Πειραιάς

Τηλ: 4928067

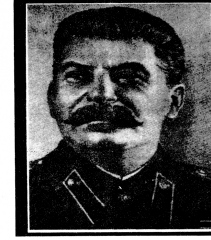
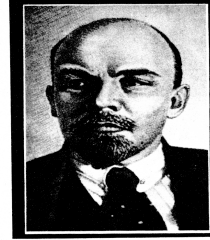
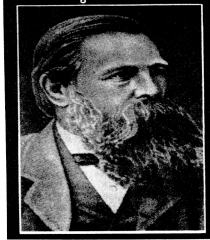
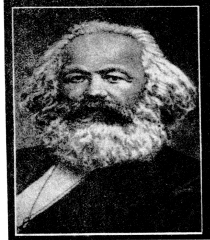
Έτος 1ο

Σάββατο, 20 Ιούλη 1985

Αριθμός φύλλου 1

Τιμή: 8πρ. 30

ΝΑ ΣΗΚΩΣΟΥΜΕ ΨΗΛΑ ΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ
ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ-ΛΕΝΙΝΙΣΜΟΥ-ΣΚΕΨΗ ΜΑΟΤΣΕΤΟΥΓΚ

Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ
Α. ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

μαρξιστικής θεωρίας, και να ξεσκισίμε το ψεύτικο περικάλυμμα του ρεβιζιονισμού και κάθε λογής ομορτυλισμού είναι σήμερα το πρωταρχικό μας καθήκον, σε δύο μέτωπα.
α. Στο μέτωπο της υποστήριξης των γενικών αρχών και της γενικής παγκόσμιας στρατηγικής κατεύθυνσης της επανάστασης.

Στις 30 του Ιούλη πριν από μια τακτική συνεδρίαση της οργάνωσης Αθήνας-Πειραιά στην οποία συμμετείχαν και δραστήριοι εξωκομματικοί φίλοι μας γιορτάσαμε με μια μικρή τελετή τα 30 χρόνια από την ιδρυτική διακήρυξη της ΟΑΚΚΕ που εκδόθηκε στις 15 του Ιούλη 1985 και είναι δημοσιευμένη στο πρώτο φύλλο της κομματικής μας εφημερίδας Νέα Ανατολή. Στη διάρκεια της συνεδρίασης αυτής ένας σύντροφός μας που δεν μπορούσε να συμμετέχει σε αυτήν για αντι-

κειμενικούς λόγους, μας πήρε τηλέφωνο για να διαβάσει έναν σύντομο χαιρετισμό, που έκφρασε το πνεύμα των συντρόφων και χειροκροτήθηκε με συγκίνηση. Δημοσιεύουμε παρακάτω αυτό το χαιρετισμό και επιφυλασσόμαστε να έχουμε σύντομα ένα αρκετά διεξοδικό κομματικό κείμενο για τη σημασία της 30χρονης πορείας της Οργάνωσης μέσα στο ελληνικό και στο παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα.

Αγαπητοί σύντροφοι,

Μπορεί στα τριάντα χρόνια της οργάνωσής μας να μην είχαμε εξορίες, φυλακές και βασανιστήρια, όπως το παλιό ηρωικό ΚΚΕ αν και δεχτήκαμε αρκετές φορές τη βία του φασισμού και του σοσιαλφασισμού και συρθήκαμε στα δικαστήρια από το αστικό κράτος. Όμως το βασικό ήταν ότι διανύσαμε μια συνειδητά μακρυά πορεία μέσα στην απέραντη μοναξιά και την απογοήτευση που έφερε στο λαό μας και στους λαούς όλου του κόσμου η ήττα των σοσιαλιστικών επαναστάσεων στις δύο πιο μεγάλες χώρες του σοσιαλιστικού στρατοπέδου, τη Σοβιετική Ένωση και τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Είχαμε κυρίως να αποδείξουμε ότι αυτό που φαίνεται σαν αλήθεια είναι ένα τεράστιο ψέμα, ότι αυτό δηλαδή που φαίνεται σαν κομμουνισμός σήμερα δεν είναι παρά ο απόλυτος φασισμός, ο σοσιαλφασι-

σμός, η τελευταία και πιο επικίνδυνη μεταμφίεση της αστικής τάξης. Παρόλες τις δυσκολίες, τα λάθη μας και τις μικρές μας αριθμητικά δυνάμεις κρατήσαμε στα λόγια και στην πράξη ψηλά τη σημαία του Μαρξισμού -Λενινισμού -Μαοϊσμού που τόσο έχουν ποδοπατήσει και οι ρεβιζιονιστές ανοιχτοί εχθροί της αλλά και οι περισσότεροι κάλπικοι υπερασπιστές της.

Να έχουμε εμπιστοσύνη στην ελληνική εργατική τάξη. Μην ξεχνάμε ότι αυτή η τάξη δημιούργησε το παλιό ηρωικό ΚΚΕ. Αυτή έκανε το ΕΑΜ, τον ΕΛΑΣ και την ΕΠΟΝ, αυτή το Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας και αυτή έδωσε την αντισοσιαλφασιστική πάλη στα 1955-56 ενάντια στους προδότες παλινορθωτές του καπιταλισμού στη Σοβιετική Ένωση. Ας μην ξεχνάμε ποτέ ότι το ΚΚΕ ήταν το μόνο κόμμα παγκόσμια που αυτοί αιχμαλώτισαν, εξόρισαν στις παγωμένες στέπες της Σιβηρίας, και τελικά δολοφόνησαν τον ηγέτη του Νίκο Ζαχαριάδη. Αυτή είναι μια ανεκτίμητη βαριά ιστορική κληρονο-

μιά για μας.

Φίλοι και Σύντροφοι,

Ας δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, μπροστά στους θυελώδεις ταξικούς αγώνες που αναπόφευκτα θα ξεσπάσουν. Ας δώσουμε ξανά στην ελληνική εργατική τάξη τη χαμένη ταξική και αγωνιστική της αυτοπεποίθηση, αυτήν που, η σοσιαλφασιστική κυριαρχία τόσων χρόνων, της έχει τώρα αποστερήσει, έτσι ώστε ρωμαλέα και δυνατή να σταθεί δίπλα στους λαούς όλου του κόσμου για τον τρίτο γύρο των προλεταριακών επαναστάσεων που νομοτελικά θα σαρώσουν τον πλανήτη μας βράφοντάς τον κόκκινο.

Αυτό είναι το ιστορικό μας καθήκον.

ΜΟΝΟ Η ΡΩΣΟΔΟΥΛΗ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

Για χρόνια τώρα οι σαμποταριστές δεν άφηναν κανένα έργο κρατικό να γίνει με τη μέθοδο ΣΔΙΤ, δηλαδή με τη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Αυτή η μέθοδος εξοικονομεί πόρους από το κράτος και προωθεί την κατασκευή δημόσιων έργων. Όμως οι επικρατέστεροι υποψήφιοι για τέτοια έργα ανήκαν στο κομμάτι της δυτικόφιλης αστικής τάξης. Γι' αυτό οι ψευτοαριστεροί του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοΚΚΕ ήταν πάντα ενάντια σε αυτά. Μετά την άνοδο στην εξουσία του ρωσόδουλου ΣΥΡΙΖΑ, αυτό δεν ισχύει πια, αφού τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ σαν κυβέρνηση μπορεί να δίνει όλα τα έργα στους ανατολικούς ολιγάρχες και δεν τον ενοχλούν πια οι συμπράξεις δημόσιου-"ιδιωτικού" τομέα. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια μπορεί να γίνονται και συμμαχίες με κάποιους δυτικούς αστούς αλλά με τον όρο οι τελευταίοι να είναι μειοψηφία στο επιχειρηματικό σχήμα.

Έτσι στην Κοζάνη ο Μπόμπολας πήρε την κατασκευή μιας μονάδας επεξεργα-

σίας αποβλήτων της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας. Αυτό είναι το πρώτο έργο ΣΔΙΤ που υλοποιείται από τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Σύμφωνα με ρεπορτάζ που δημοσιεύεται στο capital.gr: "Η σύμβαση του έργου υπογράφεται σήμερα στην Αθήνα, στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων παρούσια του προέδρου του φορέα υλοποίησης του έργου ΔΙΑΔΥΜΑ, του αναδόχου και των χρηματοοικονομικών συμβούλων.

Όπως εξηγούν παράγοντες της αγοράς, η συμβασιοποίηση του συγκεκριμένου έργου υπό την παρούσα χειρίστη οικονομική συγκυρία αποτελεί ψήφο εμπιστοσύνης για την ελληνική αγορά. Και όχι άδικα, καθώς η χρηματοδότηση του έργου θα προέλθει κατά το ήμισυ από το χρηματοδοτικό εργαλείο Jessica, την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, και κατά 50% από τον ανάδοχο και τραπεζικό δανεισμό. Όπως αναφέρουν οι πληροφορίες, το συγκεκριμένο έργο καταδει-

κνύει τον προσανατολισμό του υπουργού Οικονομίας Γιώργου Σταθάκη στην προώθηση των έργων ΣΔΙΤ" (www.capital.gr, 10-6). Αυτό σημαίνει ότι όταν οι ευρωπαίοι πιέζουν την κυβέρνηση για ιδιωτικοποιήσεις, ο ΣΥΡΙΖΑ θα δίνει τα έργα στη ρωσόδουλη αστική τάξη.

Η ανάθεση αυτή αποδεικνύει για άλλη μια φορά αυτό που πάντα υποστήριζε η ΟΑΚΚΕ για χρόνια τώρα, ότι τα δήθεν οικονομικά κινήματα στην ουσία τους είναι κατευθυνόμενα από το ΣΥΡΙΖΑ και την υπόλοιπη ψευτοαριστερά και σκοπός τους είναι πάντα να ακυρώνουν επενδύσεις που γίνονται από τη ντόπια ή τη δυτική αστική τάξη. Έτσι από τη μία ο υφυπουργός στο ΥΠΕΚΑ Τσιρώνης, αυτός που έβριζε τους εργάτες των μεταλλείων της Χαλκιδικής, "πρόσφατα διακήρυξε το τέλος των μονάδων-μαμούθ που υλοποιούνται ως ΣΔΙΤ" (στο ίδιο), και από την άλλη ο δήμαρχος Κοζάνης Ιωαννίδης που στηρίχθηκε από Οικολόγους Πράσινους και ΣΥΡΙΖΑ, υποψήφιος βουλευτής με τους Οικολόγους Πράσινους το 2007 και το 2009, υποστήριξε την ανάθεση στον Μπόμπολα. Ο Τσιρώνης τον κάλυψε πλήρως όταν σε πρόσφατη συνέντευξή του, απέφυγε να σχολιάσει την απόφαση του Ιωαννίδη, σημειώνοντας ότι "εμείς ως υπουργείο δεν μπορούμε να κρίνουμε πώς ο κάθε ΟΤΑ θα διαχειριστεί τα απορρίμματά του" (στο ίδιο).

Ψεύτες και υποκριτές ψευτοοικολόγοι, τσιράκια του Μπόμπολα και του ΣΥΡΙΖΑ!

Ολιβεροί υπηρέτες της ρωσόδουλης

κρατικοδίαιτης ολιγαρχίας!

Παρακαλούμε τους
αναγνώστες μας να
στέλνουν τα γράμματα
ή τις επιταγές τους στη δ/
νση Χαλκοκονδύλη 35,
Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο
όνομα Κώστας Κούτελος,
ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας
ενισχύσεις μπορείτε να
χρησιμοποιείτε
το λογαριασμό μας
στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΤΩΡΑ, ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΕΠΕΝΔΥΣΗΣ, Ο ΣΥΡΙΖΑ ΔΕΝ ΔΙΝΕΙ ΑΔΕΙΑ ΣΕ ΝΤΟΠΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ!

Ενώ η χώρα έχει καταρρεύσει οικονομικά και μόνο από δανεικά μπορεί να επιβιώσει, οι σοσιαλφασίστες σαμποταριστές του ΣΥΡΙΖΑ δυναμώνουν με ασύλληπτη μανία το παραγωγικό τους σαμποτάζ. Αν ήταν πραγματικά αριστεροί, το πρώτο πράγμα που θα έκαναν θα ήταν να πάρουν μέτρα για την προσέλκυ-

ση επενδύσεων. Αντίθετα, το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να τσακίσουν ό,τι είναι παραγωγικά αποδοτικό σε αυτή τη χώρα, εκτός αν προορίζεται να το αγοράσουν φτηνά οι ρώσοι και οι κινέζοι σοσιαλ-ιμπεριαλιστές.

συνέχεια στη σελ. 4

Το παρακάτω άρθρο μας πρωτοδημοσιεύτηκε στις 13 του Ιούλη στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ και συνεχίζει να είναι ενήμερο με ελάχιστες μικροαλλαγές. Η βασική του γραμμή ανάλυσης έχει επιβεβαιωθεί α-

πόλυτα από τις πολιτικές εξελίξεις του τελευταίου μήνα μέχρι τη δημοσίευση αυτού εδώ του φύλλου της *Νεας Ανατολής*

Η νέα “ευρωπαϊκή” κυβέρνηση Τσίπρα: “Όσες μεταμφιέσεις και αν κάνει ο πίδηκος δεν μπορεί να κρύψει την ουρά του”

Η κυβέρνηση των πιο κραγμένων διεθνών απατεώνων αφού έβαλε όλη την ηγεσία της Ευρώπης να ξενυχτάει για δύο μερόνυχτα υπέγραψε μια συμφωνία που δεν θα την τηρήσει όπως έκαναν άλλωστε και οι προκάτοχές της κυβερνήσεις με όλες τις αντίστοιχες συμφωνίες που υπογράψανε.

Η τήρηση μιας διεθνούς συμφωνίας στη χώρα μας όπως ξέρουμε δεν έχει σχέση με την ψήφιση της από την ελληνική Βουλή. Στην Ελλάδα των διεθνών απατεώνων οι διεθνείς συμφωνίες και οι νόμοι που απορρέουν από αυτές είναι κατ’ αρχήν ένα τίποτα χωρίς τα προεδρικά διατάγματα και χωρίς τις διοικητικές εγκυκλίους που υλοποιούν αυτούς τους νόμους. Γι αυτά δεν αποφασίζει καμιά Βουλή αλλά ένας στενός πρωθυπουργικός και κομματικός πυρήνας που επιβλέπει τον αρμόδιο υπουργό. Αλλά ακόμα και αν περάσει από αυτά τα στάδια υλοποίησης, ένας νόμος είναι ένα τίποτα αν δεν τον εγκρίνει το πρακτικά υπερνομοθετικό όργανο του έθνους που είναι το ΣτΕ, δηλαδή ο βαθύς Σύριζα.

Αλλά και αν αυτό το φίλτρο δεν σταματήσει τον νόμο, αυτός και πάλι δεν θα είναι νόμος αν δεν εκπροσωπεί το “δίκιο του λαού αυτού καθεαυτού”, που είναι τα κινήματα τμημάτων της στενής αλλά και ευρύτερης κρατικής γραφειοκρατίας (πχ ΔΕΚΟ-Δήμοι) ή κινήματα καταλήψεων των δρόμων που μπορούν να παραλύσουν την οικονομία της χώρας έχοντας συνήθως επικεφαλής τους τον κνιτο-συριζέικο κρατικό στρατό, ή αν χρειαστεί το ψευτοαναρχικό παρακράτος.

Αυτά τα ελληνικά φίλτρα απόρριψης των νόμων ίσχυαν μέχρι σήμερα που τις συμφωνίες με τους “εταίρους”, όπως ονομάζονται σήμερα οι “εχθροί του έθνους”, τις υπέγραφαν κυβερνήσεις που έλεγαν πως πίστευαν αυτές τις συμφωνίες. Αλλά αυτή τη φορά ο ίδιος ο πρωθυπουργός δηλώνει ανοιχτά ότι η συμφωνία έγινε υπό πίεση και μάλιστα κάποια από “τα μέτρα που υπέγραψε είναι υφεσιακά” δηλαδή αντιαναπτυξιακά. Γι αυτόν και όλα τα στελέχη που έχουν μιλήσει και τα κομματικά όργανα, η συμφωνία είναι αποτέλεσμα όχι απλά εκβιασμού, αλλά βιασμού, και την υπογράψανε λόγω αρνητικών συσχετισμών δύναμης. Μάλιστα η Αυγή, το κομματικό όργανο της κυβέρνησης, είπε χθες ότι η Γερμανία που επέβαλε τη συμφωνία είναι χειρότερη από τη χιτλερική, και έτσι ουσιαστικά δικαιολογεί την κωλοτούμπα της Κυβέρνησης σαν υποχώρηση απέναντι σε υπέρτερο κτηνώδη εχθρό. Αυτό το απόλυτο μίσος στη σημερινή Γερμανία είναι το νέο πραγματικά χιτλερικό, δηλητηριώδες, πουτινικό μάθημα που θα δίνει ο Σύριζα από δω και μπρος στον κόσμο του “όχι” και γενικά στον ελληνικό λαό, μαζί με το ψευτοΚΚΕ και τους ναζί, αλλά τελευταία και τους χωρίς αρχές και χαρακτήρα φιλελεύθερους.

Η διαφορά είναι ότι εκεί που είχαμε σε όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις των μνημονίων πρωθυπουργούς προδότες, νενέκους κλπ, στην υπηρεσία της

Γερμανίας, τώρα ο Τσίπρας που εκτόξευσε το χρέος σε 6 μήνες και γι αυτό έφερε ένα νέο, και το χειρότερο ως τώρα, μνημόνιο πείνας, είναι το ηρωικό θύμα της νεοχιτλερικής Γερμανίας που του επέβαλε τα νέα μέτρα γιατί θέλησε να εκδικηθεί τον πατριωτισμό του. Τώρα αυτός ο αρχικωλοτούμπας όχι μόνο δεν είναι Νενέκος αλλά είναι ο Αθανάσιος Διάκος, που όχι μόνο δεν φταίει για τα μέτρα αλλά θα είναι και το νέο κέντρο της νέας εθνικής αντίστασης της οποίας το ουσιαστικό και συμβολικό κέντρο της άμυνας της έχει βρεθεί και είναι το εγγυοδοτικό ταμείο για τις ιδιωτικοποιήσεις. Αυτό είναι το βασικό μέτρο εγγύησης της νέας πελώριας δανειοδότησης, που αναλαμβάνουν όλοι οι λαοί της Ευρώπης απέναντι στους εγκληματίες σαμποταριστές της κυβέρνησης Σύριζα.

Η δυνατότητα αυτή να γίνει ο αρχικωλοτούμπας, αρχι-πραξικοπηματίας και αρχι-σαμποταριστής Τσίπρας από θύτη θύμα και εθνικός ηγέτης οφείλεται όχι τόσο στο φασιστικό θράσος των ηγετικών στελεχών του Σύριζα όσο στη δήθεν φιλο-ευρωπαϊκή αντιπολίτευση της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και κυρίως του Ποταμιού του τσιπραίου Θεοδωράκη. Αυτοί τον παρουσιάζουν σαν “ευρωπαίο” ηγέτη που τα έβαλε με τους “αριστεριστές” του κόμματός του, τους παραμέρισε, και με μια τρομερή στροφή μεγάλου ηγέτη έσωσε τη χώρα κρατώντας την μέσα στο Ευρώ. Το θλιβερό είναι ότι αυτό το παραμύθι το πιστεύουν και κάποιοι προοδευτικοί άνθρωποι που βγαίνοντας ξαφνικά από τον εφιάλτη ενός επικείμενου φασισμού εντός δραχμής πιστεύουν ότι με έναν τέτοιο Τσίπρα στο ρόλο του αντι-Λαφαζάνη μπορούμε να πάμε σε δημοκρατικές εξελίξεις. Η ζωή σύντομα θα το δείξει ότι με μια συμφωνία που ο Τσίπρας την περνάει σαν “βιασμό”, οι φαιο-“κόκκινοι” φασίστες θα ενισχυθούν σε όλα τα επίπεδα. Αρκεί να προσέξει κανείς πως ο Καμμένος μένει στην κυβέρνηση καταγγέλλοντας τη συμφωνία σαν εκβιαστική. Αυτό γιατί ο Τσίπρας δεν μπορεί να βρει εύκολα καταλληλότερο ρωσόδουλο κλασσικό φασίστα να κρατήσει το βασικό εργαλείο της δικτατορίας που οι πουτινικοί ετοιμάζουν, το στρατό. Πιστεύουμε ότι όποιες και να είναι οι κυβερνητικές μορφές που θα ακολουθήσουν, τα ανοιχτά ρωσόφιλα σοσιαλ-φασιστικά στοιχεία που έχουν πάρει ισχυρές θέσεις μέσα στον κρατικό μηχανισμό θα τις κρατήσουν, ενώ θα καταγγέλλουν τη συμφωνία. Καλό είναι να προσέξουμε ότι όλη η “αριστερή” αντιπολίτευση ενώ καταγγέλλει ή και καταψηφίζει τη συμφωνία δεν καταγγέλλει καθόλου τον Τσίπρα, στον οποίο η συμφωνία απλά επιβλήθηκε, αλλά μόνο τον εχθρό Σόιμπλε. Έτσι ο ήρωας Τσίπρας απλά

θα ψηφίζει τους νόμους για να παραπλανά τον εχθρό, ενώ οι τζάμπα επαναστάτες που καταψηφίζουν ή λένε παρών θα οργανώνουν την εθνική αντίσταση που ο Τσίπρας δεν μπορεί ανοιχτά να κάνει.

Γι αυτό το λόγο ο Σύριζα δεν θέλει συγκυβέρνηση με τους “νενέκους” της ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποταμιού, που όταν δεν είναι βαλτοί, ηλιθίως πιστεύουν ότι ο Τσίπρας θέλει από δω και μπρος μια ευρωπαϊκή πορεία για τη χώρα, επειδή έδωσε τον Βαρουφάκη. Αυτός δεν ήταν τουλάχιστον τόσο αισχρός κωλοτούμπας και διπρόσωπος σαν τον Τσίπρα, που αφού χρησιμοποίησε αυτόν το νάρκισσο για να κερδίσει χρόνο ώστε να αδράξει το κράτος, αλλά και για να εξακοντίσει το χρέος, τον έδωσε και τον πέταξε στους ήρωες της “ευρωπαϊκής” αντιπολίτευσης που έπεσαν πάνω του μόνο αφού βεβαιώθηκαν ότι ήταν πολιτικά νεκρός.

Ο Σύριζα δεν κάθισε για άλλο λόγο στην εξουσία κάνοντας επί έξι μήνες αντιμνημονιακή αντίσταση για να πει στο τέλος ένα μνημονιακό υπέρ-ναι, παρά μόνο για να αδράξει τον κρατικό μηχανισμό. Αυτόν δεν σκοπεύει να τον μοιραστεί με κανέναν ευρωπαίο ή μισοευρωπαϊκό φιλελεύθερο που θα ψηφίζει τα μέτρα που μόνο αυτός θα πιστεύει και θα τα λούζεται και γι αυτό πάλι θα τον λένε νενέκο και γερμανοτσολιά οι παμπόνηροι συριζοκαμμένοι, οι μοναδικοί ταγματασφαλίτες στην υπηρεσία του αληθινού κατακτητή της χώρας, που είναι η πουτινο-χιτλερική Ρωσία.

Όποιος θέλει να εξακριβώσει που πάει στ’ αλήθεια κάθε πολιτικό ρεύμα στην Ελλάδα αλλά και ευρύτερα στην Ευρώπη πρέπει να το υποβάλει σε ένα μεγάλο διεθνιστικό τεστ και αυτό είναι πόσο αντιστέκεται στους έλληνες αρχιπαταχτζήδες και ανοιχτούς φιλοπουτινικούς υπονομευτές και διασπαστές της Ευρώπης. Στην ενότητα της Ευρώπης κρίνεται σήμερα η ειρήνη και η δημοκρατία στην ευρωπαϊκή Ήπειρο και τελικά στην ίδια την Ελλάδα. Το μεγαλύτερο έγκλημα από όλα τα εγκλήματα που έχει διαπράξει ως τώρα ο Τσίπρας ενάντια στην Ευρώπη, οπότε και ενάντια στην Ελλάδα, είναι ότι βοήθησε στο να μπει μια βαθιά και ίσως στρατηγική σφήνα ανάμεσα στη Γαλλία και στη Γερμανία της γραμμής Σόιμπλε, δίνοντας μάλιστα στο ρωσόφιλο σε όλα Ολάντ τη δυνατότητα να παίζει (μαζί με τον ομόστυλο του Ρέντζι), το ρόλο του αληθινού “ενωτικού” ηγέτη μέσα στην ΕΖ και στην Ε-Ε, στην πραγματικότητα του διασπαστή επίδοξου ηγέτη του μεσογειακού Νότου ενάντια στο Βορρά.

Οι φιλελεύθεροι όψιμοι φίλοι του Τσίπρα πιάνονται από τη συμμαχία του Τσίπρα με τη Γαλλία και την Ιταλία των Ολάντ και Ρέντζι ενάντια ειδικά στη Γερμανία της γραμμής Σόιμπλε, για να συμμετέχουν κι αυτοί σαν τάχα γνήσιοι ευρωπαίοι στο μεγάλο ψευτο-ευρωπαϊκό “ρεύμα αλληλεγγύης” της

φάσης. Γι αυτό υπογράφουν ευχαρίστως και αυτοί στο διαβατήριό του σημερινού εθνοφασισμού που είναι η καταδίκη του “Σατανά” Σόιμπλε. Αυτός στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτα άλλο παρά η φωνή όχι μόνο της βιομηχανικής Γερμανίας, ούτε μόνο όλης της βιομηχανικής Βόρειας Ευρώπης, αλλά κυρίως της πολύ πιο φτωχής από την Ελλάδα Ανατολικής και της Κεντρικής Ευρώπης που βλέπει και νιώθει πιο πολύ και πιο πριν από κάθε άλλον στην ΕΕ τη νεοναζιστική απειλή του ως χθες μεγαλορώσου δυνάστη της. Όλες αυτές οι χώρες, είτε από το σύγχρονο βιομηχανικό καπιταλισμό τους, είτε από τη στρατιωτικο-πολιτική τους δίκαιη αγωνία συνδυασμένη με τη φτώχεια που τους άφησε η πολύχρονη ανατολική κατοχή τους, μπορούν να βλέπουν ωμά και χωρίς γυαλιά την Ελλάδα του πουτινικού Τσίπρα σαν αυτό που είναι πραγματικά: ένα πελώριο αδηφάγο παράσιτο στο σβέρκο τους, που τους ζητάει κάθε τόσο δανεικά και αγύριστα, ενώ διαρκώς πράγματι αρνείται να κάνει την παραμικρή προοδευτική αλλαγή στον ανατολικό κρατικογραφειοκρατικού διεφθαρμένου τύπου καπιταλισμό της, που είναι αντιδυτικός από τα δεξιά, γι αυτό έγινε τελικά αποικιακός και υπόδουλος στη νεοναζιστική σοσιαλ-ιμπεριαλιστική Ανατολή.

Ειδικά αυτές όλες τις μικρές και περήφανες χώρες που κρατάνε τις πύλες της Ευρώπης και είναι οι πρώτες που θα δώσουν το αίμα τους για τη λευτεριά της ηπείρου, όλα τα σιχαμερά υποτελή στη Ρωσία φασισταριά, οι συριζοκαμμένοι, οι κνίτες και οι ναζήδες, αλλά και πολλοί όψιμοι “ελληνοφιλελεύθεροι” φίλοι του Τσίπρα τους ονομάζουν “δоруφόρους της Γερμανίας”. Ούτε άλλωστε είναι δυνατό με τον ελάχιστο για την οικονομική της δύναμη στρατό η Γερμανία να μπορεί να έχει δоруφόρους χώρες πλούσιες βιομηχανικά ανεπτυγμένες και δημοκρατικές σαν την Ολλανδία, τη Φινλανδία και το Βέλγιο. Ο μόνος δоруφόρος που καθόταν στα τραπέζια των 19 χωρών της ΕΖ αυτές τις μέρες της αγωνίας και της διάσπασης της ήταν η Ελλάδα του Τσίπρα που μάλιστα δεν ήταν απλά δоруφόρος, αλλά άθλιος και θρασύδειλος υποτελής της ρώσικης αληθινά νεοχιτλερικής υπερδύναμης.

Ας μην μπει κανείς δημοκρατικός άνθρωπος ούτε για ένα λεφτό στο στρατόπεδο του αρχι-φασίστα και πραγματικού εθνοπροδότη Τσίπρα και των υπεραντιδραστικών συνωμοτών ακολούθων του. “Όσες μεταμφιέσεις και να κάνει ο πίδηκος δεν μπορεί να κρύψει την ουρά του” έλεγε ο πρόεδρος Μάο Τσε Τουνγκ επαναλαμβάνοντας ένα παλιό κινέζικο ρητό. Σας καλούμε να προσέχετε που βρίσκεται σήμερα η πελώρια φαιο-“κόκκινη” ουρά του “ευρωπαϊού” Τσίπρα.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ: Το βρώμικο θέατρο των σαμποταριστών του “Ναι” και του “Όχι”

συνέχεια από τη σελ. 1

εγκληματίες και οι σάπιοι που κυβερνάνε τις ζωές τους.

Εκείνο που λείπει γι αυτή την ενότητα και αυτή την πάλη είναι στο βάθος η χάραξη μιας στρατηγικής για την αντιμετώπιση αυτής της πολυπρόσωπης και εγκληματικής σαπίλας. Και όρος για την αντιμετώπιση της τελευταίας είναι η κατανόησή της και ουσιαστικά η κατανόηση της δεσπόζουσας στρατηγικής που τη συγκροτεί πολιτικά και ιδεολογικά.

Η αλήθεια είναι ότι ο πρωτεργάτης κάθε τέτοιας κατανόησης και ο μεγάλος δάσκαλος είναι ο ίδιος ο εχθρός που κρύβεται πίσω από όλα αυτά τα φριχτά φαινόμενα και τα ενοποιεί. Αλλά δεν είναι ανάγκη να δώσει η ζωή, δηλαδή ο εχθρός όλο το μάθημα στο τελευταίο εκπαιδευτικό σκαλί του που είναι η μεγάλη ανοιχτή βία του για να ξεκινήσει η οργανωμένη αντίσταση εναντίον του. Αλλιώς δεν θα χρειαζόταν ούτε η μελέτη των γεγονότων ούτε η μελέτη της ιστορίας, ούτε η πάλη για την αλλαγή της άσχημης κατάστασης πριν αυτή ολοκληρωθεί. Όπως λέει και ο Φαλμεράνερ η ζωή είναι ο δάσκαλος των αστόχαστων.

Είναι καλό λοιπόν να ξεκινήσει μέσα στους δημοκρατικούς κύκλους μια μεθοδική και ανοιχτή συζήτηση για τη φύση και τις στοχεύσεις του αντιδραστικού πολιτικού συγκροτήματος που οικοδομείται γύρω από το κεντρικό του σήμερα πρόσωπο, που είναι ο Τσίπρας. Αυτό δεν σημαίνει καθόλου ότι αυτός συγκροτεί το μέτωπο γύρω του, άλλωστε διορίστηκε σε αυτή τη θέση δεν τη δημιούργησε και σύμφωνα με τη δικιά μας ανάλυση είναι απλά ένας καλός και αδιάστακτος εκτελεστής σχεδίων που ετοιμάζουν τα ξένα πολιτικά αφεντικά του και τα οποία με τους πράκτορές τους οργανώνουν τα μέτωπα και κατασκευάζουν τους ήρωες της φάσης και μετά με την ίδια ταχύτητα τους αποκαθλώνουν. Απλά η ξεχωριστή ικανότητα του Τσίπρα είναι ανάλογη εκείνης του Παπανδρέου, να αξιοποιεί πολιτικά και να οργανώνει τα ελαττώματα του λαού και των μη φιλικών στα αφεντικά του τάξεων.

Για να μη μιλάμε αφηρημένα και γενικά, είναι σημαντικό να ερμηνεύσουμε τις πολιτικές τακτικές του “πανεθνικού” μετώπου γύρω από αυτόν τον εγκάθετο.

Το βασικό κλειδί γι αυτές τις ερμηνείες είναι το δίπολο “όχι”-“ναι” του Ιούλη που μας πέρασε. Το “όχι” είναι η αντιευρωπαϊκή ρώσικη στρατηγική του Τσίπρα, όπως ο αντιδυτικισμός ήταν η μακροπρόθεσμη στρατηγική του δασκάλου του, του Α. Παπανδρέου, αλλά κρα-

τούσε τις βάσεις και έμενε στην ΕΕ μέχρι να χώσει την Ελλάδα πολιτικά και ιδεολογικά στη φιλο-ΕΣΣΔ τροχιά. Το “όχι” σημαίνει ότι τελικά ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να βγάλει την Ελλάδα από το Ευρώ και την Ευρώπη. Αυτό γιατί μια ρώσικη αποικία δεν μπορεί να μείνει για πολύ καιρό στην Ευρώπη ούτε οικονομικά ούτε πολιτικά, ιδιαίτερα αφότου η Ρωσία άρχισε την επίθεσή της στην Ευρώπη. Το “ναι” είναι η τακτική διείσδυσης και διάλυσης του Ευρώ και της Ευρώπης για όσο διάστημα η Ευρώπη θα ταλαντεύεται σοβαρά τόσο απέναντι στη Ρωσία όσο και στην Ελλάδα. Το “όχι” το ετοιμάζει ανοιχτά όλο το ρώσικο πολυκέφαλο κόμμα, δηλαδή το ψευτοΚΚΕ, οι ΑΝΕΛ, η ΧΑ και η “Αριστερή Πλατφόρμα” του ΣΥΡΙΖΑ. Το τακτικό όμως “ναι” της Ρωσίας το εφαρμόζει το τρικέφαλο ψευτο-ευρωπαϊκό κόμμα δηλαδή το Ποτάμι, το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ που έχουν γενικά φιλοευρωπαϊκή βάση όμως έχουν ρωσόφιλους ηγέτες. Και αυτοί μετράνε σαν κύρια πολιτική γραμμή σε ένα κόμμα. Ο ίδιος ο Μείμαράκης από όσο ξέρουμε δεν έχει τέτοια πολιτικά χαρακτηριστικά, αλλά είναι προσωρινός και υπό τη διπλή επιτροπεία των Καραμανλή και Σαμαρά, που είναι ρωσόδουλοι. Την πιο μεγάλη ζημιά στην Ελλάδα και στην Ευρώπη την κάνουν τα τρία αυτά ψευτοευρωπαϊκά κόμματα τα οποία στηρίζουν τον Τσίπρα δίνοντας στην Ευρώπη την εγγύηση ότι είναι μεν ευρωπαίος αλλά τον αναγκάζει να λέει “όχι” η αντιευρωπαϊκή του εσωκομματική αντιπολίτευση. Είναι οι Θεοδωράκης, Γεννηματά και Μείμαράκης που επιτρέπουν στον Τσίπρα να παίζει αυτό το βρώμικο διπλό παιχνίδι, που συνίσταται στο να υπογράφει το “ναι” στα μνημόνια με την Ευρώπη, αλλά να δηλώνει ότι δεν τα πιστεύει, και μάλιστα ότι είναι προϊόν βίας, δηλαδή ότι θα τα σαμποτάρει όπου δεν τον συμφέρουν ή ότι θα φέρει άλλα μέτρα αντιρροπιστικά. Το ότι επιτρέπει η Ευρωζώνη στον ΣΥΡΙΖΑ να υπογράφει μια συμφωνία και να δηλώνει ότι αυτό το έκανε υπό την απειλή βίας και δεν την πιστεύει, δηλαδή να μην θεωρεί η ΕΖ αυτή τη δήλωση σαν αναίρεση της υπογραφής, είναι δείγμα της πολιτικοϊδεολογικής αδυναμίας, έλλειψης χαρακτήρα και συνοχής της.

Αλλά αν έμενε εκεί το διπλό παιχνίδι του ΣΥΡΙΖΑ δηλαδή ψήφιζε το “ναι” και παρέμενε με άνεση στην κυβέρνηση δηλαδή με την πλειοψηφία της Βουλής, η Ευρώπη δηλαδή οι δανειστές θα ήταν καθησυχασμένοι ότι τουλάχιστον θα εκτελούσε το μεγαλύτερο μέρος των υποχρεώσεών του καθώς θα τον στήριζαν κιόλας οι ευρωπαίοι της αντιπολίτευσης. Έτσι δε θάταν διατεθειμένη να κάνει παραχωρήσεις στις διαπραγματεύσεις που θα ακολουθούσαν τα προα-

παιτούμενα για την καταβολή των πρώτων δόσεων του νέου δανείου. Όμως ο Σύριζα του Τσίπρα φρόντισε να γίνει ευάλωτος καθώς ένα μεγάλο μέρος του πήγε στο στρατόπεδο του “όχι” αλλά με τέτοιο τρόπο ώστε το “όχι” να μην είναι τόσο μεγάλο ώστε η κυβέρνηση να πέσει κάτω από τις 120 έδρες. Στην περίπτωση αυτή ο Σύριζα θα ήταν υποχρεωμένος να κάνει εκλογές.

Έτσι από την επόμενη κιόλας μέρα της δεύτερης ψηφοφορίας στη Βουλή για τα προαπαιτούμενα όπου ο Σύριζα του Τσίπρα πήρε κάτι παραπάνω από τους 120 ψήφους άρχισε να απειλεί τους δανειστές ξανά ότι αν επιμένουν σε σκληρά μέτρα θα χάσει κι άλλους ψήφους απ’ το κόμμα του οπότε θα πέσει και θα αναγκαστεί να κάνει εκλογές βάζοντας και τη χώρα και την Ευρώπη σε νέες περιπέτειες. Βλέπουμε δηλαδή εδώ πόσο ιδανική είναι η “δοσολογία” του “ναι” και του “όχι” μέσα στο Σύριζα και τελικά πόσο το τακτικό “ναι” βοηθάει το στρατηγικό “όχι” και αντίστροφα στη διάσπαση της Ευρώπης και στην αέναη σύγκρουση μαζί της που οδηγεί στα ατέλειωτα μνημόνια, την οικονομική καταστροφή της Ελλάδας και κυρίως στον εκφασισμό της, αφού ένας λαός που ακούει απ’ τους ηγέτες του ότι υποκύπτουν σε εκβιασμούς μαθαίνει να μισεί τους εκβιαστές αλλά και τον εαυτό του. Δηλαδή να γεμίζει κομπλεξικό μίσος που είναι ο ιδεολογικός παράδεισος για την άνθιση του φασισμού.

Γι αυτό το λόγο κάθε προοδευτική αληθινή αντιπολίτευση σ’ αυτό το πολυκομματικό θέατρο του “ναι” και του “όχι” πρέπει να απαιτήσει να τσακιστούν αυτοί που το παίζουν και να αποφασιστεί μία από τις δύο καθαρές

γραμμές: Είτε μέσα στο ευρώ σε βαθιά πολιτική, ιδεολογική και ψυχική ενότητα με τη μεγάλη πλειοψηφία της Ευρώπης, είτε αποχώρηση καθαρή και ξεκαθαρίσουμε εδώ ότι η επιβίωση της Ελλάδας είναι δυνατή και στις δυο περιπτώσεις όταν και μόνο όταν σταματήσει να λειτουργεί η μηχανή παραγωγής χρέους της χώρας που η κινητήρια δύναμή της είναι το διαρκές και αυξανόμενο βιομηχανικό σαμποτάζ από τους ρωσόδουλους είτε του “όχι” είτε του “ναι”. Ειδικά πάντως σε ότι αφορά τις κραυγές για έξοδο από το ευρώ σήμερα χωρίς μια αρκετά μακριά περίοδο συναλλαγματικής κάλυψης της ισοτιμίας της δραχμής από την Ευρωζώνη, αποτελεί βήμα εξόντωσης του ελληνικού λαού, καθώς εκεί που φέραν τα πράγματα οι σαμποταριστές η χώρα δεν έχει και πολλά να εξάγει για να εισάγει τα πολλαπλάσια που χρειάζεται, οπότε το εισόδημα του λαού αλλά κι ένα πελώριο μέρος της ίδιας της παραγωγής θα εξαφανιστούν.

Πάντως πρέπει εδώ να τονίσουμε ότι ενώ αυτό είναι το χειρότερο ενδεχόμενο για την Ελλάδα, το χειρότερο για την Ευρώπη είναι να μένει μέσα της, μέσα στο νόμισμα της ενότητάς της ένας απόλυτος εχθρός, ένας καρκίνος που θα την αιμορραγεί και θα τη διαλύει.

Συμπέρασμα. Χωρίς την πολιτική συντριβή των σαμποταριστών όλων των μορφών δεν υπάρχει καμιά σωτηρία γι αυτό το λαό. Αυτό πρακτικά σημαίνει πολιτική ενιαίου αντιφασιστικού και πατριωτικού μετώπου που αποδεικνύεται όμως ότι στις δοσμένες συνθήκες προϋποθέτει τη συσπείρωση γύρω από την πολιτική γραμμή της ΟΑΚΚΕ και την οργανωτική ανάπτυξή της.

ΤΩΡΑ, ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΕΠΕΝΔΥΣΗΣ, Ο ΣΥΡΙΖΑ ΔΕΝ ΔΙΝΕΙ ΑΔΕΙΑ ΣΕ ΝΤΟΠΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ!

συνέχεια από τη σελ. 2

Ένα τελευταίο και ιδιαίτερα χαρακτηριστικό κρούσμα είναι το σαμποτάρισμα του εργοστασίου της αυτοκινητοβιομηχανίας PONY στη Θεσσαλονίκη. Οι καθυστερήσεις στην αδειοδότηση της εταιρείας αυτής, που θυμόμαστε πως παλιότερα κατασκεύαζε τα πρίφφημα Πόνυ στερεί από την πόλη περίπου 400 νέες θέσεις εργασίας καθώς και το ενδεχόμενο ανάπτυξης νέας βιομηχανικής ζώνης στην ανατολική της πλευρά, απ’ όπου η κατασκευάστρια εταιρεία θα μπορούσε να προμηθευτεί εγχώρια παραγόμενα καθίσματα αυτοκινήτου, φανάρια και ελαστικά. Το πρόβλημα που εμποδίζει την έναρξη της παραγωγικής διαδικασίας, εστιάζεται στο γεγονός ότι ενώ η εταιρεία έχει καταθέσει εδώ και περίπου πέντε μήνες το σχετικό φάκελο στο Υπουργείο

Μεταφορών και Επικοινωνιών, ώστε να πιστοποιηθεί από την ΕΒΕΤΑΜ (Ανώνυμη Εταιρεία Βιομηχανικής Έρευνας, Τεχνολογικής Ανάπτυξης και Εργαστηριακών δοκιμών, Πιστοποίησης και Ποιότητας Α.Ε.), εντούτοις μέχρι σήμερα δεν έχει λάβει καμία απάντηση. Εντύπωση προκαλεί, μάλιστα, το γεγονός πως η εταιρεία, χωρίς να έχει ξεκινήσει ακόμα την παραγωγή ελληνικών αυτοκινήτων τελευταίας τεχνολογίας, έχει ήδη 400 παραγγελίες σε αναμονή, ενώ επεξεργάζεται παράλληλα πλάνο για να αναπτύξει έντονη εξαγωγική δραστηριότητα.

Όπως έχουμε πει πολλές φορές μια μέθοδος βιομηχανικού σαμποτάζ είναι και τα απέραντα λεγόμενα γραφειοκρατικά εμπόδια στην ανάπτυξη της παραγωγής που στην πραγματικότητα είναι πολιτικά εμπόδια της εκάστοτε κυβέρνησης και αντιπολίτευσης.

ΤΑ CAPITAL CONTROLS ΕΙΔΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΕ ΑΣΥΛΛΗΠΤΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ

συνέχεια από τη σελ. 2

κλείσουν οι τράπεζες και αποκάλυψε πως η αστυνομία είχε εκπονήσει ειδικό σχέδιο, ακόμη και για την περίπτωση εξόδου της χώρας από το ευρώ” (<http://www.ert.gr/24-7>). **Το ότι ο Τσίπρας και η υπόλοιπη κυβερνητική συμμορία διάλεξαν ΟΜΟΦΩΝΑ να κλείνουν το δημοψήφισμα μετά τις 30 του Ιούνη δεν έχει καμιά άλλη λογική εξήγηση πέρα από το ότι ήθελαν να προκαλέσουν το κλείσιμο των τραπεζών και τους συνακόλουθους κεφαλαιακούς ελέγχους.**

Γράψαμε από την πρώτη στιγμή ότι το κύριο στο δημοψήφισμα δεν ήταν το αποτέλεσμα του αλλά η χρήση του σαν προκάλυμμα για να πραγματοποιηθεί το μεγαλύτερο παραγωγικό σαμποτάζ στην ιστορία της μεταπολεμικής Ελλάδας, ένα σαμποτάζ που έχει σαν στόχο να σκοτώσει όσες παραγωγικές δυνάμεις έχουν απομείνει ή να τις παραδώσει φθηνή λεία στη ρωσοκινεζική συμμαχία, και κυρίως για να μπορέσει αυτή να αγοράσει τζάμπα την πλειοψηφία των μετοχών στις κατατσακισμένες τράπεζες. Καλύτερη απόδειξη για αυτό είναι ότι μόλις βγήκε το “Όχι” ο Τσίπρας εφάρμοσε το “Ναι” προσφέροντας στον πλανήτη ένα αίνιγμα που η λύση του βρίσκεται στο άμεσο και πρακτικό αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, δηλαδή στο bank run, και την ουσιαστική χρεωκοπία όλων των ελληνικών τραπεζών, καθώς και τη μισοχρεωκοπία ή την ολοκληρωτική χρεωκοπία των ελληνικών επιχειρήσεων που δεν έχουν πιστωτικές βάσεις στο εξωτερικό ή μεγάλα δόντια στο νέο καθεστώς του αρχισαμποταριστή ΣΥΡΙΖΑ, για να τους δίνει τη δυνατότητα να διακινούν μέσα από τις επιτροπές ελέγχου συναλλάγματος το ζωτικό ρευστό που χρειάζονται.

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΡΙΖΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Για να μπορέσει να ελέγξει όση περισσότερη από την οικονομική δραστηριότητα της χώρας μπορεί μέσα από την κατάργηση της πίστης και την εξαφάνιση του ρευστού που ο ίδιος προκάλεσε, ο ΣΥΡΙΖΑ προχώρησε στη σύσταση της Επιτροπής Εγκρίσεων Τραπεζικών Συναλλαγών.

Προφανώς η επιτροπή αυτή εγκρίνει συναλλαγές μόνο για αυτούς που θέλει, δηλαδή για αυτούς που είναι αρεστοί ή αυτούς που θα υποταχθούν στο ρωσόδουλο καθεστώς. Ήδη μέχρι και τα μέσα Ιούλη σύμφωνα με στοιχεία από φορείς που εκπροσωπούν εισαγωγικές και εξαγωγικές επιχειρήσεις, “πάνω από 5.500 αιτήσεις επιχειρήσεων για εμβάσματα στο εξωτερικό έχουν συσσωρευτεί και παραμένουν σε εκκρεμότητα

στην αρμόδια επιτροπή εγκρίσεων του Γενικού Λογιστηρίου προκειμένου να εκτελεστούν παραγγελίες. Είναι ένα στοιχείο που πιστοποιεί ακριβώς ότι η αλυσίδα εφοδιασμού των επιχειρήσεων έχει σπάσει και η αγορά ελάχιστα πλέον απέχει από το να αρχίσει να αντιμετωπίζει σοβαρότερα προβλήματα ελλείψεων, πέραν των όσων ήδη καταγράφονται σε ανταλλακτικά, υλικά συσκευασίας, πρώτες ύλες κ.α, που έχουν ήδη οδηγήσει πολλές επιχειρήσεις να κατεβάσουν διακόπτες και να θέσουν εκτός μέρος της παραγωγικής τους διαδικασίας” (<http://www.capital.gr/story/3046191>).

Η Επιτροπή είναι πενταμελής και συγκροτείται από ανώτατα στελέχη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, του Υπουργείου Οικονομικών, της Τράπεζας της Ελλάδος, της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, δηλαδή τουλάχιστον τέσσερα από τα πέντε μέλη είναι ελεγχόμενα από την κυβέρνηση με δεδομένο ότι μόνο η διοίκηση της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών δεν διορίζεται από το κράτος.

Τα πιο καταστροφικά προβλήματα και το μεγαλύτερο έλεγχο από τις Επιτροπές του ΣΥΡΙΖΑ τον αντιμετωπίζουν οι βιομηχανικές επιχειρήσεις που δεν μπορούν να εισάγουν πρώτες ύλες και υλικά συσκευασιών από το εξωτερικό λόγω της απαγόρευσης εμβασμάτων στο εξωτερικό.

Ο βιομηχανικός τομέας θα μπορούσε να εξαιρεθεί από τα capital controls, ωστόσο αυτό δεν έγινε, με αποτέλεσμα μία σειρά αλυσιδωτών αρνητικών επιπτώσεων, ανάμεσα στις οποίες είναι και η αύξηση της ανεργίας. Λόγω της μείωσης της παραγωγής γίνονται μετατοπίσεις προσωπικού και απολύσεις, ενώ ματαιώνονται προγραμματισμένες νέες προσλήψεις. Σύντομα θα αρχίσουν να φαίνονται και οι πρώτες ελλείψεις σε προϊόντα που ακόμα δεν έχουν γίνει αισθητές λόγω της μείωσης της ζήτησης.

Μετά το στραγγαλισμό των εμβασμάτων από ελληνικές τράπεζες προς το εξωτερικό, κάποιες εισαγωγές πληρώνονται μέσω τραπεζικών λογαριασμών που διατηρούν στο εξωτερικό ελληνικές επιχειρήσεις. Έτσι ολόένα και περισσότερες επιχειρήσεις ανοίγουν λογαριασμούς στο εξωτερικό πράγμα που υπονομεύει παραπάνω το εγχώριο τραπεζικό σύστημα. Δηλαδή **όσο δεν γίνεται άρση των περιορισμών ΕΙΔΙΚΑ για τις εισαγωγικές και εξαγωγικές επιχειρήσεις**, όχι μόνο δημιουργείται σοβαρός κίνδυνος για ελλείψεις βασικών αγαθών, όχι μόνο οι μεταποιητικές και άλλες επιχειρήσεις οδηγούνται σε κλείσιμο, αλλά και συνεχίζεται το αποστράγγισμα των τραπεζών από καταθέσεις και προσοδοφόρες τραπεζικές εργασίες, ώστε να μισοπεθάνουν και να πουληθούν τζάμπα στα νέα αφεντικά. Γιατί συνεχίζονται

σε τέτοια κλίμακα οι πιστωτικοί έλεγχοι την ώρα που αρχίζουν να επιστρέφουν κάποιες καταθέσεις, και ενώ σύμφωνα με κάποια στοιχεία υπάρχει αυτή τη στιγμή ένα μαξιλάρι ρευστότητας 5 δις Ευρώ για τις τράπεζες; **Και γιατί δεν ζητάει τώρα η κυβέρνηση τη βοήθεια του ΕΛΑ, τώρα που αναγκαστικά δεν υπάρχει bank run, ώστε να δοθεί πιστωτική ανάσα στην παραγωγή μέσα από τις Επιτροπές Ελέγχου, ενώ ζητούσε επί μήνες δεκάδες δις από τον ΕΛΑ για να πηγαίνουν στο άπατο βαρέλι της φυγής των καταθέσεων; Είναι απλό. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε τότε οι τράπεζες να αδειάζουν από καταθέσεις και να καταχρεώνονται στην ΕΚΤ με πρόσχημα ότι ήθελε να κερδίσει χρόνο για την ανύπαρκτη διαπραγμάτευση του. Τώρα που άδειασαν οι τράπεζες και χρεωκόπησαν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει λεφτά για αυτές από τον ΕΛΑ γιατί αυτά θα μπορούσαν να βοηθήσουν και τις επιχειρήσεις, και αυτές με τη σειρά τους να ζωντανέψουν τις τράπεζες. Αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει τις τράπεζες ψοφίμια.** Έτσι οι ρωσόδουλοι προβοκаторες σκοτώνουν την ελληνική οικονομία για χάρη των αφεντικών τους ενώ την ίδια ώρα η αντιπολίτευση σύσσωμη μιλάει για “ανεύθυνους”, “άπειρους”, “ιδεοληπτικούς” “αριστεριστές”, “μαοϊκούς” και άλλα ευτράπελα για να μην βλέπει ο λαός ότι έχει μπροστά του όχι απλά υπερδεξιά φασιστάκια αλλά σιχαμερούς πράκτορες των νέων Χίτλερ. Αυτοί έχουν τελείως ξαφνικά αναθέσει στον Τσίπρα, αφού έχει κάνει όλη τη ζημιά με τη δήθεν διαπραγμάτευση, το ρόλο του ρεαλιστή για να συνεχίσει να καταστρέφει τη χώρα, και κυρίως να εξαπατά και να διασπά την Ευρώπη.

Και αυτά ενώ όλοι ξέρουν ότι η ύφεση στην οικονομία θα είναι από 4%-10%, οι απώλειες στο ΑΕΠ εκτιμάται ότι θα είναι από 1-3 δις ευρώ το μήνα για το δεύτερο εξάμηνο του 2015, ενώ πάνω από 30% θα φτάσει η ανεργία. Η συρρίκνωση του ΑΕΠ θα είναι από 7-18 δις ευρώ σε ένα σύνολο 180 δις ευρώ ΑΕΠ το 2015 (www.tanea.gr/16-7).

ΦΕΥΓΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΧΩΡΑ

Λόγω της αδυναμίας λειτουργίας των επιχειρήσεων εξ αιτίας των capital controls πολλές από τις ελληνικές επιχειρήσεις ετοιμάζονται να εγκαταλείψουν τη χώρα μας. Δύο είναι τα κυριότερα προβλήματα. Το πρώτο είναι “*Η απαγόρευση πληρωμής των ξένων προμηθευτών με συνάλλαγμα και η μη χορήγηση παράτασης στην πληρωμή επιταγών που έληξαν κατά την περίοδο της τραπεζικής αργίας*” (www.ethnos.gr, 26-7). Και το δεύτερο είναι ότι “*Ήδη πολλές επιχειρήσεις από τη Βόρεια Ελλάδα βρίσκουν “επαγγελματική στέγη” στη Βουλγαρία, ιδρύοντας εταιρείες των*

300 ευρώ με 10% φορολογία και 60.000 έχουν κάνει αιτήσεις για άνοιγμα προσωπικών ή εταιρικών λογαριασμών. Αντίστοιχα τουλάχιστον 10.000 αιτήσεις είναι σε αναμονή ίδρυσης εταιρειών στην Κύπρο. Σημειώτεον ότι Κύπρος και Μάλτα συγκεντρώνουν ένα μεγάλο κομμάτι των ναυτιλιακών δραστηριοτήτων και αναμένεται να αυξηθούν με ελληνικών συμφερόντων εταιρείες, ερημώνοντας τον Πειραιά” (στο ίδιο).

Στο ίδιο μήκος κύματος κινούνται και οι ακτοπλοϊκές εταιρείες που στρέφονται προς τις ξένες αγορές λόγω του κλίματος αβεβαιότητας και της αδυναμίας χρηματοδότησης από τις ελληνικές τράπεζες.

Πρόβλημα αντιμετωπίζει και η ποντοπόρος ναυτιλία που εισπράττει ναύλα από το εξωτερικό και κάνει πληρωμές στο εξωτερικό. Η είσοδος των ναύλων στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα ισοδυναμεί πλέον με ρίσκο να μην μπορούν οι εταιρείες να πραγματοποιήσουν τις πληρωμές τους στο εξωτερικό, όπως αγοραπωλησίες πλοίων, αποπληρωμές δανείων, αλλά και άλλες πληρωμές σε δεκάδες προμηθευτές ή και ξένους εργαζομένους. Σύμφωνα με την έκθεση του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, το 2014 οι καθαρές εισπράξεις από υπηρεσίες θαλάσσιων μεταφορών ανήλθαν το 2014 σε 7,9 δις. ευρώ, αυξημένες κατά 1,4 δις. ευρώ σε σχέση με το 2013, ενώ το συνολικό συνάλλαγμα που εισέρρευσε στη χώρα ανήλθε σε 13,2 δις. ευρώ. “*Η δυσμενής αυτή εξέλιξη μεταφράζεται καταρχήν σε λιγότερες θέσεις απασχόλησης και μειωμένα φορολογικά έσοδα από αυτές και, κυρίως, σε “μαύρη τρύπα” στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, που μέχρι τώρα κάλυπτε το εισαγόμενο από την ποντοπόρο συνάλλαγμα*” (www.capital.gr, 2-8). Σύμφωνα με το IOBE “*τα δυνητικά οφέλη, που θα μπορούσε να αποκομίσει η ελληνική οικονομία στην περίπτωση προσέλευσης περισσότερων δραστηριοτήτων διαχείρισης της ποντοπόρου ναυτιλίας, ακόμα και από ξένες ναυτιλιακές εταιρείες σε ελληνικό έδαφος, σε όρους συνολικής προστιθέμενης αξίας που δυνητικά μπορεί να δημιουργήσει ο κλάδος, υπερβαίνουν τα 25,9 δις. ευρώ, ενώ η δυνητική απασχόληση τόσο στην ποντοπόρο ναυτιλία όσο και στους κλάδους που εμπλέκονται έμμεσα θα μπορούσε να υπερβεί τις 550.000 θέσεις εργασίας*” (στο ίδιο).

Αυτό σημαίνει απώλειες εσόδων πολλών δις ευρώ από το κράτος.

ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Τα στοιχεία της έρευνας του Ιουλίου έδειξαν δραστική συρρίκνωση της παραγωγής στην Ελλάδα λόγω της πρωτοφανούς υποχώρησης των νέων παραγγελιών και των δυσκολιών αγοράς πρώ-

συνέχεια στη σελ. 7

Νεογκοτζαμάνικες πρακτικές και γευτο- αναρχισμός: μια νέα “ποιότητα”

Το ότι ένα κομμάτι του αναρχισμού έχει εδώ και χρόνια γίνει α κόλουθος των κνιτών του ΣΥΡΙΖΑ και στην πολιτική γραμμή και στην ιδεολογία, το έχουμε καταγγείλει πολλές φορές, ειδικά μετά τη σύλληψη - “απόσυρση” των καθεστωτικών φονιάδων της “17 Νοέμβρη” το 2002. Το κίνημα “συμπαράστασης στους ομήρους του κράτους” σοσιαλφασίστες της 17Ν, πάνω στο οποίο ιδρύθηκε τότε η “Αντιεξουσιαστική Κίνηση”, μπόλιασε πολλούς νεολαίους με γνήσιες διαθέσεις με όλη τη ρώσικη εθνικοσοσιαλιστική γραμμή του Κουφοντίνα, δηλαδή τελικά τη γραμμή “αριστερού λαϊκού” ΠΑΣΟΚ - κνίτικης ηγεσίας ΣΥΝ - ψευτοΚΚΕ. Κι αυτό παρά το γεγονός ότι η αναρχία είχε κρατήσει αποστάσεις καθ’ όλη τη διάρκεια της δράσης της 17Ν, θεωρώντας την εθνικιστική, милитарιστική και γενικά σκοτεινή ιστορία.

Με τη δράση τους το εξάμηνο της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και ειδικά τις μέρες που προηγήθηκαν του πραξικοπηματικού ψευτοδημοψηφίσματος που διοργάνωσε ο Τσίπρας, κάποιοι νεοκνίτες που έχουνε καβαλήσει το άλογο του αναρχισμού πέρασαν σε νέα ποιότητα.

Έφτασαν να γίνουν - έμμεσα αλλά εμφανικά - πρωτοπαλίκαρο του μπλοκ ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ - ναζί της “Χρυσής Αυγής”, αναλαμβάνοντας τον βρώμικο ρόλο της τρομοκράτησης όσων ανθρώπων επέλεξαν να πάρουν μέρος σε μαζικές εκδηλώσεις υπέρ του ΝΑΙ, στοχοποιώντας τους ως “γερμανοσοβιολιάδες” και απειλώντας τους, τώρα αλλά κυρίως για το μέλλον, με φυσική βία.

Παρά το γεγονός ότι, όπως σωστά εκτιμήσαμε, η μόνη σωστή στάση αρχής σε αυτό το αντισυνταγματικό έγκλημα - δίλημμα που έβαλε ο Τσίπρας στο λαό - ήταν η αποχή από το ψευτοδημοψήφισμα, πολλοί άνθρωποι, είτε από άποψη είτε υπό την επιρροή των ηγεσιών ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - Ποταμιού, επέλεξαν τη συμμετοχή με το στρατόπεδο του ΝΑΙ, θεωρώντας (λαθεμένα σε μεγάλο βαθμό) ότι έτσι θα επέφεραν ένα χτύπημα στους φαιο-“κόκκινους” συγκυβερνήτες και θα εξασφάλιζαν την παραμονή της χώρας στο ευρωπαϊκό, αστικοδημοκρατικό στρατόπεδο.

Την κριτική της ΟΑΚΚΕ στους διοργανωτές του κινήματος ΜΕΝΟΥΜΕ ΕΥΡΩΠΗ, καθώς και τους λόγους για τους οποίους η οργάνωση δεν συμμετείχει σε αυτό, τα έχουμε δημοσιεύσει ήδη από τις μέρες πριν το ψευτοδημοψήφισμα. Κείνο που πρέπει να ειπωθεί εδώ είναι ότι η βάση του κινήματος αυτού, στην πλειοψηφία της, κινήθηκε από σε γενικές γραμμές δημοκρατικά και φιλοευρωπαϊκά αισθήματα, ενώ δεν χρησιμοποίησε βία και δεν κάλεσε σε βίαιη αντιπαράθεση ούτε με τους υποστηρικτές του ΟΧΙ, ούτε και με κανέναν άλλο.

Αντιθέτως, οι διαδικτυακοί τραμπούκοι του μετώπου ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ - ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το τμήμα του ψευτοαναρχισμού που μπήκε μαχητικά στο στρατόπεδο του ΟΧΙ (ένα άλλο μέρος της αναρχίας αντιστάθηκε κι επέλεξε την αποχή), οργίασαν με έναν οχετό ύβρεων και απειλών κατά οποιουδήποτε απέκλινε από την “ιερή εθνική γραμμή” του τσιπρικού αντιευρωπαϊσμού.

Με προστάτη την Κωνσταντοπούλου

Αν κάτι έχει αξία σε σχέση με αυτή τη νέα αρχικνίτικη τάση μέσα στον εντός ή εκτός εισαγωγικών αναρχισμό, είναι η εντελώς ξετσιπωτή κάλυψη που της παρείχε από την αρχή της εμφάνισής της ο πιο ανοιχτά φιλοχρυσανγίτικος πόλος εξουσίας μέσα στο νέο κράτος που στήνουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, δηλαδή η σοσιαλφασίστρια πρόεδρος της Βουλής Κωνσταντοπούλου. Αυτή, όταν η πιο γνωστή συλλογικότητα αυτής της κνιτοειδούς τάσης μέσα στον ελληνικό ψευτο-αναρχισμό (“Αναρχική Ομάδα Ρουβίκωνας”) εισέβαλε στο προαύλιο της Βουλής και έκλεισε για κάποια ώρα την κεντρική είσοδο στο κτίριο στο όνομα της αλληλεγγύης σε κρατούμενους - κυρίως για συμμετοχή στη “Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς” - την 1η του Απρίλη, τους παρείχε κάλυψη.

Για να το πούμε αλλιώς, ο τρίτος πολιτειακός παράγοντας της χώρας άνοιξε την αγκαλιά του και, μετά τη Χρυσή Αυγή, την οποία θωπεύει ως “αντιμνημονιακή δύναμη”, αναγνώρισε τους φίλους των ΣΠΦ ως απόλυτα νομιμοποιημένους να ξεφτιλίζουν το αστικό κοινοβούλιο, απειλώντας το ουσιαστικά με μεγαλύτερη άσκηση βίας αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματα τους.

Η πλήρης κάλυψη της Κωνσταντοπούλου σε αυτή την τάχα “δυναμικά αντιεξουσιαστική” αναρχική τάση δείχνει βέβαια, για όποιον μπορεί να βλέπει καθαρά, τον δεξιό, στην ουσία εντελώς ρεφορμιστικό (με την έννοια της προσπάθειας κατάληψης και όχι συντριβής του αστικού κράτους) χαρακτήρα των Ρουβίκωνα και συντροφιάς. Γιατί όποιος έχει την πρόεδρο της Βουλής στο πλάι του, έχει στην ουσία μια ολόκληρη πολιτική τάση της νέας “αντινεοφιλελεύθερης” (σε τελική ανάλυση αντιευρωπαϊκής από τα δεξιά) εξουσίας, τελικά βρίσκεται στο πλευρό του νέου, φαιο-“κόκκινου” αστικού κράτους το οποίο χτίζεται γοργά από το Γενάρη και δώθε.

Πρωτοπόροι στη ρώσικη αντιγερμανική γραμμή

Στις 23 του Απρίλη, οι “Ρουβίκωνες”, μαζί με άλλες έξι ομάδες με τις οποίες συνυπογράφουν πλειάδα κειμένων πλήρους πολιτικής ενότητας εδώ και μήνες, με κάποιες απ’ αυτές να αυτοτο-

ποθετούνται στο χώρο του “(αναρχο)κομμουνισμού”, πραγματοποίησαν πορεία στην πρεσβεία της Γερμανίας στην Αθήνα, με μια γραμμή πλήρους ταύτισης με την κυβερνητική εθνικοφασιστική αντιευρωπαϊκή - αντιγερμανική ρητορεία, χωρίς την παραμικρή αιχμή ούτε για τον ΣΥΡΙΖΑ, ούτε για τον εθνικοφασίστα, ρωσόφιλο συγκυβερνήτη Καμμένο.

Μάλιστα, υπήρχε στην προκήρυξή τους και μια αναφορά στα “αστικά κόμματα”, τα οποία, από όλη την υπόλοιπη προκήρυξη, προέκυπτε ότι είναι μόνον όσα, έστω διακηρυκτικά, εμφανίζονται ως φιλοευρωπαϊκά. Κάτι που σημαίνει ότι τα αντιευρωπαϊκά κόμματα ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ, ψευτοΚΚΕ και οι ναζήδες μαχαιροβγάλτες της Χρυσής Αυγής είναι, αν όχι σύντροφοι, τουλάχιστον φίλοι των αναρχοκνιτών στον “κοινό αντιευρωενωστικό αγώνα”. Αυτή η εντελώς χωρίς καλύψεις φιλοκυβερνητική ενέργεια - ενίσχυση της τότε υποτιθέμενης “εθνικής αντίστασης” των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ενάντια στην Ευρώπη δείχνει πόσο ανησυχητικά έχει προχωρήσει η ιδεολογική διάβρωση του αναρχικού χώρου από τη φαιο-“κόκκινη” γραμμή και σε επίπεδο βάσης.

Πάντα, ακόμα κι όταν αναρχικές τάσεις γίνονταν ουρά του σοσιαλφασισμού (μετά το 1985), φρόντιζαν με σχολαστικότητα να βρίσκονται “δυο βήματα” μακριά από τις καθεστωτικές δυνάμεις με τις οποίες συμπορεύονταν. Τους ασκούσαν τουλάχιστον μια πολλές φορές επιδημική κριτική, έστω για τα μάτια.

Το γεγονός ότι οι επτά συλλογικότητες (με πρώτον τον Ρουβίκωνα) υπογράψαν ένα κείμενο το οποίο θα μπορούσε άνετα - και χωρίς ν’ αλλάξει ούτε ένα κόμμα - να το είχε γράψει ή συνυπογράψει ο καθεστωτικός κνίτης Λαφαζάνης ή και ο Κουτσούμπας, σε συνδυασμό με τα πραξικοπηματικά “σχέδια επί χάρτου” της “Αριστερής Πλατφόρμας” του ΣΥΡΙΖΑ που αποκαλύφθηκαν πρόσφατα, πρέπει να γεμίζει με προβληματισμό κάθε πατριώτη, δημοκράτη και αριστερό, αλλά και κάθε τίμιο αναρχικό.

Το πέρασμα στο νεογκοτζαμανισμό και στις αντισυγκεντρώσεις

Δεν θα ασχολούμασταν ιδιαίτερα με αυτό το ρεύμα, αν στις 23 του Ιούνη, στον “κολοφόνα” της φιλοκυβερνητικής δράσης τους, 40 μέλη του Ρουβίκωνα (και πιθανότατα και άλλων φιλικών του ομάδων, μιας και οι ίδιοι αναφέρουν ότι στη δράση συμμετείχαν και “κομμουνιστές”) εισήλθαν στη διαδήλωση του “Μένουμε Ευρώπη” στο Σύνταγμα κρατώντας (παρπλανητικά) σημαίες της Ε.Ε. και, φτάνοντας κοντά στα σκαλιά της Βουλής, ξάφνικά τις πέταξαν χάμω και τις έκαμαν, άνοιξαν πανώ με το γνωστό σύνθημα του ψευτοΚΚΕ για “αποδέσμευση από την Ε.Ε.” (σύνθημα που ποτέ δεν προέβα-

λε τα κλασσικά αντικρατικά αναρχικά ρεύματα) και άρχισαν να φωνάζουν το αντικομμουνιστικό, σοσιαλφασιστικό σύνθημα “Ένας είναι ο δρόμος, λαέ για να νικάς, ΕΑΜ ΕΛΑΣ Μελιγαλάς”, καθώς και το “Λαέ θυμήσου το χόμα που πατάς λευτέρωσε ο Άρης και ο (sic) ΕΑΜ ΕΛΑΣ”.

Προχώρησαν μάλιστα και σε (περιορισμένους) τραμπουκισμούς κατά δηλωτών, ενώ περιέλουσαν κάποιους απ’ αυτούς με το περιεχόμενο πυροσβεστήρα. Οι ίδιοι οι Ρουβίκωνες μάλιστα διαφήμισαν με δημοσιοποίηση στο Διαδίκτυο σχετικού βίντεο από τη συγκεκριμένη δράση τους, υπό τον τίτλο “40 αναρχικοί και κομμουνιστές εναντίον 5.000 φιλοευρωπαϊκών ζόμπι. Δυναμική παρέμβαση της Αναρχικής Ομάδας Ρουβίκωνας”.

Ακόμη κι ο χαρακτηρισμός που τους έδωσαν αποκαλύπτει τον καθαρό γευτοζαμανισμό τους: κατηγορούν τα θύματα της επίθεσής τους ως ζόμπι, δηλαδή ως “φιλελεύθερους ηλίθιους”, οι οποίοι, αν και ΔΕΝ ασκούν βία σε κανέναν και διαδηλώνουν ειρηνικά, αξίζουν να τους ανοίξει κανείς το κεφάλι, αφού δεν καταλαβαίνουν το “αυτονόητο” αντιευρωπαϊκό δίκιο του σκληρού πυρήνα του νέου κρατικού καθεστώτος, δηλαδή του Τσίπρα, του χουνοφασίστα Καμμένου, τελικά του Κουτσούμπα, από τον οποίο δανείζονται πλέον όλα τα συνθήματά τους οι Ρουβίκωνες και οι “κομμουνιστές” και “αναρχοκομμουνιστές” φίλοι τους.

Στις 30 του Ιούνη, μία από τις έξι (πλην Ρουβίκωνα) ομάδες που συμπορεύονται στον δρόμο του απόλυτου φιλοσυριζαϊσμού, το “Αντιφασιστικό Μέτωπο Μοσχάτου - Καλλιθέας”, γέμισε το κέντρο της Αθήνας με τρικάκια - φέιγ βολάν, στα οποία απειλούσε όσους επρόκειτο να συμμετάσχουν εκείνο το βράδυ στη διαδήλωση του ΜΕΝΟΥΜΕ ΕΥΡΩΠΗ με τα εξής λόγια: “Γερμανοτσολιάδες, Δοσίλογοι, Προδότες. Σύντομα θα λογαριαστούμε”. Αυτή η βρώμικη απειλή ταύτιζε τους πολίτες που ζητούσαν την παραμονή της Ελλάδας στην Ε.Ε. με τους ελληνόφωνους προδότες - μαριονέτες των Γερμανών ναζί στην Κατοχή του 41-44.

Είναι η ίδια βρωμερή κατηγορία που εκτόξευσε ενάντια στους ψηφοφόρους του ΝΑΙ ο έμπειρος σοσιαλφασίστας, ΑΝΤΑΡΣΥΑΣ Δελαστικός, το γνωστό αυτό τσιράκι της φασιστικής Ρωσίας, που έγραφε ως κνίτης δημοσιογράφος βιβλία υπέρ της ρώσικης εισβολής στο Αφγανιστάν και της ρωσόδουλης δικτατορίας Μεγκίστου στην Αιθιοπία.

Όμως, η μόνη χιτλερική υπερδύναμη, ο οικονομικά λιγότερο ισχυρός ιμπεριαλισμός ο οποίος έχει ως μόνο μέσο για την αναδιανομή των σφαιρών επιρροής στον πλανήτη τον πόλεμο αποικιακού τύπου σήμερα δεν είναι βέβαια η αστική αντιφασιστική Γερμανία, αλλά η νεοχιτλερική, αστική φασιστική Ρωσία, την οποία υποστηρίζουν με τα μπούνια οι προστάτες των Ρουβίκωνα και συντροφιάς, κυβερνη-

τικοί κνίτες του ΣΥΡΙΖΑ. Δοσίλογοι και προδότες δεν είναι οι ευρωπαϊόφιλοι, αλλά οι ρωσόδουλοι καταστροφείς της βιομηχανικής βάσης της χώρας, αυτοί που παραδίνουν την ενέργεια, τις τράπεζες και τα λιμάνια στους ρωσοκινέζους νεοαποικιοκράτες και τους έλληνες κομπραδόρους τους κρατικοκαπιταλιστές, και που νομιμοποιούν τους ναζήδες της Χ.Α. δηλαδή τους πραγματικούς και ανοιχτούς πολιτικούς απογόνους των ταγματασφαλιτών ως φιλολαϊκή δύναμη, θεωρώντας ως κύριο εχθρό τους πραγματικούς ή (συνήθως) φανταστικούς “νεοφιλελεύθερους” (στην πραγματικότητα τους κάπως πολιτικά δημοκρατικούς αστούς).

Η νέα ακροδεξιά “ποιότητα”

Το γεγονός ότι άνθρωποι που αυτοπροσδιορίζονται ως αναρχικοί ή και αναρχοκομμουνιστές δέχονται να διαβούν τον “ρουβίκωνα” της απειλής άσκησης βίας σε κάποιον άλλο εκτός από τους ναζήδες δείχνει ότι ένα μέρος τους είναι πλέον συνειδητά αντιδραστικοί, νεοακροδεξιοί τραμπούκοι. Βέβαια η βία που άσκησαν στους ευρωπαϊόφιλους δεν ήταν μεγάλης κλίμακας ούτε οδήγησε σε τραυματισμούς, αλλά σε επίπεδο γραμμής και πράξης ο κατήφορος αυτός ξεκίνησε και δεν βρήκε καταγγελία ούτε από την ρωσόδουλη κυβέρνηση, ούτε από την γλοιώδη και ρωσόφιλη ηγεσία της αντιπολίτευσης. Αν αυτή η πορεία συνεχιστεί, θα σημάνει μοιραία τη δημιουργία ενός νέου παρακράτους το οποίο θα ασκεί βία σε “παρεκκλίνοντες” κάθε είδους, στο όνομα του “πατριωτικού και ταξικού αντιευρωπαϊκού μετώπου”.

(Στην αντισυγκέντρωση νωρίτερα την ίδια μέρα κατά του ΜΕΝΟΥΜΕ ΕΥΡΩΠΗ πρωτοστάτησαν οι αρχιρόσοι τροτσικιστές της “Κομμουνιστικής Επαναστατικής Δράσης”, οι οποίοι αποτελούν συνέχεια της παλιάς οργάνωσης “Κομμουνιστικός Σύνδεσμος - Εργατική Εξουσία”. Πρόκειται για τους πιο φανατικούς υποστηρικτές της κατοχής Πούτιν στην ανατολική Ουκρανία και για τους ιδεολογικούς πατέρες της θεωρίας της βίας κατά της “αστοφιλελέδικης αντίδρασης”, όπως αποκαλούν τους ευρωπαϊόφιλους).

Όπως δηλαδή οι άθλιοι τραμπούκοι της φασιστικής ακροδεξιάς τρομοκρατούσαν και δέρνανε δημοκράτες και αριστερούς τη δεκαετία του '50 και του '60 στο όνομα της “εθνικοφροσύνης και του αντικομμουνιστικού αγώνος”, ο ΣΥΡΙΖΑ και γενικά το φαιο-“κόκκινο” μέτωπο ετοιμάζει τα δικά του τάγματα ματσουκοφόρων, αφού τα έχει ποτίσει με το ιδεολογικό αφιόνι “θάνατος στον φιλελεύθερο”, που θα πει θάνατος ή έστω βία σε κάθε φιλοευρωπαϊό αστό δημοκράτη και τελικά σε κάθε πραγματικό πατριώτη ή και αριστερό και επαναστάτη κομμουνιστή. Γιατί πλέον αυτοί οι ακροδεξιοί σοσιαλφασίστες και ψευτοαναρχικοί θα κατηγορούν ως “προδότη” κάθε προοδευτικό άνθρωπο ή κάθε πολιτική δύναμη που θα υπερασπίζεται τους φιλελεύθερους απέναντι (και μόνο απέναντι) στη σοσιαλφασιστική βία, κι ως έχει - όπως η ΟΑΚΚΕ - χλώδη στρατηγική αντίθεση με τους

φιλελεύθερους σε ζητήματα ταξικού προανατολισμού, και κοινωνικού και πολιτικού προγράμματος, κοσμοθεωρίας και αξιών, την ώρα που οι σοσιαλφασίστες έχουν με τους φιλελεύθερους αντίθεση μόνο ενδοαστικού και ενδο-ιμπεριαλιστικού τύπου.

Στις 23 του Ιούλη, ο Ρουβίκωνας προχώρησε στην τελευταία πολιτική του παρέμβαση έξω από το Μαξίμου, με τρικάκια τα οποία είχε ως συνήθως “δανειστεί” προφανώς από τον Περισσό, αλλάζοντας απλώς την υπογραφή: “Εξόδος από την Ε.Ε. - Διαγραφή του Χρέους - Στα λόγια επανάσταση δε γίνεται λαέ”, ενώ κατηγόρησε τον Τσίπρα για “κολοτούμπα” (κάτι που είναι μια κοινοτοπία χωρίς ταξικό και πολιτικό περιεχόμενο).

Πρόκειται για ολοκληρωμένη γραμμή όχι βέβαια μιας έστω εθνικοανεξαρτησιακής, τριτοκοσμικού τύπου ρήξης με τη Δύση τύπου Σαντάμ ή Καντάφι, αλλά για ολόπλευρο κάλεσμα περασματος στη σφαίρα επιρροής της Ρωσίας και της Κίνας, μιας και ακόμα και

οι “ρουβίκωνες” λογικά γνωρίζουν ότι με το σημερινό επίπεδο διάλυσης της παραγωγικής βάσης της χώρας, μια ολότελα απομονωμένη καπιταλιστική ή “σοσιαλιστική” λαφαζανική Ελλάδα δε θα μπορούσε να καλύψει τις ανάγκες του πληθυσμού της ούτε για τρεις ημέρες.

Στο Indymedia, αναρχικοί που δεν καλοβλέπουν αυτό το “νέο φρούτο” στις γραμμές τους, έχουν κατηγορήσει συγκεκριμένες από τις προαναφερθείσες συλλογικότητες και ομάδες (κυρίως τις “κομμουνιστικές”) ότι στα μουλωχτά μιλάνε για “βοήθεια από τη Ρωσία για πέρασμα στο εθνικό νόμισμα”. Εμείς δεν είμαστε Σέρλοκ Χολμς για να γνωρίζουμε κατά πόσον αυτά έχουν ειπωθεί και ζυμωθεί ανοιχτά μέσα στον “χώρο”, ωστόσο η απόλυτη ταύτιση των νεοκνιτών “αναρχοκομμουνιστών” με τους λαφαζανικούς σοσιαλφασίστες δεν αφήνει και πολλές αμφιβολίες ότι τέτοιες απόψεις σίγουρα θα έχουν “πέσει” στα τραπέζια των κρατικών “επαναστατών”.

Πολλές παλιανθρωπιές και ανόσιες

πράξεις έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια στο όνομα του αναρχισμού, όπως άλλωστε και του ψεύτικου, αντεστραμμένου “κομμουνισμού”. Δεν είναι ανάγνητα όσοι γνήσια αγκαλιάζουν τα αναρχικά οράματα μιας κοινωνίας χωρίς κράτος και καταπίεση, έστω με μικροαστικό και ουτοπικό τρόπο, να κυλιστούν στη λάσπη από τα κνιτοειδή, που φιλοδοξούν να τους μετατρέψουν σε πρωτοπόρους στην υποταγή της χώρας μας σε μια νεοχιτλερική, φασιστική υπερδύναμη και στο αποικιακό κράτος που αυτή θα στήσει, και τελικά σε δειλούς τραμπούκους και βασανιστές δημοκρατικών ανθρώπων. Ο καθένας - και η όποια τίμια βάση του αναρχισμού - πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του.

Κι από κει και πέρα, εμείς σαν κομμουνιστές θα συνεχίσουμε ειρηνικά την ιδεολογική και πολιτική πάλη στους κόλπους του λαού, με συζήτηση και διαφώτιση, ενάντια στον - για μας - αντιεπιστημονικό και τελικά οπισθοδρομικό χαρακτήρα ακόμη και της μη νεοκνιτικής αναρχικής γραμμής και κοσμοθεωρίας.

ΤΑ CAPITAL CONTROLS ΕΙΔΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΕ ΑΣΥΛΛΗΠΤΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ

συνέχεια από τη σελ. 5

των υλών. Ο κύριος εποχικά προσαρμοσμένος Δείκτης Υπευθύνων Προμηθειών της Markit για τον τομέα μεταποίησης στην Ελλάδα (PMI) -μέγεθος το οποίο δίνει τη γενική εικόνα των επιχειρησιακών συνθηκών- έκλεισε στις 30,2 μονάδες, σημαντικά ασθενέστερος από το σημείο μηδενικής μεταβολής των 50,0 μονάδων και στα χαμηλότερα επίπεδα που έχουν καταγραφεί σε όλη την 16χρονη ιστορία ερευνών της Markit. Συρρίκνωση καταγράφηκε σε όλες περιόδους τις μεταβλητές που εξετάζονται από την έρευνα, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής, των νέων παραγγελιών, της απασχόλησης και των αποθεμάτων. Οι χρόνοι παράδοσης προμηθειών επιμηκύνθηκαν εξίσου με ρυθμό-ρεκόρ. Σύμφωνα με την Markit “Ο μεταποιητικός κλάδος κατέρρευσε τον Ιούλιο, καθώς η κρίση χρέους έφθασε στο αποκορύφωμά της. Τα εργοστάσια αντιμετώπισαν πρωτοφανή υποχώρηση των νέων παραγγελιών, ενώ ήταν συχνά αδύνατον να προμηθευτούν τα απαιτούμενα αγαθά, ιδιαίτερα από το εξωτερικό, καθώς το κλείσιμο των τραπεζών και ο έλεγχος κεφαλαίων παρεμπόδισε σοβαρά την ομαλή επιχειρηματική δραστηριότητα. Η αυξημένη αβεβαιότητα που περιβάλλει το μέλλον της Ελλάδας είχε σοβαρό αντίκτυπο στα επίπεδα ζήτησης, συμβάλλοντας στη δριμύεια συρρίκνωση του συνόλου τόσο των νέων εργασιών όσο και των εξαγωγών” (στο ίδιο).

Πτώση κατέγραψε και ο δείκτης οικονομικού κλίματος του IOBE “υποχωρώντας στις 81,3 μονάδες από τις 90,7 μονάδες τον Ιούνιο και σε σχέση με τις 102 μονάδες την περίοδο της μετεκλογικής ευφορίας” (στο ίδιο). Ο δείκτης οικονομικού κλίματος αποτελεί τον πρόδρομο δείκτη για την πορεία της οικονομίας και ουσιαστικά είναι η πρώ-

τη αποτίμηση με βάση επίσημα στοιχεία για την κατάσταση στην αγορά τον Ιούλιο, αλλά και την επίπτωση στο Α-ΕΠ. Οι μετρήσεις του Ιουλίου δείχνουν μεγάλη πτώση ειδικά στη βιομηχανία, με ιστορικό χαμηλό της παραγωγής, αλλά και της χρήσης των παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας. Αλλά και στην τριμηνιαία έρευνα του IOBE ανά επιχειρηματικό κλάδο καταγράφεται ιστορικό χαμηλό νέων παραγγελιών τόσο στη βιομηχανία όσο και στις υπηρεσίες. Λόγω προφανώς και πάλι των κεφαλαιακών ελέγχων.

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΔΕΝ ΑΠΟΡΡΟΦΟΥΝ, ΑΛΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΥΝ ΠΙΣΩ ΛΕΦΤΑ ΤΟΥ ΕΣΠΑ

Η προγραμματική περίοδος ΕΣΠΑ 2007 - 2013 ολοκληρώνεται στις 31 Δεκέμβρη του 2015. Μέχρι και το Δεκέμβρη του 2014, η απορροφητικότητα των κονδυλίων είχε ξεπεράσει το 90%, δηλαδή 5,8 δις ευρώ. Όμως η κυβέρνηση των ρωσόδουλων ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πάγωσε κάθε χρηματοδότηση μέσω ΕΣΠΑ. Ακόμη χειρότερα, αποπειράθηκε να κατασχέσει τα κονδύλια του ΕΣΠΑ που είχαν δοθεί στις περιφέρειες. Το αποτέλεσμα ήταν να επιβληθεί επιτήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή όχι μόνο για την υλοποίηση του ΕΣΠΑ 2007-2013, αλλά και για το νέο ΣΕΣ 2014-2020. Αυτή η μη απορρόφηση πρακτικά σημαίνει ότι “έργα που έχουν δηλωθεί ότι θα ολοκληρωθούν έως 31.12.2015 θα μείνουν ημιτελή και θα χρειαστούν εθνικούς πόρους ώστε να ολοκληρωθούν. Το σύνολο των χρημάτων που έχουν δαπανηθεί για τα έργα αυτά, περίπου 2,5 - 3 δις ευρώ, θα επιστραφεί στις Βρυξέλλες. Για να γίνει αντιληπτό το μέγεθος της απώλειας, αρκεί να επισημανθεί πως το σκέλος του Εθνικού Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για το 2015 είναι

700 εκ. ευρώ: 3-4 φορές υποπολλαπλάσιο του ποσού που η Κυβέρνηση θα κληθεί να επιστρέψει. Και αυτό, χωρίς να συνυπολογιστούν η απώλεια δεκάδων χιλιάδων θέσεων εργασίας, εσόδων (ΦΠΑ) και ασφαλιστικών εισφορών. Πέραν των οικονομικών επιπτώσεων, θα υπάρξουν και επιπτώσεις στο επίπεδο ζωής λόγω μη υλοποίησης και ολοκλήρωσης δράσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου και ημιτελών κατασκευών” (www.capital.gr, 27-7).

Η μη απορρόφηση των κονδυλίων του ΕΣΠΑ έχει δραματικά αποτελέσματα στα εκτελούμενα έργα των δήμων της χώρας με τον κίνδυνο να κληθούν οι δήμοι να επωμιστούν το κόστος. Σε επιστολή του προέδρου της ΚΕΔΕ Πατούλη, προς τον υπουργό Οικονομίας Σταθάκη αναφέρεται ότι “Σύμφωνα με τα επεξεργασμένα, έως σήμερα, στοιχεία από την έρευνα της ΚΕΔΕ, τα αποτελέσματα κρίνονται εξόχως ανησυχητικά, καθώς για 113 δήμους (δηλ. το 1/3 των δήμων της χώρας), υπάρχουν τα 387 έργα συνολικού συμβασιολογημένου προϋπολογισμού περί τα 600 εκατ. ευρώ για τα οποία έχει γίνει διακοπή εργασιών. Συνεπώς, για το σύνολο των δήμων το συνολικό ποσό των συμβάσεων για τις οποίες οι εργοληπτικές εταιρίες έχουν προχωρήσει σε διακοπή εργασιών εκτιμάται περί το 1,2 δις. Ευρώ” (news.in.gr, 3-8). Οι εργοληπτικές εταιρείες απαιτούν τώρα από τους δήμους την καταβολή αυτής της ζημίας.

Απέραντη καταστροφή, τόσο όση δεν έκαναν χρόνια παραγωγικού σαμποτάζ από το ρωσόδουλο καθεστώς. Αυτή είναι η πολιτική των capital controls του ΣΥΡΙΖΑ.

Μόνο η οργανωμένη αντίσταση του λαού και της εργατικής τάξης μπορεί να σώσει τη χώρα από την απόλυτη καταστροφή στην οποία οδηγούν τη χώρα οι υποτελείς του Πούτιν.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ: Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΩΝ ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΕΙ ΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΤΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΜΟΥΣ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥΣ

Σε μία περίοδο που η χώρα βυθίζεται ολοένα και περισσότερο στη χρεωκοπία και στην καταστροφή και ο λαός στην πείνα και στην εξαθλίωση αυξάνεται ραγδαία ο αριθμός των μεταναστών που φθάνουν στα ελληνικά νησιά. Η Ελλάδα έχει γίνει σήμερα μια εντελώς ανοιχτή πύλη μεταναστευτικών ροών προς την Ευρώπη υπερσκελίζοντας αλματωδώς και τη δεύτερη Ιταλία. Αυτό δεν είναι αποτέλεσμα κυρίως κάποιας ιδιαίτερης, πολιτικοστρατιωτικής ή κοινωνικής συγκυρίας στις χώρες προέλευσης των μεταναστών. Είναι αποτέλεσμα της συνειδητής προβοκατόρικης πολιτικής της ελληνικής κυβέρνησης που επιχειρεί να δυναμιτίσει την ευρωπαϊκή ενότητα και σε ένα δεύτερο μέτωπο πλην της οικονομικής της χρεωκοπίας, ανοίγοντας τις πύλες της Ευρώπης σε όλους ανεξαιρέτα τους μετανάστες για να περάσουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι ο πολιτικός δουλέμπορας όλης της Ευρώπης και έχει σε αυτό την υποστήριξη ή την ανοχή όλου του καθώς πρέπει πολιτικού καθεστώτος πλην των ναζί που ο ρόλος τους είναι να τρέφονται πολιτικά, ιδεολογικά και οργανωτικά από αυτήν την ασύλληπτη προβοκάτσια.

Με αυτή της την πολιτική η Ελλάδα έχει οξύνει σε πρωτοφανή βαθμό το μεταναστευτικό πρόβλημα στην Ευρώπη μετατρέποντας το σε ζήτημα πολύ μεγαλύτερου μεγέθους από την ελληνική χρεωκοπία, για την ακρίβεια σύμφωνα με τις τελευταίες δημοσκοπήσεις το έχει μετατρέψει σε πρώτο πρόβλημα για όλους τους ευρωπαϊκούς λαούς. Στην πραγματικότητα έχει προκαλέσει ένα νέο γύρο πολιτικής διάσπασης σε ευρωπαϊκό επίπεδο λόγω της απαίτησης να ανοίξουν τα σύνορα τους υποχρεωτικά όλες οι χώρες για να “μοιραστούν” τους μετανάστες που μπαίνουν στην Ελλάδα.

Αυτή η ψευδοαριστερά που υποκρίνεται τη φιλο-μεταναστευτική είναι ο καλύτερος σύμμαχος των δουλεμπόρων διακινητών αλλά και των ρατσιστών όλης της Ευρώπης. Στην ουσία λειτουργεί σαν υπερδουλέμπορας. Η πραγματική αριστερά υποστήριζε πάντα το δικαίωμα της μετανάστευσης στη βάση της ταξικής ενότητας του διεθνούς προλεταριάτου, καθώς και της αλληλεπίδρασης των ξεχωριστών ιστορικών εμπειριών του λαού κάθε χώρας. Πάντα υπήρχε όμως για τους πραγματικούς κομμουνιστές ο όρος της απαγόρευσης του σπασίματος του μεροκάματου από τους μετανάστες, και του σεβασμού των ταξικών κατακτήσεων και διεκδικήσεων της χώρας υποδοχής. Πάνω σε αυτό το σημείο πάλης στήθηκε αρχικά και η Πρώτη Διεθνής. Αυτό τον όρο τον έχουν καταπατήσει κατεξοχήν οι σοσιαλφασίστες του ΣΥΡΙΖΑ που είναι υπέρμαχοι της μαύρης εργασίας και του σπασίματος του μεροκάματου από τους μετανάστες σε όλους τους κλάδους, πρακτική που οδηγεί στην εθνορατσιστική διάσπαση και στην ανάπτυξη και ισχυροποίηση των ναζιστικών συμμοριών, όπως έγινε στην Ελλάδα με τη “Χρ. Αυγή”. Η προβοκατόρικη πολιτική των “εντελώς ανοιχτών συνόρων” έχει δυναμώσει σήμερα τη φωνή κάθε εθνορατσιστή που ζητάει κλειστά σύνορα από θέση αρχής στους μετανάστες και πρόσφυγες στο όνομα της διαφύλαξης του εθνικού πολιτισμού ή και της

φυλετικής καθαρότητας της χώρας του. Τα σύνορα πρέπει να είναι ελεγχόμενα για την οικονομική μετανάστευση ανάλογα με τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα και τις θέσεις εργασίας που υπάρχουν, και ανοιχτά μόνο για τους πρόσφυγες. Αν ήθελε ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι φίλος των μεταναστών πρώτα απ όλα θα προωθούσε την ανάπτυξη στο εσωτερικό και θα εξασφάλιζε θέσεις εργασίες για έλληνες και μετανάστες. Ταυτόχρονα θα είχε τις πιο θερμές πολιτικές σχέσεις με την Ευρώπη και όχι με όλους τους ανατολικούς φασισμούς και το ρωσοκινεζικό άξονα -που κυρίως προκαλούν προσφυγικά ρεύματα, αν μελετήσει κανείς όλα τα πολεμικά μέτωπα παγκόσμια κυρίως τα εμφύλια, ούτε με τους επεμβατιστές ηγεμονιστές των ΗΠΑ.

Ακόμα περισσότερο, δεν θα είχε κυβερνητικούς συνεταιίρους τους εθνορατσιστές των ΑΝΕΛ που καταψήφισαν το νομοσχέδιο για την απόδοση ιθαγένειας στους μετανάστες δεύτερης γενιάς, σπάζοντας στην πράξη για πρώτη φορά σε αυτό το ζήτημα και όχι στο μνημόνιο, την αρχή της δεδηλωμένης, χωρίς καθόλου να ενοχληθούν οι δήθεν φιλομετανάστες συριζαίοι του Τσίπρα ή της “Αριστερής Πλατφόρμας”.

Ο στόχος της κυβερνητικής πολιτικής της μαζικής προσέλκυσης μεταναστών και της διοχέτευσης τους στην Ευρώπη έχει να κάνει αποκλειστικά με τα ρώσικα στρατηγικά συμφέροντα τα οποία υπηρετεί. Η πολιτική των ανοιχτών συνόρων στις δοσμένες οικονομικές και πολιτικές συνθήκες, θα προκαλέσει την ισχυροποίηση των εθνορατσιστικών, και φιλοναζιστικών πολιτικών σχηματισμών που όχι τυχαία είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι καλύτεροι φίλοι και οι πιο θερμοί θαυμαστές του Πούτιν.

Στο πλευρό του ΣΥΡΙΖΑ στέκονται σύμμαχοι σε αυτή την πολιτική σύσσωμες οι ρωσόδουλες ηγεσίες της αντιπολίτευσης είτε με “αριστερό” είτε με “φιλελεύθερο” προσώπειο.

Το μεταναστευτικό είναι ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα για τη δημοκρατία ίσως περισσότερο από οποιαδήποτε χρεωκοπία, και από αυτή την άποψη πρόκειται για τη μεγαλύτερη προβοκάτσια κατά της χώρας, κατά της Ευρώπης και τελικά κατά των ίδιων των μεταναστών.

Πως οι προβοκάτορες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ χρησιμοποιούν το μεταναστευτικό για τη

διάσπαση της Ευρώπης

Η μεταναστευτική ροή στην Ελλάδα εκτινάχθηκε από τις αρχές του 2015, δηλαδή καθόλου τυχαία από την στιγμή της εγκατάστασης στην εξουσία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι χαρακτηριστικά τα εξής στοιχεία: **Όλο το 2014** οι αφίξεις στην Ελλάδα από θάλασσα ήταν 43.500, με ποσοστό 60% από Συρία, και με πολλούς άλλους από Αφγανιστάν, Σομαλία και Ερυθραία σύμφωνα με στοιχεία της Ύπατης Αρμοστείας Προσφύγων του ΟΗΕ.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του λιμενικού σώματος και της Forntex **μόνο τον Ιούλη του 2015**, οι αφίξεις από θάλασσα στην Ελλάδα έφθασαν τις 54.000.

Η μεγάλη πλειοψηφία όσων έρχονται στην Ελλάδα είναι από τη Συρία. Η Ελλάδα έγινε πρόσφατα χώρος προορισμού για τους Σύρους που είχαν ήδη εγκατασταθεί στην Τουρκία, περιμένοντας να τελειώσει ο πόλεμος για να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Αυτοί ξεκίνησαν το ταξίδι τους **μαζικά** για την Ελλάδα μόλις ήρθε ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία ακριβώς επειδή γνώριζαν ότι από τότε δεν υπάρχει ουσιαστική φύλαξη των θαλάσσιων συνόρων προς την Ελλάδα, ούτε φύλαξη των συνόρων της Ελλάδας προς την Ευρώπη όπως επιτάσσουν οι συνθήκες που έχει υπογράψει η Ελλάδα με την υπόλοιπη ΕΕ. Το ότι η αύξηση των μεταναστευτικών εισροών στην Ελλάδα δεν οφείλεται σε αύξηση των προσφύγων αλλά στο άνοιγμα των συνόρων αποδεικνύεται από το ότι η κυβέρνηση δεν ζήτησε επιπλέον ενίσχυση των ελληνικών δυνάμεων από τη Frontex για να αντιμετωπίσει το πελώριο μεταναστευτικό ρεύμα.

Σε αυτό το σημείο η ελληνική κυβέρνηση κάνει μία συνειδητή εξαπάτηση. Με βάση τη χώρα προέλευσης τους χαρακτηρίζει όλους τους μετανάστες πρόσφυγες, δηλαδή θύματα πολέμου και φασισμού, διωκόμενους στη χώρα τους που αναζητούν **το πρώτο καταφύγιο τους στην πρώτη ασφαλή χώρα**, στην Ελλάδα. Αλλά οι Σύροι ποτέ δεν αναζήτησαν σαν πρώτο καταφύγιο τους την Ελλάδα, κάτι που δεν θα ήταν λογικό, αφού η Ελλάδα είναι μία μη γειτονική χώρα για αυτούς. Αντίθετα, στη συντριπτική τους πλειοψηφία αναζήτησαν σαν πρώτο καταφύγιο τη διπλανή τους Τουρκία και εκεί είναι εγκατεστημένος εδώ και δύο χρόνια σχεδόν ο μεγαλύτερος προσφυγικός πληθυσμός τους, περίπου 2,5 εκατομμύρια. Στην Τουρκία επίσης κατευθύνθηκε το νέο προσφυγικό ρεύμα από τη Συρία τον Ιούνιο, και όχι στην Ελλάδα. Εκεί βρήκαν ασφάλεια για τη ζωή τους οι Σύροι πρόσφυγες. Από αυτή την κατάσταση και πέρα κινούνται προς την Ευρώπη, και είναι λογικό να το θέλουν, **αλλά πως οικονομικοί μετανάστες και όχι ως πρόσφυγες**. Πέρα από αυτό η Ελλάδα έχει το ντροπιαστικό ρεκόρ μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να έχει χαρακτηριστεί ως “μη ασφαλής” χώρα για τους πρόσφυγες λόγω της πληθώρας περιπτώσεων κακο-

μεταχείρισης αιτούντων πολιτικού άσυλου, με αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στην εξέταση ασύλου, παράνομες κρατήσεις, κακομεταχείριση, αυθαίρετη απόρριψη αιτημάτων κλπ. Θυμίζουμε την περίπτωση των ιρανών προσφύγων που χρειάστηκε να κάνουν παρατεταμένη απεργία πείνας για να δικαιωθούν. Ασφαλώς ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε τίποτα για να βελτιώσει το σύστημα χορήγησης ασύλου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι για να θολώσει τα νερά απέναντι στην Ευρώπη η **Ελλάδα μέχρι σήμερα δεν μπήκε στον κόπο να ενισχύσει τους διοικητικούς της μηχανισμούς ώστε να δεχτεί και να εξετάσει αιτήσεις πολιτικού ασύλου** για αυτό τον πληθυσμό που καταφθάνει κατά δεκάδες χιλιάδες στις ακτές της και γι’ αυτό δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή επίσημα καταγεγραμμένος αριθμός προσφύγων του 2015. Η Ελλάδα δηλαδή δεν κάνει επίτηδες το διαχωρισμό μεταξύ προσφύγων και μεταναστών που είναι μία συνηθισμένη πρακτική στα άλλα κράτη για να μην αποκαλυφθεί η στρατηγική της.

Ο λόγος για τον οποίο η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ βαφτίζει όλους τους μετανάστες πρόσφυγες, έχει να κάνει με την απαίτησή της για την “ισότιμη κατανομή” τους σε χώρες της ΕΕ όπως θα εξηγήσουμε πιο κάτω.

Στην τεράστια είσοδο μεταναστών στην Ελλάδα ήρθε να προστεθεί η αντίστοιχη στην Ιταλία, που είναι ο πρώτος προορισμός όσων έρχονται από Λιβύη, ακριβώς γιατί και εκεί ο ρωσόφιλος Ρέντζι ακολουθεί τη στρατηγική των ανοιχτών συνόρων για να διασπάσει την Ευρώπη. Μόνο που αυτός δεν κάνει στην Ιταλία ότι θέλει κόντρα στις διαθέσεις του ιταλικού λαού, όπως κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα και έτσι εκεί το μεταναστευτικό ρεύμα έχει ανακοπεί ενώ στην Ελλάδα ο ΣΥΡΙΖΑ, το ψευτοΚΚΕ, το Ποτάμι, το ΠΑΣΟΚ και εν μέρει η ΝΔ το δυναμώνουν.

Την κρίση σε Ελλάδα και Ιταλία κλήθηκε να την αντιμετωπίσει η Κομισιόν, ιδιαίτερα μετά τα πολύνεκρα ναυάγια στη Μεσόγειο που έκαναν την κατάσταση ακόμα χειρότερη.

Στην αρχή εκπονήθηκε ένα σχέδιο για την αντιμετώπιση των διακινητών - δουλεμπόρων. Αυτό το σχέδιο όχι τυχαία υπονομεύτηκε από τη Ρωσία και τη Λιβύη. **Η Ρωσία το αμφισβήτησε ανοιχτά και έδειξε την πρόθεσή της να μπλοκάρει μία απόφαση του συμβουλίου της ασφαλείας του ΟΗΕ που χρειαζόταν για την έγκριση της ένοπλης επέμβασης των δυνάμεων της ΕΕ κατά των διακινητών**. Το βασικό επιχείρημα του αντιπροσώπου της, Βιτάλι Τσούρκιν, ήταν ότι έτσι αδικείται ο πλοιοκτήτης του οποίου το πλοίο θα βρεθεί στο στόχαστρο της ένοπλης αντιπαράθεσης χωρίς να είναι σίγουρο ότι ήξερε για τη διακίνηση μεταναστών (!!!) Η Λιβύη δήλωσε ανοιχτά και κάθετα την αντίθεσή της σε οποιαδήποτε τέτοια επέμβαση επικαλούμενη την ασφάλεια των Λίβυων αλιέων.

Σε αυτό το σημείο έκανε την παρέμβασή του ο Αβραμόπουλος που προώθησε στα τέλη Μάη ένα σχέδιο της Κομισιόν για αναγκαστικές ποσοτώσεις μετεγκατάστασης προσφύγων από Ελλάδα και Ιταλία σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Ο πιο φανατικός υποστηρικτής του σχεδίου των ποσοτώσεων ήταν ο επικεφαλής της Κομισιόν, ο ρωσόφιλος Γιουνκέρ, που δημιούργησε το 2014 τη θέση του Αβραμόπουλου, τη θέση του επιτρόπου μετανάστευσης. Το σχέδιο της ποσόστωσης είχε θερμή υποστήριξη από την επίτροπο εξωτερικών υποθέσεων, φίλη της ρώσικης διπλωματίας, Μογκερίνι, και βέβαια από τον Ρέντζι.

Το σχέδιο απαιτούσε από τις χώρες να δεχθούν συγκεκριμένο αριθμό προσφύγων που έφθασαν σε Ελλάδα και Ιταλία μετά τις 15 Απρίλη, και συνολικά 40.000 πρόσφυγες. **Ήταν μία κατάργηση στην πράξη της συνθήκης “Δουβλίνο ΙΙ” που προβλέπει ότι αποκλειστικά υπεύθυνη για να εξετάσει το αίτημα της χορήγησης πολιτικού ασύλου του πρόσφυγα είναι η χώρα υποδοχής.** Η ίδια χώρα είναι η μόνη που μπορεί να του αποδώσει καθεστώς προστασίας πολιτικού πρόσφυγα για να μπορεί να μετακινείται ελεύθερα σε όλες τις χώρες της ΕΕ. Αλλά το νόημα του σχεδίου των ποσοτώσεων ήταν ότι επειδή για διάφορους λόγους η Ελλάδα και η Ιταλία δεν έκαναν αυτές τις διαδικασίες και δεν μπορούσαν να τις κινήσουν άμεσα, έπρεπε επιβιώνοντας να ανακουφιστούν από τους πολλούς μετανάστες. Γι’ αυτό το λόγο ένας πληθυσμός 40.000 που έφτασε στις ακτές τους μετά τον Απρίλη θα επιτρεπόταν να μετακινηθεί νόμιμα και χωρίς καμία άλλη διαδικασία ως προσφυγικός πληθυσμός στις χώρες της ΕΕ. Ουσιαστικά η πρόταση των ποσοτώσεων καταργεί συνολικά τη νομοθεσία για τη χορήγηση ασύλου στη συγκεκριμένη περίπτωση, αφού με μία διακρατική συμφωνία θα γινόταν μετεγκατάσταση ενός πληθυσμού ως προσφυγικού στη βάση κάποιων αυθαίρετων καταλόγων Ελλάδας και Ιταλίας.

Η αυθαιρεσία αυτή είναι μεγαλύτερη στην περίπτωση της Ελλάδας που επιμένει να βαφτίζει όλους όσους φθάνουν στα παράλια της πρόσφυγες. Ο σεβασμός όσων αιτούνται πολιτικό άσυλο είναι μία απόλυτα δικαίη και δημοκρατική ευρωπαϊκή πρακτική που καταπατά με το χειρότερο τρόπο σήμερα το ελληνικό κράτος, γιατί δεν έχει επίτηδες φτιάξει αποτελεσματικούς μηχανισμούς που θα δέχονται και θα εξετάζουν αιτήσεις ασύλου, που υπάρχουν σε όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες. Αν τους έφτιαχνε δεν θα μπορούσε να τους βγάζει όλους πρόσφυγες χωρίς κριτήρια, έρευνα και στοιχεία. Στην ουσία μάλιστα όταν αποδίδεις σε όλους την ιδιότητα του πρόσφυγα, στερείς ουσιαστικά τον πραγματικό πρόσφυγα από τα δικαιώματά του και τελικά θα πιαστείς σαν ψεύτης. Ο αρχιπροβοκάτορας Τσίπρας με τις πλάτες ως συνήθως των Γιουνκέρ, Μογκερίνι, Ρέντζι, προσπαθεί τώρα με έναν αιφνιδιασμό να χάσει μερικές εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες σαν πρόσφυγες στην Ευρώπη, να την αναστατώσει, να βάλει τα κράτη να τσακώνονται μεταξύ τους και όταν θα έχουν αρχίσει οι έρευνες για το ζήτημα θα προτείνει επιτροπές ελέγχου κλπ.

Το σχέδιο των ποσοτώσεων συνάντησε από την αρχή τις αντιδράσεις των περισσότερων χωρών, συμπεριλαμβανομένων της Γαλλίας και της Αγγλίας που θα δέχονταν μεγάλο ποσοστό προσφύγων. Ο πρωθυπουργός της Γαλλίας, Μανουέλ Βαλς, δήλωσε χαρακτηριστικά: *“Το άσυλο αποτελεί δικαίωμα που χορηγείται σύμφωνα με διεθνή κριτήρια που εφαρμόζονται από όλες τις*

χώρες της Ευρωπαϊκής Ενότητας. Για τον λόγο αυτόν επίσης ο αριθμός των ατόμων που το δικαιούνται δεν μπορεί να αποτελεί προϊόν ποσοτώσεων: ή δικαιούσαι άσυλο ή όχι”. Πρόσθεσε ότι *“σήμερα, η Γαλλία, η Ιταλία, η Γερμανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Σουηδία υποδέχονται το 75% των προσφύγων, των αιτούντων άσυλο στην Ευρώπη”.*

Μέσα στο στρατόπεδο αυτών που αντιδρούν μπήκαν και οι εθνορατσιστές τύπου Ορμπάν (Ουγγαρία) που προπαγανδίζουν την προστασία της “πολιτιστικής” ταυτότητας της Ευρώπης. Τέτοιου είδους προπαγάνδα χρησιμοποιεί και ο Κάμερον.

Είναι χαρακτηριστική της οξύτητας της σύγκρουσης η απειλή του Ρέντζι κατά της Γαλλίας ότι δεν θα συνεργαστεί στην επιχείρηση φύλαξης των ιταλο-γαλλικών θαλάσσιων συνόρων εάν η Γαλλία επιμένει στην άρνησή των ποσοτώσεων. Ουσιαστικά χρησιμοποίησε τον ίδιο εκβιασμό με την ελληνική πλευρά, ότι δηλαδή θα αφήσει ανοιχτά τα σύνορα απ’ έξω και από μέσα, και ας λύσουν μετά το πρόβλημα οι υπόλοιποι.

Τελικά, το σχέδιο αυτό πέρασε με εθελοντική προσφορά συγκεκριμένων κρατών και για λιγότερο αριθμό προσφύγων από αυτόν που προβλεπόταν αρχικά.

Η απαίτηση για την υποχρεωτική μετεγκατάσταση είχε στη βάση της το κύριο πολιτικό επιχείρημα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που πρόσφατα πρόβαλε και ο ίδιος ο Τσίπρας. Δηλαδή, ότι είναι οι πολιτικές της Δύσης που προκαλούν τα προσφυγικά ρεύματα και συνεπώς ιδιαίτερα οι πιο πλούσιες και ισχυρές χώρες πρέπει να αναλάβουν τις συνέπειες της προσφυγικής κρίσης.

Πρόκειται για ένα ωμό ψέμα, αλλά ο Τσίπρας ξέρει ότι την πολιτική πάλη για την αναίρεσή του αποφεύγουν να τη δώσουν οι ευρωπαίοι μονοπωλιστές γιατί αυτή σημαίνει σύγκρουση κυρίως με το ρώσικο αλλά και με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, πράγμα αδιανόητο για τους μονοπωλιστές με νοστροπία μπακάλη που κυριαρχούν στην ΕΕ.

Ο σίγουρος τρόπος για να ελεάσει ο εθνορατσισμός στην Ευρώπη είναι τα “ανοιχτά σύνορα”. Αλλά η Ευρώπη δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το πραγματικό ζήτημα των αυξανόμενων προσφυγικών ροών, με διάφορους τρόπους διακανονισμού υποδοχής των προσφύγων στο έδαφος της, ανεξάρτητα από τις προβοκατόρικες πολιτικές Ελλάδας και Ιταλίας. Ο μόνος αποτελεσματικός τρόπος για να αντιμετωπιστεί το προσφυγικό πρόβλημα είναι να ενισχυθούν στις χώρες του Τρίτου Κόσμου, τα αντιρατσιστικά και αντι-ιμπεριαλιστικά κινήματα, οικονομικά, υλικά, με όπλα, με σεβασμό της εθνικής ανεξαρτησίας του κάθε κράτους. Με τον ίδιο τρόπο πρέπει να ενισχυθούν και οι προσφυγικοί πληθυσμοί που έδωσαν αυτή την πάλη στις αντίστοιχες χώρες, και αναγκάστηκαν να φύγουν κληρονομή. Αυτό ισχύει ειδικά για τους Σύρους που βρίσκονται χρόνια εγκατεστημένοι στην Τουρκία περιμένοντας και παλεύοντας για μία δημοκρατική εξέλιξη στη χώρα τους.

Αλλά πώς να κάνουν μία τέτοια πολιτική οι ευρωπαίοι που ξέπλυναν τη Ρωσία για την εισβολή στη Γεωργία, και κάνουν σε ένα μεγάλο βαθμό τα στραβά μάτια στην Ουκρανία;

Είναι αυτός ο υφεσιασμός της Ευρώπης απέναντι στο ρώσικο σοσιαλϊμπεριαλισμό που δίνει δύναμη και θράσος σε τσιράκια του όπως ο Τσίπρας να βάζουν κάθε φορά μία βόμβα στο εσωτερικό της οργανώνο-

ντας κάθε τόσο μία νέα προβοκάτσια.

Η ρατσιστική αντιμετώπιση των μεταναστών από τη δήθεν φιλο-μεταναστευτική κυβέρνηση

Οι περισσότεροι μετανάστες φθάνουν σε Κω, Χίο, Μυτιλήνη δηλαδή σε νησιά που σε καμία περίπτωση δεν έχουν τις υποδομές να δεχθούν για φιλοξενία έναν τόσο μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι συνθήκες διαβίωσης εκεί αποτελούν ένα βασανιστήριο για τους μετανάστες.

Κι ενώ η κυβέρνηση πρωτοστατεί υποτίθεται σε φιλο-μεταναστευτικά αισθήματα, συμπεριφέρεται στους μετανάστες σαν όμηρους-εργαλεία για τον εκβιασμό της ΕΕ, χωρίς να παίρνει οποιοδήποτε μέτρο για τη φροντίδα τους, **ενώ είναι η δική της πολιτική που τους φέρνει στη χώρα.**

Η διεθνής οργάνωση Human Rights Watch, καταγγέλλει αδράνεια των ελληνικών αρχών να εκπονήσουν σχέδιο από κοινού με την ΕΕ για “κατάλληλες συνθήκες υποδοχής, συμπεριλαμβανομένων στέγης, τουαλέτας, τροφίμων, την πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες υγείας καθώς και αρκετούς διερμηνείς”.

Επίσης επισημαίνει ότι δεν υπάρχουν κατάλληλοι χώροι για “ιδιαίτερα ευάλωτους αιτούντες άσυλο, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών, ατόμων με αναπηρίες, επιζώντων βασανιστηρίων και θυμάτων εμπορίας ανθρώπων”.

Αλλά πώς να κάνει τέτοιες διακρίσεις το κράτος, αφού η πολιτική της κυβέρνησης είναι να τους μετακινεί όλους ανεξαιρέτα στο κέντρο της Αθήνας από τα νησιά, ως “πρόσφυγες” όπου “λιάζονται” στις πλατείες, και στη συνέχεια “δια μαγείας” εξαφανίζονται, όπως έχει δηλώσει η υφυπουργός Μεταναστευσης Χριστοδουλοπούλου, εννοώντας ότι περνάνε τα σύνορα.

Όμως δεν περνάνε όλοι τα σύνορα, γιατί κάποιος δεν έχουν άλλα χρήματα, και κάποιος θέλουν να νομιμοποιηθούν στην Ελλάδα, και να ταξιδέψουν νόμιμα, αντί να κάνουν άλλο ένα παράνομο επικίνδυνο ταξίδι.

Αυτούς τους δυστυχισμένους ανθρώπους είδαν έκπληκτοι ένα πρωινό οι Αθηναίοι στο πεδίο του Άρεως να προσπαθούν να επιβιώσουν μέσα στο πάρκο, μέχρι να στήσει η κυβέρνηση ένα πρόχειρο καταυλισμό στον Ελαιώνα. Ο Καμίνης στο μεταξύ καταγγέλλει το **υπουργείο Άμυνας ότι δεν έχει δεχθεί καμία πρόταση του να παραχωρηθούν στο δήμο εγκαταλελειμμένες στρατιωτικές εγκαταστάσεις για τη φροντίδα των μεταναστών. Πως όμως να γίνει αυτό, αφού το μόνο που θέλει ο Καμμένος, είναι να τους δει να φεύγουν για Ευρώπη;** Σύμφωνα με τον Καμίνη, αυτή η στάση του Καμμένου έχει πλήρη κυβερνητική κάλυψη.

Στο μεταξύ η Ευρωπαϊκή Ένωση δίνει στην Ελλάδα κονδύλια για την αντιμετώπιση της κρίσης, τα οποία αυτή ούτε εισπράττει, ούτε δημιουργεί το μηχανισμό για να τα εισπράξει. Ο ίδιος ο Αβραμόπουλος συνάντησε τον Τσίπρα, προφανώς κάτω από ευρωπαϊκή πίεση, για να του ζητήσει να δημιουργηθεί ο μηχανισμός απορρόφησης των ευρωπαϊκών κονδυλίων! (<http://www.tanea.gr/news/politics/article/5263972/epikooinwnia-abramopoyloytsipra-gia-to-metanasteytikio>). Παρόμοια καταγγελία κάνει και ο υπουργός Εξωτερικών του Λουξεμβούργου. Ο ίδιος αναφέρει ότι σύμφωνα με την ενημέρωση που πήρε από την κυβέρνηση, ο λόγος είναι ότι εμποδίζεται από τοπικές αρχές (!) στην απορρόφηση των κονδυλίων, οι οποίες τοπι-

κές αρχές “οπωσδήποτε δεν ανήκουν στο ΣΥΡΙΖΑ”. Ισχύει πράγματι ότι υπάρχει ένα νομικό πλαίσιο το οποίο δημιουργεί πλήρη σύγχυση για το ποια αρχή είναι αρμόδια σε αυτές τις περιπτώσεις, αλλά αυτό λύνεται οπωσδήποτε με ένα κατεπείγοντα νόμο, μία υπουργική απόφαση, μία πράξη νομοθετικού περιεχομένου, μία οποιαδήποτε διοικητική ρύθμιση που γίνεται σε χρόνο μηδέν. Τέτοιες ξέρει να κάνει αστραπιαία ο ΣΥΡΙΖΑ όταν πρόκειται να κάνει τα πολιτικά του πραξικοπήματα, αλλά ακολουθεί πάντα την πιο νομότυπη οδό όταν πρόκειται να λύσει ένα κεφαλαιάδες ζήτημα που αφορά τη χώρα και τις ζωές χιλιάδων ανθρώπων.

Αυτή η κυβέρνηση δεν θα διστάσει να αφήσει τους μετανάστες έκθετους στη βία της ναζιστικής συμμορίας. Εάν τα πράγματα μείνουν όπως έχουν, θα μπούμε σε ένα κλίμα βαρβαρότητας, όταν σύντομα οι εγκλωβισμένοι μετανάστες θα αναζητήσουν οποιαδήποτε δουλειά με οποιοσδήποτε όρους. Τότε οι ναζιστές, που σήμερα έχουν αναδειχθεί σε κυβερνητικούς εταίρους και ετοιμάζονται για αθώωση στη δική - παρωδία, θα περιμένουν στη γωνία για να κερδίσουν τον εξαγριωμένο έλληνα άνεργο, και θα του δείχνουν το μετανάστη σαν τον κύριο εχθρό του. Εκεί ο ΣΥΡΙΖΑ δείχνει το αληθινό του πρόσωπο, σε όλες τις συμμαχίες που κάνει εντός και εκτός Βουλής με τη ναζιστική συμμορία, με τις συμμαχίες στις ψηφοφορίες και στις διαδικασίες, και τις συναποφάσεις στα συμβούλια εξωτερικής πολιτικής του Κοτζιά, του φίλου του Ντούγκιν.

Η κυβέρνηση των προβοκατόρων πρέπει να καταγγεληθεί και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, για την πολιτική της.

Η ΟΑΚΚΕ έχει τοποθετηθεί με συγκεκριμένες προτάσεις στο μεταναστευτικό, για πλήρη δικαιώματα στους παλιούς μετανάστες, για χορήγηση ασύλου σε όλους όσους το δικαιούνται, για αποτελεσματική φύλαξη των συνόρων, για την καλύτερη δυνατή φροντίδα όσων νέων μεταναστών καταφθάνουν, **και την πλήρη αποζημίωση τους για να επιστρέψουν στις χώρες του προορισμού τους εφόσον δεν μπορούν να βρουν δουλειά με ίσο μεροκάματο αφού είναι από κυβερνητική ευθύνη που εγκλωβίστηκαν στη χώρα.** Απαραίτητος όρος για την ανθρώπινη μεταχείριση των μεταναστών είναι η παραδειγματική τιμωρία όσων αστυνομικών και λιμενικών τους κατακοιούν και τους βασανίζουν στα αστυνομικά κέντρα και στα διάφορα κέντρα κράτησης, και των ναζιστών τραμπούκων που τους επιτίθενται τα βράδια στο σκοτάδι.

Η Ελλάδα θα μπορούσε να συνεργαστεί με τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη και να ζητήσει ακόμα και την εθελοντική συνδρομή τους για να ανακουφιστεί από ένα μεγάλο αριθμό προσφύγων, και όχι να εκβιάζει όπως κάνει πάντα. Αλλά πώς να ζητήσει τέτοια εθελοντική συνδρομή όταν αρνείται επίμονα να εφαρμόσει πολιτική ασύλου και τους βαφτίζει όλους πρόσφυγες; **Μόνο με εκβιασμό και τετελεσμένα μπορεί να περάσει τη θέση της που είναι και αντι-μεταναστευτική και ενάντια σε κάθε έννοια προστασίας των προσφύγων, ότι πρέπει όλους όσους έρχονται στην Ελλάδα να τους δέχεται η Ευρώπη.** Αυτή είναι μία θέση που θα μπορούσαν να υποστηρίξουν μόνο προβοκάτορες υπέρ του εθνορατσισμού και του ναζισμού, και τέτοιοι είναι οι ρωσόφιλοι κομματικοί ηγέτες που κυβερνούν σήμερα τη χώρα. Στις πλάτες των μεταναστών, του ελληνικού λαού και της Ευρώπης οργανώνουν άλλη μια τεράστια προβοκάτσια υπέρ του πολιτικού τους αφεντικού.

Μεγαλώνουν αφόρητα την πείνα για τους πιο φτωχούς και επιπλέον τσακίζουν τη βιομηχανία τροφίμων

Στην εφημερίδα της κυβερνήσεως στις 16/7/2015 δημοσιεύτηκαν και μπήκαν σε εφαρμογή τα πρώτα μέτρα ως προϋπόθεση για τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων μέχρι την τελική συμφωνία με τις χώρες τις ΟΝΕ και το ΔΝΤ. Όπως και στις προηγούμενες συμφωνίες έτσι και σ' αυτήν εδώ οι δανειστές ορίζουν το ποσό των εσόδων που πρέπει να μαζέψει το κράτος αφήνοντας την επιλογή των μέτρων στην ελληνική κυβέρνηση και μετά εξετάζουν αν με αυτά τα μέτρα βγαίνει ο στόχος των εσόδων.

Αν ο στόχος δεν βγαίνει η κυβέρνηση προτείνει νέα μέτρα που τα ρίχνει στην πλάτη των δανειστών, ενώ είναι η ίδια που φταίει και για τα ελλείμματα λόγω σαμποτάζ και για την ταξική τελικά επιλογή των μέτρων. Αυτό σημαίνει ότι η ελληνική κυβέρνηση μπορεί να επιλέξει τα λιγότερο επώδυνα μέτρα για το βιοτικό επίπεδο του λαού και την οικονομία

Όμως, όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, έτσι και η σημερινή διάλεξε τα χειρότερα έκτακτα μέτρα περικοπών, όχι μόνο ρίχνοντας με σχέδιο σε ακόμα μεγαλύτερη πείνα και ανεργία την εργατική τάξη και τους φτωχούς όπως κάνει συνήθως, αλλά χτυπώντας αυτή τη φορά και τη βιομηχανία τροφίμων. Έτσι θα φορτώσει στη συνέχεια στις χώρες της ΟΝΕ την επιπλέον δυστυχία της φτωχολογιάς και την οικονομική καταστροφή που σχεδιασμένα η ίδια επέβαλε. Πάνω σε αυτήν την απόκρυψη χτίζει μόνιμα το καθεστώς το αντιευρωπαϊκό ρωσόδουλο μέτωπο του.

Έκτακτα έσοδα για την ανακούφιση της φτωχολογιάς μπορούν να μαζέψουν άμεσα οι κυβερνήσεις, με τη φορολόγηση της εκκλησιαστικής περιουσίας, των κρατικών ολιγαρχών, που είναι όλοι τους ανατολικοί, τους πλούσιους και εύπορους αγρότες, τους μεγάλους γαιοκτήμονες που τους αφήνουν πρακτικά αφορολόγητους επί δεκαετίες, από την ακόμα πιο μεγάλη φορολογία των ειδών πολυτελείας, από τον ενδεδειγμένο φορολογικό έλεγχο της κρατικοκομματικής γραφειοκρατίας που σε πολλούς τομείς είναι βυθισμένη στη διαφθορά, από την αύξηση της παραγωγικότητας και της ποιότητας της δουλειάς για τους δημόσιους υπαλλήλους (και όχι βέβαια με τις απολύσεις τους στις συνθήκες της υπερ-ανεργίας που τις ονειρεύονται οι φιλελεύθεροι). **Πρέπει βέβαια πάντα να ξεκαθαρίζουμε ότι αυτά τα μέτρα μπορούν να ανακουφίσουν κάπως τη φτωχολογιά και μόνο για μια μεταβατική περίοδο, δηλαδή μόνο ώσπου να πάρουν προστά οι παραγωγικές δυνάμεις που μπλοκάρονται σήμερα από το πολύμορφο και πολυεπίπεδο παραγωγικό σαμποτάζ.** Εννοούμε ότι ακόμα και αν τα παραπάνω μέτρα φορολογίας επιβληθούν κατά των μεγάλων και μικρών καθεστωτικών εκμεταλλευτών και παρασίτων τα έσοδα της φορολογίας μόνο για λίγο διάστημα και σε λίγο ύψος θα ανακουφίσουν το λαό όσο συνεχίζεται το σαμποτάζ της παραγωγής. Γιατί όσο αυτό συνεχίζεται νέοι άνεργοι προστίθενται, νέα πτώση των μεροκάματων προκύπτει

λόγω αύξησης του στρατού των ανέργων, νέα πτώση των φορολογικών και ασφαλιστικών εσόδων του κράτους σημειώνεται, οπότε ακολουθούν νέες μειώσεις των συντάξεων και των μισθών της κρατικής υπαλληλίας, οπότε νέα μέτρα αύξησης της φορολόγησης και της μείωσης της κατανάλωσης όλου του πληθυσμού θα επιβάλλονται. **Αυτό όχι από την τρόικα αλλά από τους αδήριτους οικονομικούς νόμους και συγκεκριμένα από τη μείωση του συνολικά παραγόμενου πλούτου της χώρας.** Οι σαμποταριστές, ιδιαίτερα οι επικεφαλής του σαμποτάζ Σύριζα και ψευτοΚΚΕ, είναι συνειδητοί ψεύτες και υποκριτές όταν καταγγέλλουν την τρόικα για τα αλλεπάλληλα μνημόνια και μέτρα περικοπών που από ένα σημείο και πέρα δεν οφείλονται καθόλου στους δανειστές αλλά στο δικό τους ασταμάτητο και κλιμακούμενο παραγωγικό σαμποτάζ. Απόδειξη ότι νέα μνημόνια και νέες περικοπές δεν υπήρξαν σε καμιά άλλη χώρα της ΟΝΕ που μπήκε σε πρόγραμμα διάσωσης πλην της Ελλάδας.

Ειδικά μάλιστα στην περίπτωση της κυβέρνησης Σύριζα η υπόδειξη άλλων πηγών φορολόγησης πλην των φτωχών ωχριά μπροστά στο γεγονός ότι αυτή ειδικά η κυβέρνηση κατέστρεψε σε μερικούς μήνες, ειδικά τον τελευταίο μήνα με το κλείσιμο των τραπεζών, ολοκληρωτικά και με σχέδιο την οικονομία.

Μια ακόμα μορφή παραγωγικού σαμποτάζ που επιδρά και στην κατανάλωση του λαού

Το να ρίχνουν το βάρος της συλλογής χρήματος στην φτωχολογιά ήταν κάτι που το κάνανε και οι προηγούμενες ψευτοευρωπαϊκές κυβερνήσεις. Το καινούργιο που έκανε τούτη εδώ η ξεδιάντροπα ρωσόδουλη κυβέρνηση είναι ότι επιβάλλει ειδικά μεγάλους φόρους στον πιο εύρωστο κλάδο της βιομηχανίας που απέμεινε από το σαμποτάζ δεκαετιών, αυτόν των τροφίμων με το ανεβάσει τον συντελεστή ΦΠΑ από το 13% στο 23% ειδικά για τα τρόφιμα που περνάνε από βιομηχανική επεξεργασία. Μαζί με το κλάδο αυτό χτυπιέται βέβαια και ο αντίστοιχος σύγχρονος παραγωγικός αγροτικός τομέας και οι επιστημονικοί κλάδοι που τον στηρίζουν. Από την άποψη της παραγωγής αυτά τα μέτρα σημαίνουν αύξηση της ανεργίας που σημαίνει τελικά αφαιμάξη όσων δουλεύουν ή είναι συνταξιούχοι για να ζήσουν τους ανέργους της οικογένειας αλλά και τελικά μείωση συντάξεων γιατί μειώνονται οι εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία. Επίσης τελικά το αδυνάτισμα της

βιομηχανίας τροφίμων είναι χτύπημα και της κατανάλωσης των φτωχών γιατί το κόστος του βιομηχανικού τροφίμου διαρκώς πέφτει από την άποψη της ψηλότερης τεχνολογίας και οργάνωσης της παραγωγής.

Η κυβέρνηση λοιπόν των σαμποταριστών δεν αύξησε γενικά τον ΦΠΑ στα τρόφιμα από το 13% στο 23%. Όχι. Διάλεξε κάθε βιομηχανικό τρόφιμο να το φορτώσει σκόπιμα με το νέο 23% ώστε να αδυνατίσει ειδικά τις βιομηχανίες. Αντιγράφουμε αποσπάσματα από το κείμενο που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της κυβερνήσεως από όπου διαπιστώνεται η επιβάρυνση κυρίως των βιομηχανικών προϊόντων. Στο κείμενο αναφέρεται ότι μένουν στο 13% τα παρακάτω προϊόντα, τα υπόλοιπα όμως που είναι βιομηχανικά, δηλαδή μεταποιημένα, εξαιρούνται και ανεβαίνουν στο 23%. **“Κρέατα βρώσιμα, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, αλλά όχι αλλιώως παρασκευασμένα ή επεξεργασμένα. Ψάρια, φιλέτα και άλλη σάρκα ψαριών, καλαμάρια, χταπόδια και σουπιές, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα αλλά όχι αλλιώως παρασκευασμένα ή επεξεργασμένα. Ελαιόλαδο και τα κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα. Άλλα λάδια και τα κλάσματά τους, που παίρνονται αποκλειστικά από ελιές, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα και μείγματα από αυτά τα λάδια ή τα κλάσματα με λάδια ή κλάσματα της κλάσης... Ζυμαρικά, όχι ψημένα ή παραγεμισμένα ή αλλιώως παρασκευασμένα. Ψωμί, χωρίς προσθήκη άλλων ουσιών και όχι φρυγανισμένο ή περαιτέρω επεξεργασμένο. Νερά, στα οποία περιλαμβάνονται και τα φυσικά ή τεχνητά μεταλλικά νερά, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών ούτε αρωματισμένα, μη αεριούχα κλπ”**

Η παραμικρή δηλαδή μεταποίηση φορτώνεται με ΦΠΑ 23%! Αρκεί ο φούρναρης ή ο βιομήχανος να βάλει το ψωμί σε μια τυποποιημένη ζελατινή μικρότερου κόστους από την χάρτινη σακούλα που μπαίνει το “χύμα” ψωμί για να ανέβει ο ΦΠΑ κατά δέκα μονάδες!

Από μελέτη του IOBE διαπιστώνουμε ότι ο κλάδος της βιομηχανίας τροφίμων είναι ο **“μεγαλύτερος εργοδότης της εγχώριας μεταποίησης, αφού σε αυτήν απασχολείται επίσης το 1/4 (25,2%) του συνόλου των απασχολούμενων (10,4% τα Μεταλλικά προϊόντα και 6,7% τα Είδη ένδυσης). Η παρουσία του τομέα είναι επίσης θεμελιώδους σημασίας υπό καθαρά οικονομικούς όρους, αφού βρίσκεται πρώτη ανάμεσα στους υπόλοιπους κλάδους της μεταποίησης σε όρους αξίας παραγωγής (19,8%) και**

ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας (24,4%) και δεύτερη κατά σειρά σε όρους κύκλου εργασιών (19,7%, με πρώτα τον Οπτόνθρακα και προϊόντα διύλισης με 36,5%).”

Η βιομηχανία τροφίμων δίνει άμεσα ή έμμεσα δουλειά σε πάνω από 300.000 ανθρώπους. Πολύ σημαντικό για την οικονομία είναι το γεγονός ότι η πρώτη ύλη της βιομηχανίας τροφίμων δεν εισάγεται από το εξωτερικό αλλά παράγεται από την εγχώρια αγροτική οικονομία. Τα τρόφιμα επομένως της ελληνικής βιομηχανίας περιέχουν την αξία που δόθηκε στην πρώτη ύλη της από τους εργαζόμενους στον αγροτικό τομέα, και την αξία που προστέθηκε στην μεταποίηση. Οι βιομηχανικοί κλάδοι στη χώρα μας που χρησιμοποιούν εγχώρια πρώτη ύλη είναι ελάχιστοι. Με τις υψηλές ποιοτικές απαιτήσεις στις πρώτες ύλες της βιομηχανίας τροφίμων προσαρμόζεται και η αγροτική παραγωγή με επιστημονικές μεθόδους καλλιέργειας έρευνας και ποιοτικούς ελέγχους.

Πάντα το πιο βαθύ χτύπημα στη ζωή ενός λαού και το πιο στρατηγικό είναι αυτό που χτυπάει τις παραγωγικές δυνάμεις μιας χώρας, γιατί αυτές άπαξ και χαθούν δεν υπάρχει προϊόν εργασίας για να μοιραστεί ανάμεσα στους εργάτες και στους κεφαλαιοκράτες, υπάρχει μάλιστα θάνατος για τους εργάτες που ζουν από τους μισθούς τους καθώς και για τους μισθωτούς ή τους μικροεπαγγελματίες που ζουν από τις υπηρεσίες. Αντίθετα οι κεφαλαιοκράτες, που στο κάτω κάτω είναι μια μικρή μειοψηφία, μπορούν, οι μεγαλύτεροι από αυτούς, να ζήσουν από τα αποθησαυρισμένα κέρδη τους ή το κεφάλαιό τους που έχουν μεταφέρει σε άλλες ώρες.

Όλα για την ανακούφιση των πιο φτωχών

Όμως το χτύπημα με την μείωση της καταναλωτικής δύναμης ενός πληθυσμού είναι αυτό που ένας λαός το νοιώθει πρώτο. Τώρα με την αύξηση του ΦΠΑ στα τρόφιμα, στις συγκοινωνίες, στα δίδακτρα, στα ασφαλιστικά συμβόλαια, στα εστιατόρια και σε άλλες υπηρεσίες η άμεση αύξηση του κόστους ζωής για ένα μισθό ή σύνταξη στα 800 ευρώ φτάνει, σύμφωνα με κάποιους υπολογισμούς φοροτεχνικών στο 12,5%. Για τους πιο φτωχούς οι επιπτώσεις από την αύξηση του ΦΠΑ είναι πολύ μεγαλύτερες. Οι δαπάνες των νοικοκυριών σε τρόφιμα αυξάνονται όσο φτωχότερο είναι το νοικοκυριό. Φτωχό νοικοκυριό για την ΕΛΣΤΑΤ είναι αυτό που το εισόδημά του βρίσκεται κάτω από το 60% του ενδιάμεσου γενικού εισοδήματος όλων των νοικοκυριών και μη φτωχό αυτό που έχει εισόδημα πάνω

Η πουτινική παραπλάνηση των φιλελεύθερων ή Ο ΦΙΛΟ-ΠΟΥΤΙΝΙΚΟΣ “ΑΝΤΙ-ΡΩΣΙΣΜΟΣ” ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Η έλλειψη οξυδέρκειας και χαρακτήρα της ελληνικής αστικής τάξης την έχει οδηγήσει στη σύμπλευση με την πολιτική του ρωσικού σοσιαλิมπεριαλισμού σε όλα τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα. Ιδιαίτερα την έχει καταδικάσει να ανέχεται εντελώς ρωσόδουλες ηγεσίες μέσα στα κόμματα που υποτίθεται ότι την εκφράζουν (βλ. ΝΔ, Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ).

Χαρακτηριστικός είναι ο τρόπος με τον οποίον ερμηνεύει τις κραυγαλέες ασυνέπειες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΑΖΑΝΕΛ ένας από τα κατεξοχήν φιλοευρωπαϊκά έντυπα αστικής τάξης, όπως είναι “Το Βήμα”.

Πιο συγκεκριμένα, ένα ρεπορτάζ της εφημερίδας με τίτλο “Ο Λεονίντ, ο Αλέξης και ο Παναγιώτης” αναφέρεται στις επαφές που είχε προεκλογικά το επιτελείο του ΣΥΡΙΖΑ με έναν υψηλόβαθμο καγκεμπίτη ονόματι Λεονίντ Ρεσέτνικοφ, επικεφαλής του Ρωσικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών και σύμβουλο του Πούτιν. Σύμφωνα με το άρθρο, η ρώσικη κυβέρνηση υποσχέθηκε μια κάποια οικονομική “βοήθεια” στη χώρα μας με αντάλλαγμα το Grexit:

“Σύμφωνα με ασφαλείς πηγές, ο κ. Τσίπρας σχεδίαζε από τις αρχές του 2014 να “ποντάρει” στη Μόσχα για να προετοιμάσει ένα στιβαρό και αξιόπιστο σχέδιο για την επιστροφή στη δραχμή. Οι κ.κ. Καμμένος, Δραγασάκης, Βαρουφάκης, Παππάς, Λαφαζάνης κ.ά. γνώριζαν τις

βασικές πτυχές του πρωθυπουργικού σχεδιασμού. Όλοι εκτιμούσαν πως οι Γερμανοί, μόλις θα συνειδητοποιούσαν ότι η Αθήνα είναι αποφασισμένη να “σπάσει το γυαλί” της ευρωζώνης, θα υποτάσσονταν στο ελληνικό αίτημα για μια μεγάλη διαγραφή του χρέους. Και κάπως έτσι ο κ. Τσίπρας θα άλλαζε και την Ευρώπη, όπως πίστευε. (...) Ζήτησε λοιπόν από τη Μόσχα ένα δάνειο ύψους 10 δις. δολαρίων που θα το αξιοποιούσε για να υποστηριχθεί η δραχμή. (...) Η Μόσχα δεν απέρριψε το αίτημα, αλλά άρχισε να συζητεί αορίστως για 5 δις. δολάρια ως “προκαταβολή” για τον αγωγό South Stream.”

Αφού λοιπόν η ρωσική “βοήθεια” δεν δόθηκε και το Grexit δεν έγινε έως σήμερα, το συμπέρασμα που βγάζει κανείς από την παραπάνω ανάλυση είναι ότι ο Τσίπρας, σαν αδαής “πρωτάρης”, εξαπατήθηκε από τη σύμμαχό του Μόσχα και αναγκάστηκε να παραδοθεί άνευ όρων στην ΕΕ συναινώντας στην επιβολή του τρίτου μνημονίου. Το Βήμα δίνει τη πα-

ρακάτω εξήγηση για αυτήν την αποτυχία, η οποία πιθανότατα έχει κατάλληλα διαρρεύσει από τη Ρωσία γιατί τη βολεύει:

“Γιατί έληξε άδοξα το θερμό ελληνορωσικό φλερτ; Σύμφωνα με μια εκδοχή, η Ρωσία αντάλλαξε την Αθήνα με το Ντονέτσκ και το Λουχάνσκ της Ανατολικής Ουκρανίας. Σχεδόν ταυτόχρονα με το ελληνικό δημοψήφισμα οι ηγέτες των φιλορωσικών περιοχών της Ανατολικής Ουκρανίας προκήρυξαν τοπικές εκλογές για το φθινόπωρο, που ερμηνεύονται ως βήμα απόσχισης, χωρίς καμία ουσιαστική αντίδραση από την κυρία Μέρκελ και τον Φρανσουά Ολάντ. Είναι ένα σχέδιο ενίσχυσης της ρωσικής ισχύος στην Ουκρανία που οι οξυδερκείς αναλυτές στοιχηματίζουν ότι έχει τα δακτυλικά αποτυπώματα του πραγματιστή κ. Ρεσέτνικοφ. Και όχι μόνο αυτό. Κατά μία άποψη ο ρώσος βετεράνος διέσωσε παράλληλα και μια άλλη χώρα, τη χώρα μας, για την οποία γνωρίζει τόσο πολλά...”

Επομένως, συνάγεται απ’ όλα αυτά, ο Τσίπρας δεν είναι τσιράκι της Ρωσίας, αλλά ενδιαφέρεται για τη σωτηρία της Ελλάδας, και γι’ αυτό ελίσσεται και επιχειρεί να συνάπτει συμφωνίες με τους Ρώσους εχθρούς των εχθρών του, που είναι οι Γερμανοί. Τι πιο φιλο-ΣΥΡΙΖΑ και

τελικά πιο φιλο-Πούτιν από τέτοιου είδους αναλύσεις! Κυρίως πόσο ανόητο είναι να πιστεύει κανείς ότι η Ρωσία έδωσε την Ελλάδα στην Ευρώπη για να πάρει την Ουκρανία. Μα την Ελλάδα την έχει και γι αυτό τη θέλει μέσα και όχι έξω από την Ευρώπη γιατί έτσι κάνει περισσότερη ζημιά στην Ευρώπη. Η μόνη αλήθεια που μπορεί να έχει η παραπάνω εκτίμηση είναι ότι η Ρωσία προσποιήθηκε ότι έδωσε την Ελλάδα στην Ευρώπη, για να μπορούν οι φίλοι της Μέρκελ-Ολάντ να ισχυρίζονται ότι πούλησαν σε αυτή τη φάση την Ουκρανία στη Ρωσία για να πάρουν από αυτήν την Ελλάδα και έτσι να μείνει ακέραια η ΕΖ.

Στην πραγματικότητα ο Τσίπρας ούτε αφελής είναι, ούτε προδόθηκε ποτέ από το αφεντικό του, τον Πούτιν. Ήμεινε στο ευρώ για να το υπονομεύει, επειδή έτσι συμφέρει το αφεντικό του. Απλά φάνηκε πως διαπραγματευόταν με την Ευρωζώνη υπέρ της χώρας του. Στην πραγματικότητα επιχείρησε, και εν μέρει το έχει πετύχει, να διασπάσει την Ευρώπη εξακοντίζοντας το ελληνικό χρέος μέσα από το πελώριο παραγωγικό σαμποτάζ που ο ίδιος έχει κλιμακώσει σε ασύλληπτα ύψη μέσα σε 6 μήνες, ενώ με

συνέχεια στη σελ. 15

από το 60%. Στην πραγματικότητα, όπως θα δούμε παρακάτω από τα ίδια τα στατιστικά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και ένα μεγάλο μέρος των νοικοκυριών που τα κατατάσσει στα μη φτωχά είναι τόσο φτωχά που υποσιτίζονται. Οι επιστημονικές μέθοδοι όμως των αστών στις κοινωνικές τους έρευνες βασίζονται πάντα σε ταξικού τύπου αυθαιρεσίες, όταν δεν υπαγορεύονται από κρατικο-κυβερνητικές εντολές. Σαν παράδειγμα: Από την έρευνα της ΕΛΣΤΑΤ του 2014 για τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς βλέπουμε ότι τα φτωχά νοικοκυριά έχουν το 1/3 περίπου των συνολικών δαπανών των μη φτωχών νοικοκυριών. Με αυτή την υπερτριπλάσια κατανάλωση ορίζονται αμοιβαία και αυθαίρετα από την ΕΛΣΤΑΤ η απόσταση της φτώχειας από την μη φτώχεια. Όμως έτσι σήμερα έχουμε και υποτιθέμενους μη φτωχούς που υποσιτίζονται. Δηλαδή τα ποσοστά της φτώχειας βγαίνουν από την ΕΛΣΤΑΤ πολύ μικρότερα από ότι στην πραγματικότητα είναι και έτσι συγκαλύπτεται η καταστροφή των ανθρώπων και της οικονομίας από τους σαμποταριστές. Οι επιστήμονες μετρούν, σαν παράδειγμα, την σίτιση με προσλαμβανόμενες θερμίδες και όταν ένας άνθρωπος δεν παίρνει τις απαραίτητες θερμίδες γιατί δεν έχει λεφτά να αγοράσει τρόφιμα και όχι γιατί κάνει δίαιτα αποφαίνονται ότι είναι πολύ φτωχός τόσο φτωχός που δεν έχει να φάει.

Ο παρακάτω πίνακας από την έρευνα της κρατικής ΕΛΣΤΑΤ δείχνει τις αντιφάσεις στους χαρακτηρισμούς των “μη φτωχών”. Ο παραπέρα υποσιτισμός στον οποίο καταδικάζει η κυβέρνηση την τεράστια μάζα των εργατών και των φτωχών θα ρίξει

γενικά την κατανάλωση και θα έχει επίσης επιπτώσεις και στην βιομηχανία τροφίμων, τον πιο ζωντανό σήμερα κλάδο της βιομηχανίας. Ανάλογες γενικές επιπτώσεις θα παρατηρηθούν και στην αγροτική οικονομία.

δηλαδή με μισό Ευρώ σε κάθε γεύμα του; Και καλά οι “μη φτωχοί”, αλλά οι καθαυτό φτωχοί τι τρώνε με 22 λεπτα του Ευρώ που αντιστοιχεί σε κάθε άτομο σε κάθε του γεύμα; Μισό φλυτζάνι γαλα; Αυτές είναι περίπου κατοχικές ποσότητες του χειμώνα

σαμποταριστές στους οποίους κύρια οφείλεται η πείνα τους. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν ένα βαθιά εχθρικό κόμμα στη φτωχολογία ακόμα και αν δεν μπορούσε μεμιάς να δώσει ανασες στους φτωχούς με τα έκτακτα φορολογικά μέτρα που προαναφέραμε, θα μείωνε, μεταβατικά

Μ έ σ η μ η ν ι α ί α δ α π ά ν η (α γ ο ρ έ ς , τ ρ έ χ ο υ σ ε ς τ ι μ έ ς) γ ι α α γ α θ ά κ α ι υ π η ρ ε σ ι ε ς κ α τ ά κ α τ η γ ο ρ ί α π λ η θ υ σ μ ο ύ (φ τ ω χ ό ς , μ η φ τ ω χ ό ς) : Ε Ο Π 2 0 1 4 . Α ξ ί α σ ε ε υ ρ ώ					
Α γ α θ ά κ α ι υ π η ρ ε σ ι ε ς	Φ τ ω χ ό ς π λ η θ υ σ μ ό ς		Μ η φ τ ω χ ό ς π λ η θ υ σ μ ό ς		Φ τ ω χ ό ς / Μ η φ τ ω χ ό ς Μ ε τ α β ο λ ή %
	Α ξ ί α	%	Α ξ ί α	%	
Σ ύ ν ο λ ο	3 2 0 , 4 1	1 0 0 , 0	9 8 9 , 6 5	1 0 0	3 2 , 4
Ε ί δ η δ ι α τ ρ ο φ ή ς	1 0 5 , 0 3	3 2 , 8	1 9 2 , 8 9	1 9 , 5	5 4 , 4
Ο ι ν ο π ν ε υ μ α τ ώ δ η π ο τ ά κ α ι κ α π ν ό ς	1 1 , 4 4	3 , 6	3 8 , 3 0	3 , 9	2 9 , 9
Ε ί δ η έ ν δ υ σ η ς κ α ι υ π ό δ η σ η ς	1 0 , 6 6	3 , 3	5 8 , 6 1	5 , 9	1 8 , 2
Σ τ έ γ α σ η	7 3 , 4 8	2 2 , 9	1 3 6 , 8 7	1 3 , 8	5 3 , 7
Δ ι α ρ κ ή α γ α θ ά ο ι κ ι α κ ή ς χ ρ ή σ η ς	1 0 , 3 8	3 , 2	5 2 , 5 9	5 , 3	1 9 , 7
Υ γ ε ί α	2 6 , 0 9	8 , 1	7 4 , 7 9	7 , 6	3 4 , 9
Μ ε τ α φ ο ρ έ ς	2 0 , 1 8	6 , 3	1 2 4 , 6 4	1 2 , 6	1 6 , 2
Ε π ι κ ο ι ν ω ν ί ε ς	2 0 , 2 4	6 , 3	3 9 , 5 9	4 , 0	5 1 , 1
Α ν α ψ υ χ ή κ α ι π ο λ ι τ ι σ μ ό ς	6 , 2	1 , 9	4 7 , 1	4 , 8	1 3 , 2
Ε κ π α ι δ ε υ σ η	3 , 1 1	1 , 0	2 9 , 6 8	3 , 0	1 0 , 5
Ξ ε ν ο δ ο χ ε ί α , κ α φ ε ν ε ί α κ α ι ε σ τ ι α τ ό ρ ι α	1 5 , 4 3	4 , 8	9 8 , 9 4	1 0 , 0	1 5 , 6
Δ ι ά φ ο ρ α α γ α θ ά κ α ι υ π η ρ ε σ ι ε ς	1 8 , 1 7	5 , 7	9 5 , 6 4	9 , 7	1 9 , 0

Όπως βλέπουμε οι συνολικές δαπάνες των φτωχών είναι μόνον 320,41 ευρώ το μήνα ή 10,68 ευρώ την ημέρα όχι για κάθε άτομο αλλά για κάθε νοικοκυριό! Και από αυτά μόνο 105,3/30 = 3,51 ευρώ την ημέρα δαπανώνται στη διατροφή! Τα “μη φτωχά” νοικοκυριά δαπανούν κατά μέσο όρο την ημέρα για διατροφή 6,43 ευρώ! Τι διατροφή είναι αυτή για μια “μη φτωχή” οικογένεια; Αν είναι μια τετραμελής οικογένεια τι τρώει κάθε μέλος της με 1,5 Ευρώ τη μέρα,

του 1941. Τα ξενόδοουλα φασιστικά τέρατα της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ με την υποστήριξη των ψευτοευρωπαϊκών ηγεσιών δεν διστάζουν να φορολογούν ακόμα περισσότερο και να ρίχνουν και στην αστιτία τους ανθρώπους γιατί η καθεστωτική διακομματική φασιστική προπαγάνδα έχει στην κύρια πλευρά πείσει τους φτωχούς ότι η Γερμανία τους κατέστρεψε και αυτό το πληρώνουν με μεγαλύτερη ακόμη πείνα και εξανδραποδισμό από τους ρωσόδουλους

και τους οφείλεται η πείνα τους. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν ένα βαθιά εχθρικό κόμμα στη φτωχολογία ακόμα και αν δεν μπορούσε μεμιάς να δώσει ανασες στους φτωχούς με τα έκτακτα φορολογικά μέτρα που προαναφέραμε, θα μείωνε, μεταβατικά νέα πλήγματα από την άυξηση του ΦΠΑ, δηλαδή θα αύξαινε ονομαστικά τους μισθούς τους. Κυρίως όμως πρέπει να εξασφαλιστούν επιδόματα ανεργίας για όλους τους ανέργους έστω χαμηλά σε αυτή τη φάση, αλλά πάντως όχι τα ελάχιστα των 200 εκατομμυρίων συνολικά Ευρώ στα πλαίσια των μέτρων για την αντιμετώπιση “της ανθρωπιστικής κρίσης” που είναι απλό χαρτζηλίκι σε τελικά ελάχιστους ανθρώπους.

και τους οφείλεται η πείνα τους. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν ένα βαθιά εχθρικό κόμμα στη φτωχολογία ακόμα και αν δεν μπορούσε μεμιάς να δώσει ανασες στους φτωχούς με τα έκτακτα φορολογικά μέτρα που προαναφέραμε, θα μείωνε, μεταβατικά

ΤΟ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΟ ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΟ ΗΘΟΣ ΤΗΣ ΨΕΥΤΟΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Δεν έχει περάσει μέρα από τότε που ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας η ψευτοαριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, που να μην εμφανίζονται στον έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο τα “κατορθώματά” της, πέραν των άλλων, και στα ζητήματα ήθους και διαφάνειας.

Θα θυμούνται οι αναγνώστες μας ότι, όσο ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν αντιπολίτευση, είχε κάνει σημαία του το λεγόμενο “χτύπημα της διαφθοράς”, που όπως αποκαλύπταμε κατευθυνόταν στοχευμένα μόνο εναντίον όσων αστών αποτελούσαν εμπόδιο στη ρώσικη διείσδυση, δηλαδή εναντίον των εθνικιστών και των φιλοευρωπαϊών κάθε πολιτικής απόχρωσης. Χρησιμοποιούσε δηλαδή το όπλο αυτό ως χειρουργικό εργαλείο, για να ανοίγει το δρόμο στους ρωσόδουλους μέσα στα άλλα αστικά κόμματα. Αυτό γινόταν ως εξής: Όταν ο Σύριζα, και το ψευτοΚΚΕ ανακάλυπταν ένα σκάνδαλο μείζον ή ασήμαντο ή και ανύπαρκτο (δες περίπτωση Πάχτα) η κάτι ηθικά τρωτό ψάχνοντας τη δράση των σημαντικότερων εχθρών τους μέσα στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, τότε καταγγέλιε με μανιασμένη ορμή το θύμα τους. Αμέσως οι ηγέτες του κόμματος στο οποίο ανήκε το θύμα, ΠΑΣΟΚ ή ΝΔ, επειδή ακριβώς ήταν και οι ίδιοι ρωσόδουλοι, το κατήγγειλαν, το διέγραφαν και τελικά το αποκεφάλιζαν πολιτικά με εντελώς συνοπτικές διαδικασίες και τελικά όλοι μαζί το εκτελούσαν ακόμα και ποινικά.

Μέσα όμως στους ελάχιστους μήνες που μετράει η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αποδείχτηκε όχι μόνο ότι αυτά τα κόμματα είναι πρωταθλητές στο ποσοστό διεφθαρμένων η πολιτικά ανήθικων ηγετικών στελεχών, αλλά ότι το ΠΑΣΟΚ και την ΝΔ οι ηγεσίες τους καλύπτουν με πάθος τα διεφθαρμένα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος κατηγορεί από πάνω τα ΜΜΕ, που κάνουν τις αποκαλύψεις, για όργανα των δανειστών και ετοιμάζεται να τα κλείσει με ειδικούς νόμους χωρίς τα ΠΑΣΟΚ, ΝΔ να αντιδρούν. Έτσι τα διεφθαρμένα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ αποκαλύπτονται και καταγγέλλονται σποραδικά στα κανάλια και στον Τύπο και σχολιάζονται στα άκρα των δακτύλων, ακριβώς επειδή τώρα οι ηγεσίες της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και βεβαίως του Ποταμιού του αρχιτσιπραίου Θεοδωράκη, ποτέ δεν κάνουν αυτή τη διαφθορά κεντρικό πολιτικό θέμα, όπως βέβαια δεν την κάνουν και τα δύο άλλα πλην του ΣΥΡΙΖΑ μασίφ ρώσικα κόμματα, το ψευτοΚΚΕ και η ναζιστική ΧΑ. Ακόμα και τελευταία που ήρθε μια ερώτηση 21 βουλευτών της ΝΔ (που γενικά ανήκουν σε μια τάση που αντιπολιτεύεται την προσωρινή ηγεσία Μεϊμαράκη που γλοιώδικα ακολουθεί τη φιλοσυριζική γραμμή του ρωσόδουλου Καρμανλή) προς τον πρωθυπουργό με αυτό το θέμα, αυτή πνίγηκε πολιτικά. Έτσι η δημοσιότητα των νέων σκανδάλων δε διαρκεί πολύ χρόνο, όπως τότε που η αντιπολίτευση σφυροκοπούσε τα συγκεκριμένα πρόσωπα συστηματικά, μέχρι αυτά να χάσουν το αξιωμα τους ή και να παραπεμφθούν στα δικαστήρια.

Όλα αυτά τα κάνουν οι πωλημένες ηγεσίες όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων για να συντηρούν το μύθο του λαϊκού ή αριστερού ΣΥΡΙΖΑ επειδή αυ-

τός αντίθετα με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ είναι στελεχικά ρώσικος από πάνω ως κάτω - με ελάχιστες εξαιρέσεις- και γι αυτό δεν χρειάζεται εκκαθαρίσεις από τους ανήθικους γιατί αλλιώς δεν θα έμεινε κανείς στη θέση του με πρώτο τον αρχιψεύτη και εγκληματία προβοκάτορα Τσίπρα.

Σταχυολογούμε εδώ μερικά από τα πιο χτυπητά παραδείγματα “λαϊκού και αριστερού ήθους” της νέας κυβέρνησης που καλύφθηκαν από αυτήν και μένουν ουσιαστικά στο πολιτικό αυρόβλητο από την αντιπολίτευση ή σε τυπικές καταγγελίες τύπου επερώτησης στη Βουλή (αυτό το τελευταίο μόνο από τη ΝΔ και μόνο πρόσφατα αλλά χωρίς να συνοδεύεται από κάποια πολιτική εκστρατεία).

1. Η περίπτωση του (πρώην) υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης Γ. Κατρούγκαλου, που είχε υπογράψει ιδιωτικά συμφωνητικά με εκατοντάδες απολυμένους δημόσιους υπαλλήλους με πρόβλεψη προμήθειας 12% από το ακαθάριστο ποσό που θα έπαιρναν σε περίπτωση επαναπρόσληψής τους. Αυτό ακριβώς έκανε ο Κατρούγκαλος μόλις έγινε υπουργός, αφού ακόμη και μετά τις εκλογές κατέθετε μέσω του δικηγορικού του γραφείου τα συμφωνητικά αυτά σε ΔΟΥ και σε δικηγορικούς συλλόγους.

2. Ο (πρώην, πλέον) υπουργός Οικονομικών Γ. Βαρουφάκης νοίκιαζε το εξοχικό της γυναίκας του προς 5.000 ευρώ την εβδομάδα (αυτό δεν είναι επιλήψιμο), χωρίς όμως να έχει προηγουμένως προμηθευτεί το απαιτούμενο από τον νόμο ειδικό σήμα λειτουργίας από τον ΕΟΤ, για το οποίο χρειαζόταν να πληρωθούν παράβολα, να δηλωθεί στην αρμόδια ΔΥΟ κτλ. (αυτό είναι το επιλήψιμο).

3. Η μητέρα της προέδρου της Βουλής και αντιπρόεδρου του ΕΣΡ (κανάλια τρέμετε!) Λίνα Αλεξίου έπαιρνε παράνομα για χρόνια επίδομα ανήλικων τέκνων (!), ενώ όφειλε να ενημερώσει το αρμόδιο Ταμείο ότι κακώς της το πίστωναν, αφού το παιδί της ήταν πια ενήλικο. Σήμερα μάλιστα αρνείται να επιστρέψει τα αχρεωστήτως καταβληθέντα επιδόματα. Η Ζ. Κωνσταντοπούλου, το επιδοτούμενο παιδί, όταν της έθεσαν το θέμα, έστρεψε αλλού τη συζήτηση λέγοντας ότι ο Τύπος τα λέει αυτά για να χτυπήσει την ίδια... Για την ταμπακίερα όμως κουβέντα.

4. Ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Δ. Μάρδας, την ώρα που η κυβέρνηση κατηγορούσε όποιον μετέφερε τα χρήματά του στο εξωτερικό περίπου ως προδότη, έκανε ακριβώς το ίδιο, ενώ είχε ήδη αναλάβει κυβερνητικά καθήκοντα. Όταν έσκασε το θέμα στον Τύπο, αρχικά το διέψευσε, ενώ μετά, για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, είπε ότι το έκανε για να σπουδάσει η κόρη του, κάτι όμως που και πάλι δε δικαιολογούσε το μεγάλο ποσό του εμβάσματος. Η πιο γελοία δικαιολογία του, πάντως, ήταν ότι “αυτό το έχει κάνει ο

μισός πλανήτης”!

5. Κάτι ανάλογο έκανε και η μητέρα και τελικά και άλλοι συγγενείς της πρώην αναπληρώτριας υπουργού Οικονομικών Ν. Βαλαβάνη, του “Αριστερού ρεύματος” που σήκωσαν μεγάλα χρηματικά ποσά αμέσως πριν από την απόφαση της κυβέρνησης για την επιβολή του ελέγχου κεφαλαίων από τις τράπεζες. Η ίδια μάλιστα η υπουργός δήλωσε στο Mega ότι “συνδικαιούχοι του λογαριασμού της μάνας της είναι και τα παιδιά της” αλλά δήλωσε ότι δεν έχει πολλές σχέσεις με τη μητέρα της με την οποία είναι δίπλα χαμογελαστή σε πρόσφατες φωτογραφίες σε δημόσιες εκδηλώσεις.

6. Ο νεοδιορισμένος από την κυβέρνηση πρόεδρος των Ελληνικών Πετρελαίων Στ. Τσοτσόρος αύξησε τις ετήσιες αποδοχές που προβλέπονταν για τη συγκεκριμένη θέση από τις 170.000 στις 280.000 ευρώ λίγες μόλις μέρες πριν από το κλείσιμο των τραπεζών!!! Μετά, βέβαια, από την κατακραυγή που ξεσηκώθηκε, η απόφαση αυτή αναιρέθηκε, αλλά αρχικά η “λαϊκή, αριστερή” κυβέρνηση την είχε αποδεχτεί.

7. Ο πρόεδρος των ΑΝΕΛ και υπουργός Εθνικής Άμυνας Π. Καμμένος έδωσε στη δημοσιότητα κατάλογο του ΚΕΕΛΠΝΟ με ονόματα φορέων και προσώπων τα οποία χρηματοδότησε για δράσεις καταπολέμησης της γρίπης χωρίς να υπάρξει ανάλογο έργο. Όμως δεν απάντησε στο ζήτημα αν το ποσό των 85.000 ευρώ, που αναφέρεται στον κατάλογο, έχει σχέση με το βουλευτή του Ν. Νικολόπουλο.

8. Ο επίσης φρεσκοδιορισμένος υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης Π. Πολάκης ομολόγησε δημόσια σε συνέδριο της ΚΕΔΕ ότι ως δήμαρχος Σφακίων διατηρούσε στο δήμο διπλό ταμείο, ένα “μαύρο” και ένα “άσπρο”, για να έχει έσοδα.

9. Η κυβέρνηση διόρισε στη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου της ΕΥΔΑΠ τον Γ. Μπενίση, σύντροφο στη ζωή της περιφερειάρχισσας Αττικής Ρ. Δούρου, ενώ δεν διέθετε ούτε καν τα προβλεπόμενα επιστημονικά προσόντα.

10. Στο υπουργείο Εξωτερικών σε θέση ειδικού Συμβούλου τοποθετήθηκε εξάδελφος του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα. Πρόκειται για τον Γιώργο Τσίπρα, ο οποίος ήταν διεθνολόγος και αρθρογράφος της εφημερίδας Αυγή. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με απόφαση που υπογράφει ο υπουργός Εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς, ο Γιώργος Τσίπρας διορίζεται από 27/01/2014 στο Πολιτικό Γραφείο του σε θέση Ειδικού Συμβούλου κατηγορίας ΠΕ με βαθμό Β και εισαγωγικό ΜΚ.

Παρά τις αντιδράσεις που είχε προκαλέσει ο διορισμός αυτός, έγινε γνωστό, έπειτα από δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ότι μέσα σε λιγότερο από 2,5μήνες ο Γεώργιος Τσίπρας αναβαθμίστηκε σε Γενικό Γραμματέα Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων και Αναπτυξιακής Συνεργασίας του υπουργείου Εξωτερικών. Προφανώς εκτίμησαν δεόντως τα υψηλά προσόντα του ανδρός.

Ο νεποτισμός σε όλο του το μεγαλείο.

Ο δικηγόρος της Cosco στην κυβέρνηση

11. Η περίπτωση του Σπύρου Σαγιά είναι ακόμη πιο σοβαρή. Πρόκειται για ένα από τα υψηλότερα στελέχη της κυβέρνησης Τσίπρα, σχετικά άγνωστο μεγαλοδικηγόρο στον πολύ κόσμο. Συγκεκριμένα, κατέχει τη θέση του γενικού γραμματέα της κυβέρνησης και θεωρείται το Νο 4 σ’ αυτήν (μετά από το Δραγασάκη και τον Παπά). Η εφημερίδα Το Βήμα αναφέρει γι’ αυτόν ότι “δεν υπάρχει θέμα, μεγάλο ή μικρό, που να μην περνάει από το γραφείο του. Μάλιστα, επειδή προφανώς το Μαξίμου έχει εκτιμήσει το έργο του, τον προήγαγε σε θέση-κλειδί, ως συντονιστή στη νέα ομάδα διαπραγμάτευσης, πλαισιώνοντας τους κ.κ. Χουλιαράκη και Τσακαλώτο (...) Η γνώμη του μετράει τόσο πολύ στον Πρωθυπουργό, που πάντοτε του ζητεί να γνωματεύσει για κάθε ενέργεια της κυβέρνησης” (24 Μαΐου 2015).

Ποιο είναι όμως το κυριότερο προσόν του;

“Το γραφείο του ήταν αυτό που συνέταξε την πρώτη σύμβαση παραχώρησης της Cosco με τον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς” (στο ίδιο).

Να λοιπόν ποιοι ανταμείβονται με υψηλές θέσεις στην “αριστερή” κυβέρνηση Τσίπρα για τις υψηλές τους υπηρεσίες στους σοσιαλφασίστες!

Ο νέος πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ

12. Στις 18 Μαρτίου 2015 συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο διοικητικό συμβούλιο του ΤΑΙΠΕΔ, μετά από θετική (κατά πλειοψηφία) γνωμοδότηση της Επιτροπής Δημόσιων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας και φορέων κοινωνικής ασφάλισης κατά το άρθρο 49Α του κανονισμού της Βουλής. Εννοείται ότι τα μέλη του νέου ΔΣ του ΤΑΙΠΕΔ είχαν προταθεί από την κυβέρνηση.

Όπως μετέδωσε το capital.gr, ο νέος πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ Στέργιος Πιτσιόρλας τα τελευταία χρόνια είχε γίνει γνωστός για την επιχειρηματική του δραστηριοποίηση στο εταιρικό σχήμα ρωσικών συμφερόντων Med Sea και Health Mare Village, που προωθεί επένδυση τουριστικού συγκροτήματος 5 αστέρων, προϋπολογισμού άνω των 100 εκατομμυρίων ευρώ, στη θέση Κάνιστρο στο Παλιούρι Χαλκιδικής.

Η διαφορά του σήμερα με το χθες

Αν αυτά συνέβαιναν σε οποιαδήποτε στοιχειωδώς αληθινή αστική δημοκρατία δυτικού τύπου, το λιγότερο που θα είχε συμβεί θα ήταν να παραιτηθούν οι πρωταίτιοι αυτών των σκανδάλων. Μια ματιά σε ανάλογες ή και πιο ήπιες περιπτώσεις στη Μ. Βρετανία, στην Ιαπωνία και αλλού πείθει για του λόγου το αληθές. Αλλά στη χώρα που ανθεί η φαιδρά πορτοκαλέα αυτά είναι φιλάγραμματα. Όταν μάλιστα πρωταγωνιστές είναι στελέχη του σοσιαλφασισμού, ακόμη χειρότερα για την πραγματικότητα...

Το παρακάτω κείμενο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελία της ΟΑΚΚΕ στις 12 του Ιούλη πριν κλείσει η συμφωνία στην Ευρωζώνη οπότε εκδηλώθηκε για πρώτη φορά ανοικτή σύγκρουση ανάμεσα σε Γαλλία-Ιταλία από τη μια μεριά και Γερμανία και άλλες βόρειες και πρώην ανατολικές χώρες από την άλλη. Για το ζήτημα της ελληνικής διάσωσης και επίσης πριν ψηφιστούν από την ελληνική Βουλή τα πρώτα μέτρα του νέου μνημόνιου και διαμορφωθεί ο νέος κοινοβουλευτικός χάρτης με τη διάσπαση μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ και τη μνημιωδώς σιχαμε-

ρή στήριξη της υποτίθεται φιλοευρωπαϊκής αντιπολίτευσης στον αρχιπαραξικοπηματία Τσίπρα. Το ξαναδημοσιεύουμε στην έντυπη έκδοση της Νέας Ανατολής ένα μήνα μετά γιατί διατηρεί την αξία του ιδιαίτερα σε ότι αφορά την ανάλυση της σκοπιμότητας του “ΟΧΙ” πριν την κωλοτούμπα του “ΝΑΙ” στα πλαίσια της ρωσοκίνητης στρατηγικής του ΣΥΡΙΖΑ για τη διάσπαση της Ευρωζώνης.

Καμιά αυτοκριτική από την κυβέρνηση Σύριζα αλλά μεταμφίεση της για μια νέα απόπειρα διάσπασης της Ευρώπης

ΜΙΑ ΠΙΘΑΝΗ ΕΞΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΟΥ “ΟΧΙ” ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΟΥ “ΝΑΙ” ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ

(Άρθρο που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 12/7/2015)

Πρέπει να κατασταλάξουν κάπως τα πράγματα για να μπορούμε να δώσουμε μια ολοκληρωμένη συνθετική εξήγηση για τα αλλεπάλληλα πραξικοπήματα του Σύριζα τον τελευταίο καιρό, ιδιαίτερα να δοθεί η εξήγηση πρώτο γιατί χρειάστηκε να κάνει το πραξικοπηματικό δημοψήφισμα υπέρ του “όχι” παράλληλα με το κλείσιμο των τραπεζών και να πάει αμέσως μετά από αυτό να προτείνει ένα παταγώδες και ακόμα πιο πραξικοπηματικό “ναι” στο χειρότερο μνημόνιο της πενταετίας.

Έχουμε δώσει ήδη κάποιες μεμονωμένες εξηγήσεις που είναι εντελώς σύμφωνες με τη γενική στρατηγική του Σύριζα. Το δημοψήφισμα για παράδειγμα λειτούργησε ανάμεσα στα άλλα και σαν ένα άλλοθι για τον Τσίπρα να καλύψει το εγκληματικό του κλείσιμο των τραπεζών. Εννοούμε ότι αν δεν υπήρχε αυτό το δημοψήφισμα και ο Τσίπρας άφηνε να περάσει η ημερομηνία της 30 Ιούνη μετά την οποία η ΕΚΤ δεν επιτρέπεται να δώσει άλλα λεφτά (με τον περίφημο ELA) στις ελληνικές τράπεζες, τότε ο Σύριζα θα χρεωνόταν εντελώς ωμά αυτό το κλείσιμο των τραπεζών που ισοδυναμεί με χρεωκοπία για κάποιες από τις ίδιες και κυρίως πελώρια οικονομική και παραγωγική καταστροφή για τη χώρα. Αυτό το κλείσιμο ήταν η πιο αποδοτική κίνηση οικονομικού σαμποτάζ από συστάσεως του Συν-Σύριζα. Ακόμα περισσότερο ήταν μια κίνηση που διευκολύνει τη Ρωσία να αγοράσει μεγάλα τραπεζικά κομμάτια όπως έκανε και στην περίπτωση της Κύπρου.

Όμως μένει το ερώτημα γιατί χρειαζόταν ένα τόσο μεγάλο “όχι” στο μνημόνιο Γιουνκέρ, για να πάει αμέσως μετά η κυβέρνηση σε ένα παταγώδες “ναι” σε ένα μνημόνιο που ήταν πολύ χειρότερο από το μνημόνιο Γιουνκέρ; Δηλαδή γιατί χρειάστηκε ο Σύριζα να πουλήσει τόσο άγρια τη βάση του σε χρόνο μηδέν; Πραγματικά δεν μπορούμε να φανταστούμε πιο μεγάλο σοκ για αυτό το 62% που ψήφισε “όχι” στα μέτρα της ΕΖ επειδή έχει πειστεί ότι αυτά τα μέτρα φταίνε για τα βάρσανα του εδώ και πέντε χρόνια. Κυρίως το σοκ είναι πολύ μεγάλο επειδή αυτό το 62% ψήφισε τον Τσίπρα σαν τον πρώτο πρωθυπουργό που ήρθε στην εξουσία με ένα “όχι” στις “πολιτικές λιτότητας” της ΕΕ και συνέχισε να λέει “όχι” σε αυτές, ενώ όλοι οι άλλοι, δηλαδή οι Παπανδρέου, Βενιζέλος και κυρίως ο Σαμαράς, έκαναν το “όχι” τους “ναι” μόλις έρχονταν στην εξουσία.

Κι όμως αυτός ο πρωτοφανής “συνεπής” Τσίπρας, ο “ήρωας” των απελπισμένων και των χρεωκοπημένων και όλου του ταπεινωμένου από την ΕΕ έθνους, πρόδωσε αυτούς τους ψηφοφόρους αμέσως μόλις πήρε την ψήφο εμπιστοσύνης τους.

Αν τα πράγματα μείνουν έτσι ως το τέλος και ήρμα ο Σύριζα υποταχθεί με ένα μνημόνιο πιο άθλιο από όλα στους “εχθρούς” Γερμανούς και στο “διάβολο” Σόμπλε, τότε θα καταστραφεί μετά από αλλεπάλληλες διασπάσεις εφόσον θα γίνει

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Αν όμως αυτό συμβεί θα έχει χαθεί πολιτικά το αριστούργημα της ρώσικης πολιτικής στην Ελλάδα, αυτό το υβριδικό τέρας που εκκολάφθηκε και εκπαιδεύτηκε επί 25 ολόκληρα χρόνια για να είναι απ έξω ευρωπαϊκό και μέσα ρώσικο ώστε και να πάρει την εξουσία στην Ελλάδα και να μείνει μέσα στην ΕΕ για να είναι μέσα σε αυτήν και το αφεντικό του ο Πούτιν. Επιπλέον το υβριδικό τέρας είναι ένα πρότυπο για όλη τη νότια Ευρώπη, μια καλή συνταγή για νέα ρώσικα υβρίδια που θα ζουν από την εξαπάτηση της φτωχολογίας μιας Ευρώπης που οι μονοπωλιστές της τη θέλουν ασταμάτητα να τσακίζεται από τον ανταγωνισμό του ασιατικού βιομηχανικού μεροκάματου που βρίσκεται κάτω από την πολιτική και οικονομική ηγεμονία του κινέζικου εθνικοσοσιαλιστικού ιμπεριαλισμού. Σε αυτό το επίπεδο ούτε ο Σόμπλε αποτελεί εξαίρεση.

Αναρωτιόμαστε λοιπόν: Είναι δυνατόν η Ρωσία να σκοτώνει τώρα τον πολύτιμο Σύριζα, μόνο και μόνο για να πάρει τις τράπεζες της Ελλάδας; Δηλαδή είναι δυνατό να ήθελε ο Σύριζα το δημοψήφισμα σαν πρόσχημα για να χρεωκοπήσει τις τράπεζες και μετά να πει ένα τόσο αυτοκτονικό “ναι”; Άλλωστε πως θα πάρει ο υπό αυστηρή ευρωπαϊκή επιτήρηση Πούτιν τις ελληνικές τράπεζες με ένα διαλυμένο και ξεφτισμένο Σύριζα;

Η ερώτησή μας λοιπόν παραμένει γιατί ο Σύριζα ήθελε ένα μεγάλο “όχι”, ενώ προφανώς μετά από αυτό ετοίμαζε ένα ακόμα πιο εντυπωσιακό “ναι”;

Η μόνη εξήγηση που μπορούμε να δώσουμε γι αυτό είναι ότι μόνο με ένα μεγάλο “όχι” υπέρ του ο Τσίπρας μπορούσε να αποδείξει στους δανειστές ότι δεν πιέστηκε από τον λαό να πει το “Ναι” στα μέτρα, οπότε θα μπορούσε να τα σαμποτάρει στη συνέχεια, αλλά ότι υποχώρησε **αφού πρώτα έκανε μια επίδειξη ισχύος, δηλαδή ότι είχε ο ίδιος την πρωτοβουλία για να κάνει το στρατηγικό ελιγμό να μείνει στην ΕΖ πληρώνοντας ένα ακριβό εσωκομματικό τίμημα.** Ήδη οι φιλελεύθεροι οπαδοί του “ναι” στη χώρα μας λένε σε όλη την Ευρώπη αυτό που θα ήθελε ο Τσίπρας να λένε όλοι οι αναθηρημένοι φίλοι του στις κυβερνήσεις της Ευρώπης: “*Να ο άνθρωπος αυτός μετά τη νίκη του αντί να συμβεί πίσω από το αντιευρωπαϊκό “αριστερό ρεύμα” το παραμέρισε και έκανε τις πιο απίθανες υποχωρήσεις για να μείνει στην*

ΕΖ. Απέδειξε ότι είναι ευρωπαίος. Μην του βάζετε λοιπόν και εσείς άλλα εμπόδια μαζί με τους “αριστεριστές” του. Δώστε του τα λεφτά που σας ζητάει με το πρόγραμμα που σας παραχωρεί. Ζητάει πολλά, αλλά θυσιάζει και πολλά διασπώντας το κόμμα του και πηγαίνοντας με το μπλοκ του “ευρωπαϊκού” ναι”.

Αν αυτή η γραμμή περάσει σε κάποιες χώρες της ΕΖ τότε θα διευκολύνει μια μεγάλη όξυνση των αντιθέσεων μέσα στην ΕΖ και μάλιστα σε βάρος της γραμμής Σόμπλε, που είναι η μόνη που δεν πιστεύει τίποτα απ όσα λέει όχι μόνο η αρχι-σαμποταριστική κυβέρνηση Τσίπρα, αλλά όλες οι κυβερνήσεις της χώρας μας επί 5 χρόνια. Μια τέτοια αποδυνάμωση ή και καθαρή ήττα της γραμμής αντίστασης στους πουτινικούς οικονομικούς σαμποταριστές της Ελλάδας και της Ευρώπης αφενός θα δώσει την ευκαιρία στο Σύριζα να μην εφαρμόσει τα μέτρα που θα έχει υποσχεθεί κι από την άλλη ο ελληνικός λαός, που είναι τόσο πολύ δουλεμένος στη φασιστική προπαγάνδα της ταπεινώσεως σύμφωνα με την οποία τον έχει ταπεινώσει η Γερμανία και όχι οι καταραγκιοζήδες και οι ψεύτες που κυβερνάνε την Ελλάδα, θα θεωρήσει κάτι το εξαιρετικό αν νικηθεί η γραμμή της Γερμανίας και των άλλων βόρειων χωρών μέσα στην Ευρώπη, πράγμα που στην ουσία θα σημάνει την οικονομική και πολιτική της αποσάθρωση. Γιατί σε μια Ένωση χωρών όπου η πολιτική ενοποίηση είναι μικρή και η οικονομική μεγάλη μόνο τα ισοζυγισμένα δημοσιονομικά της κάθε χώρας μπορούν να διαφυλάξουν την ενότητά τους, δηλαδή να μην πληρώνει η κάθε χώρα τα ελλείμματα της άλλης. Μπορεί δηλαδή ο Σύριζα να καταφέρει με το νέο του μεγάλο μνημονιακό “ναι” την πολυπόθητη για τη Ρωσία διάσπαση της ΕΖ που δεν μπόρεσε, ίσως και δεν επεδίωξε στ αλήθεια, να πετύχει με τα επίτηδες προβοκατόρικα και επιθετικά του “όχι” για 6 ολόκληρους μήνες.

Στο σημείο αυτό είναι πολύ πολύτιμη για τον Τσίπρα η βοήθεια που του δίνουν οι ηγεσίες της ΝΔ του ΠΑΣΟΚ και κυρίως του “Ποταμιού”, με το να εκθειάζουν την απόφασή του να πει “ναι” στους δανειστές επιβεβαιώνοντας ότι είναι ένας Ευρωπαίος που θέλησε να απελευθερωθεί από τους ρωσόφιλους κνίτες. Έτσι βοηθάνε αυτόν τον αρχικαταστροφέα της χώρας του στη διάσπαση της ΕΖ αφού στην ουσία εγγυούνται για την ανύπαρκτη αξιοπιστία του. Μάλιστα εντελώς σιχαμερά και άναδρα αποδίδουν την εγκληματική του πολιτική στον τελειωμένο και γελοίο Βαρουφάκη. Το βασικό πρόβλημα της ΕΖ σήμερα είναι ότι η κυβέρνηση Σύριζα είναι εντελώς αναξιόπιστη, και γι αυτό πολλές χώρες εκτός της Γερμανίας δεν είναι διατεθειμένες να του δώσουν 80 έως 100 δις Ευρώ πάνω από τα 190 που

ήδη του έχουν δανείσει σαν κράτη (στο σύνολο των 325 δις που χρωστάει). Αλλά αυτά τα 80 έως 100 δις Ευρώ τα δημιούργησε στο μεγαλύτερο μέρος τους η ίδια η κυβέρνηση Τσίπρα με το τρομερό σαμποτάζ που έκανε στους 6 τελευταίους μήνες, και κυρίως με την καταστροφή που προκάλεσε από την ώρα που έκλεισε τις τράπεζες. Ίσως αυτό το φούσκωμα του δημοσιονομικού κενού, οπότε και ο όγκος του δανεισμού που απαιτεί από την ΕΖ, ήταν ο δεύτερος λόγος για τον οποίο η συμμορία χρειάστηκε τους 6 μήνες “διαπραγματεύσεων” ενώ ο πρώτος ήταν να στήσει το δικό του φασιστικό κρατικό μηχανισμό παντού, μηχανισμό που δεν θα αφήσει με οποιεσδήποτε οικουμενικές μανούβρες διακυβέρνησης.

Πραγματικά πρέπει να είναι ηλίθιος ένας λαός που θα ψηφίσει νέα δανεικά με τους παλιούς όρους για μια Ελλάδα που μόλις ψήφισε με 62% ουσιαστικά να μη δώσει πίσω τα περισσότερα από αυτά που ήδη χρωστάει, αλλά και να της δώσουν κι άλλα για να κρατήσει την κατανάλωσή της στο προηγούμενο ύψος την ώρα που καταστρέφει την παραγωγή της.

Γι αυτούς τους λόγους ο Τσίπρας αφήνει ανοιχτό το ζήτημα για παραχώρηση επιπλέον μέτρων στους πιστωτές μιλώντας για διαπραγμάτευση και μετά την υποβολή της πρότασης της Βουλής. Το κάνει αυτό όχι για να σώσει την Ελλάδα που με τη σαμποταριστική του πολιτική σκοτώνει καθημερινά επί 6 μήνες αλλά για να υποχωρήσει όσο χρειάζεται και έτσι να μπορέσει τελικά να διασπάσει την ΕΖ και την ΕΕ. Να διασπάσει την ΕΖ, ήταν πάντα η στρατηγική του αφεντικού του Πούτιν και σε αυτό απέβλεπε πάνω απ όλα η κυβερνητική πολιτική όχι μόνο του Σύριζα και του ευρύτερου ρώσικου μετώπου ANEA-Ναζί-ψευτοΚΚΕ, αλλά και η πολιτική των ρωσοδούλων επικεφαλής των ευρωπαϊκών στη στελεχική τους βάση κομμάτων ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ και τελευταία του Ποταμιού.

Ήδη έχουμε προειδοποίηση για μια σαφή πολιτική διαφοροποίηση της απάντησης που δίνει στο “ναι” του Τσίπρα η Γαλλία και αυτή που δίνει η Γερμανία. Η Γαλλία βρίσκει την υποχώρηση του Τσίπρα σημαντική ενώ η Γερμανία δεν τοποθετείται ουσιαστικά περιμένοντας την απάντηση των θεσμών. Αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο σύμφωνα με τους Financial Times της 10/7 (<http://www.ft.com/intl/cms/s/0/a60ca1fc-26e2-11e5-bd83-71cb60e8f08c.html#axzz3fU6n04p7>) καθώς ήταν οι Γάλλοι εμπειρογνώμονες που βοήθησαν τον Τσίπρα να γράψει την πρόταση προς το Γιουρογκρούπ*. Μάλιστα με αυτήν την ευκαιρία η έγκυρη γερμανική εφημερίδα Die Welt διαπιστώνει ότι με

Η άλλη γραμμή στον ευρωπαϊκό τύπο

Δημοσιεύουμε παρακάτω ένα άρθρο των βρετανικών Financial Times του γενικά οξυδερκή αναλυτή Γεδέων Ράχμαν, μεταφρασμένο από εμάς, που είναι το μόνο της ίδιας εφημερίδας από αυτά που ακολούθησαν την απόφαση της 13 του Ιούλη, που δεν είδε την πλατεία δημοσιότητα στη χώρα μας, ακριβώς επειδή μιλούσε για την κρυμμένη, την αντίθετη από την κυρίαρχη αυτή τη στιγμή εθνική και ευρωπαϊκή αλήθεια.

Πρόκειται για το ότι είναι η Γερμανία αλλά και η ευρωπαϊκή ενότητα που νικήθηκαν στη μεγάλη τελευταία μακριά και επώδυνη συνεδρίαση κορυφής στην ΕΖ, που το αποτέλεσμα της οι εδώ φασίστες θαυμαστές της Κοινοπολιτείας "Ανεξαρτήτων" Κρατών του Πούτιν ονομάζουν πραξικόπημα. Το άρθρο έχει τίτλο "Η υπό όρους συνθηκολόγηση της Γερμανίας" και υπότιτλο "Για να μη ρισκάρει τη φήμη της, η κυβέρνηση Μέρκελ συμφώνησε σε ακόμα μία ελληνική διάσωση".

Για τους αναγνώστες της ιστοσελίδας μας που ξέρουν ποια είναι η αληθινή στρατηγική Μέρκελ δεν υπήρξε κανένα πρόβλημα φήμης της στην απόφαση αυτή.

<<Η Ευρώπη συνειδητοποίησε τη Δευτέρα ότι πολλά πρωτοσέλιδα έκαναν λόγο για την ταπεινώση της Ελλάδας, το θρίαμβο μιας πανίσχυρης Γερμανίας και την υπονόμηση της δημοκρατίας στην Ευρώπη.

Τι ανοησίες. Αν κάποιος έχει συνθηκολογήσει, αυτός είναι η Γερμανία. Η γερμανική κυβέρνηση μόλις συμφώνησε, σε θεωρητικό επίπεδο, σε άλλη μία πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ διάσωση της Ελλάδας - την τρίτη έως τώρα. Σε αντάλλαγμα, έλαβε υποσχέσεις οικονομικών μεταρρυθμίσεων από μια ελληνική κυβέρνηση που ξεκαθαρίζει ότι διαφωνεί βαθιά με όλα όσα μόλις έχει συμφωνήσει. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα κάνει σίγουρα ότι μπορεί για να ματαιώσει τη συμφωνία που μόλις υπέγραψε. Αν αυτό είναι μία γερμανική νίκη, τότε ποια θα ήταν η ήττα;

Όσο για τα περί κατάλυσης της δημοκρατίας στην Ελλάδα - αυτά είναι επίσης ανοησίες. Το ελληνικό δημοψήφισμα της 5 Ιούλη ήταν στην ουσία μια ψήφος υπέρ του να συνεχίσει η ευρωζώνη να δανείζει δισεκατομμύρια στην Ελλάδα - αλλά με όρους που θα καθορίζονταν στην Αθήνα. Αυτό δεν ήταν ποτέ ρεαλιστικό. Ο αληθινός περιορισμός στην ελευθερία δράσεων της Ελλάδας δεν είναι ο αντιδημοκρατικός χαρακτήρας της ΕΕ. Είναι το γεγονός ότι η Ελλάδα έχει φαλιρίσει.

Αρκετά από τα σχόλια περί απώλειας της ελληνικής κυριαρχίας, στο προσχέδιο συμφωνίας που μόλις συμφωνήθηκε, έχουν επικεντρωθεί στην ιδέα ότι η Ελλάδα θα πρέπει τώρα να ιδιωτικοποιήσει περιουσιακά στοιχεία αξίας 50 δις ευρώ, και ότι ξένοι θα επιτηρούν το ταμείο με έδρα την Αθήνα. Δεδομένων των επιδόσεων διαφθοράς και πελατοκρατίας διαδοχικών ελληνικών κυβερνήσεων, αυτό ηχεί σαν μια πολύ καλή ιδέα. Όμως η βαθιά αντίθεση του ΣΥΡΙΖΑ με τις ιδιωτικοποιήσεις καθιστά απίθανο να συγκεντρωθούν τα 50 δις ευρώ.

Φυσικά, το δίλημμα του μέσου Έλληνα είναι φαινομενικά. Βρισκόμουν στην Αθήνα την περασμένη βδομάδα και αισθάνθηκα μεγάλη συμπόνια για πολλούς από τους ανθρώπους που συνάντησα, οι οποίοι φοβούνται για τις δουλειές τους, για τις οικονομίες τους και για το μέλλον. Αλλά η αίσθηση ότι όλο αυτό είναι φταίξιμο των σκληρών Ευρωπαίων, που έχουν αλόγιστα επιβάλει τη λιτότητα σε μια κατά τα άλλα υγιή χώρα, είναι μια νέο-αριστερή φαντασίωση. Η Ελλάδα έχει κυβερνηθεί άσχημα για δεκαετίες και ζούσε πέρα από τις οικονομικές της δυνα-

τότητες.

Όταν ήρθε το τρίξιμο, η ελληνική κυβέρνηση διαχειριζόταν ένα δημοσιονομικό έλλειμμα άνω του 10 τοις εκατό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος και ο ιδιωτικός τομέας αρνούσαν να δανείσει τη χώρα. Χωρίς τα δάνεια που χορηγήθηκαν από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την ΕΕ, η προσαρμογή στη λιτότητα θα ήταν άμεση και πολύ περισσότερο σκληρή. Η ιδέα ότι οι δανειστές της Ελλάδας υπήρξαν άκρως ανελαστικοί είναι επίσης ψευδής. Οι πιστωτές της Ελλάδας του ιδιωτικού τομέα υπέστησαν ήδη ένα "κούρεμα" το 2012 - και οι αποπληρωμές του ελληνικού χρέους έχουν επιμηκυνθεί μακριά στο μέλλον.

Στο μεταξύ, απλοί Γερμανοί, Ολλανδοί, Φιλανδοί και άλλοι έχουν κάθε λόγο να αισθάνονται προσβεβλημένοι. Όταν μπήκαν στο ευρώ, τους είπαν ότι υπήρχε μία ρήτρα "μη διάσωσης" στη συνθήκη που συγκροτούσε το ενιαίο νόμισμα. Αυτό αποσκοπούσε στο να διασφαλίσει τους φορολογούμενους ότι δε θα χρειαζόταν ποτέ να πληρώσουν τους λογαριασμούς άλλων χωρών της ευρωζώνης.

Ως εδώ ήταν λοιπόν. Έχουν ήδη υπάρξει διασώσεις για την Ισπανία, την Πορτογαλία και την Ιρλανδία - καθώς και τρία πακέτα για την Ελλάδα. Ένα νέο δάνειο 85 δις ευρώ προς την Ελλάδα θα ήταν σχεδόν διπλάσιο του ετήσιου ΑΕΠ της Σερβίας, μιας μεσαίου μεγέθους χώρας στην ίδια περιοχή. Και παρά τους ισχυρισμούς ότι οι Ευρωπαίοι αρνούνται κακοπροαίρετα να διαγράψουν τα ελληνικά χρέη, έχει γίνει στην πραγματικότητα σαφές ότι είναι ιδιαίτερα απίθανο η Ελλάδα να αποπληρώσει ποτέ πλήρως τα 320 δις ευρώ που ήδη χρωστά.

Είναι σίγουρα εντυπωσιακό το γεγονός ότι οι πιο ηχηρές καταγγελίες της κακίας της ευρωζώνης, αρνούμενης να διαγράψει το ελληνικό χρέος, προέρχονται από οικονομολόγους που ζουν σε χώρες των οποίων οι φορολογούμενοι δεν είναι πιασμένοι απ' το λαιμό.

Αυτή η πιο όψιμη προσέγγιση της ελληνικής κρίσης βλέπει επίσης ένα πιο ανοιχτό ρήγμα ανάμεσα στη Γαλλία και τη Γερμανία. Η γαλλική κυβέρνηση εμφανίστηκε σαν ο υπέρμαχος του να μείνει η Ελλάδα μέσα στο ευρώ και να εξομαλυνθεί η λιτότητα. Η Γαλλία αδιαμφισβήτητα έχει υψηλά κίνητρα για να υποστηρίξει την Ελλάδα, που έχουν να κάνουν με την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, τη γεωπολιτική και τα τοιαύτα. Αν όμως ήμουν ένας γερμανός φορολογούμενος, μάλλον θα με πάγωνε η θέα του Προέδρου της Γαλλίας Φρανσουά Ολάντ να αγκαλιάζει τον Αλέξη Τσίπρα, τον ελληνικό πρωθυπουργό, καθώς άφηναν το κτίριο της ΕΕ.

Για τη Γαλλία ίσως υπάρχουν και εγωκεντρικοί λόγοι για την προσπάθειά της να ανατρέψει τη λιτότητα στην Ευρώπη. Πρόκειται για μια χώρα που δεν έχει περάσει κανέναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, ούτε για μια φορά, από τα μέσα της δεκαετίας του '70. Οι γαλλικές κυβερνήσεις θεωρούν σχεδόν το ίδιο σκληρό το να προωθήσουν δομικές μεταρρυθμίσεις στην οικονομία τους όσο και οι έλληνες εταίροι τους. Μετά από αυτή την τελευταία κρίση, οι Γάλλοι πιθανότατα θα επιστρέψουν στην αντιπα-

ράθεση με λαμπρές ιδέες περί "ενδυνάμωσης" της ευρωζώνης - όπως είναι η πανευρωπαϊκή κοινωνική ασφάλιση. Αναρωτιέμαι ποιος πιστεύουν ότι θα μπορούσε να πληρώσει γι' αυτήν;

Όσο για τους Γερμανούς, σ' αυτή την τελευταία σύνοδο, φλέρταραν καθαρά με το "Grexit" - την ιδέα του διωξίματος της Ελλάδας από την ευρωζώνη. Υπαναχώρησαν μετά από πολλές προειδοποιήσεις, όπως εκείνη που εξαπέλυσε ο υπουργός εξωτερικών του Λουξεμβούργου, ότι μια τέτοια πορεία ενεργειών θα ήταν "μοιραία για τη φήμη της Γερμανίας στην ΕΕ και τον κόσμο".

Απ' το να ρισκάρει μια τέτοια έκβαση,

η γερμανική κυβέρνηση συμφώνησε μία ακόμα διάσωση της Ελλάδας. Όμως, στην πραγματικότητα, το ευρώ ήδη δηλητηριάζει τη συμπεριφορά της Γερμανίας απέναντι στην Ευρώπη και τη συμπεριφορά της Ευρώπης απέναντι στη Γερμανία.

Η όλη ιστορία φέρνει στο μυαλό ένα ρητό εκείνου του μεγάλου Γερμανού, του Καρλ Μαρξ - "Η ιστορία επαναλαμβάνεται, τη μια φορά σαν τραγωδία, την άλλη σα φάρσα." Η όψιμη συμφωνία για το ελληνικό χρέος επιχειρεί να είναι ταυτόχρονα μαζί και φάρσα και τραγωδία>>.

FT, 7-13-2015

ΜΙΑ ΠΙΘΑΝΗ ΕΞΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΟΥ "ΟΧΙ" ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΟΥ "ΝΑΙ" ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ

συνέχεια από τη σελ. 13

τη δραστήρια μεσολαβητική του προσπάθεια στη διαπραγμάτευση Ελλάδας - Γερμανίας, ο Ολάντ παίρνει τα ηνία της ευρωπαϊκής ηγεσίας από τη Μέρκελ. Στην πραγματικότητα αυτό συμβαίνει γιατί η Μέρκελ έχει υποστεί μεγάλο πλήγμα από το Σόιμπλε στη γερμανική πολιτική σκηνή ακριβώς λόγω των παράτυπων παρασυναγωγών που διοργάνωνε σε ευρωπαϊκό επίπεδο υπέρ του Τσίπρα. Η απομόνωση της γραμμής Μέρκελ μέσα στη Γερμανία έχει δώσει δηλαδή στον άλλο ρωσόφιλο ηγέτη του γαλλογερμανικού άξονα, τον Ολάντ τη δυνατότητα να εμφανιστεί στον καταπτοημένο από την παρατεταμένη φτώχεια γαλλικό λαό σαν ο άνθρωπος που σώνοντας την Ελλάδα τάχα από τη γραμμή λιτότητας του Σόιμπλε - και όχι από το σαμποτάζ της - θα σώσει και τη Γαλλία και όλο τον ευρωπαϊκό Νότο από τη λιτότητα αρχίζοντας από την Ιταλία του επίσης ρωσόφιλου Ρέντζι. Έχουμε δει πόσες φορές η ελληνική ρωσική πολιτική έχει πατήσει πάνω στη δίκαιη αντίθεση των λαών της βιομηχανικής Ευρώπης ενάντια στα όλο και πιο άθλια "ανατολικά" μεροκάματα της για να εμφανίσει τη δικιά της αντιβιομηχανική και μπαταχτζιδική γραμμή σαν προλεταριακή. Φαίνεται λοιπόν πολύ πιθανό ένα μέτωπο Ολάντ-Ρέντζι μαζί βέβαια με την Κύπρο, που ως τώρα έμπαινε στο μέτωπο κατά της "άγριας" πολιτικής Τσίπρα - Βαρουφάκη, να αντεπιτεθεί στον Σόιμπλε σαν έναν ξεροκέφαλο συντηρητικό που με την "οικονομίστικη" πολιτική του λιτότητας στο ελληνικό ζήτημα κινδυνεύει να διαλύσει την Ευρωζώνη.

Όλα δείχνουν λοιπόν ότι τα δύο διαδοχικά πολιτικά πραξικοπήματα του Τσίπρα, δηλαδή το υπέρ-Όχι του λαού και αμέσως μετά το υπέρ-Ναι της κυβέρνησης που πρότεινε το υπέρ-Όχι αποσκοπούν στο να διευκολύνουν μια ανοιχτή εκδήλωση των αντιθέσεων εντός της ΕΖ ειδικά της αντίθεσης Γαλλίας - Γερμανίας που ήδη υπόκωφα έχει εκδηλωθεί σε όλη τη διάρκεια της κυβέρνησης Τσίπρα. Επίσης δεν είναι τυχαίο ότι και η Ιταλία του ρωσόφιλου Ρέντζι τάχθηκε τουλάχιστον ανοιχτά με την πρόταση "ναι" του Σύριζα, όπως βέβαια τάχθηκε πιο ενθουσιωδώς απ' όλους και η προεδρία Ομπάμα.

Πάντως το μέτωπο Γαλλίας-Ιταλίας για

να γίνει αποδοτικό πολιτικά πρέπει κατά τη γνώμη μας να σύρει πίσω του δυο τρεις ακόμα χώρες, εκτός της Κύπρου, για να γίνει αποτελεσματική η πίεση στη γραμμή Σόιμπλε που εκπροσωπεί τις πολιτικές δυνάμεις της Γερμανίας αλλά και πλέον όλης της ΕΖ που έχουν κάπως καταλάβει το διασπαστικό ρόλο που παίζει ιδιαίτερα η Ελλάδα του Τσίπρα. Το ότι ο Σόιμπλε έχει γίνει κοινός εχθρός όλων των "όχι" και όλων των "ναι" στην Ελλάδα δεν είναι άσχετο με το πόσο τον μισεί το κοινό μεγάλο αφεντικό.

Δεν μπορούμε ασφαλώς να ξέρουμε ποια θα είναι η έκβαση αυτής της νέας απόπειρας διάσωσης της Ευρώπης από την καταστροφική για τη χώρα μας κυβέρνηση Τσίπρα και των νέων συνοδοιπόρων της. Η έκβαση είναι ζήτημα πολιτικού επιπέδου των ευρωπαϊκών λαών και των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων ιδιαίτερα των μικρών του νότου και της ανατολής της Ευρώπης, δηλαδή στο κατά πόσο θα εμπιστευτούν, έστω και ελάχιστα, μια ρωσική κυβέρνηση που οδηγεί έναν λαό να πει "όχι" σε κάποια μέτρα και αμέσως μετά πηγαίνει στην Ευρώπη να τη διαβεβαιώσει ότι θέλει να επιβάλει στο λαό της αυτά τα μέτρα και άλλα ακόμα χειρότερα με αντάλλαγμα να πάρει δεκάδες δις για την ίδια και κυρίως τις τράπεζες που αυτή ομιά χρεωκόπησε.

Εμείς λέμε ότι αν αυτή η κυβέρνηση των απόλυτων απατεώνων δεν αποκαλυφθεί σαν τέτοια και δεν της ζητηθούν σαφείς και διαφανείς όροι δανεισμού που να την εκθέτουν στους ευρωπαϊκούς λαούς αν δεν τους τηρεί, και κυρίως αν αυτά δεν γίνουν γνωστά στον ελληνικό λαό και αν εσωτερικές προοδευτικές δυνάμεις δεν έρθουν στο προσκήνιο, κάθε συμφωνία με την Ευρώπη θα είναι για μεν τη χώρα μας απλά ασπιρίνη για τη θεραπεία από έναν καρκινικό όγκο που θέλει εγχείριση, για δε την Ευρώπη μια πελώρια ωρολογιακή βόμβα. Καμιά εμπιστοσύνη λοιπόν στη βρώμικη συμμαχία των κυβερνητικών του νέου ψεύτικου "ναι" με τους αντιπολιτευόμενους των παλιών επίσης ψεύτικων "ναι".

*Το κείμενο αυτό γράφτηκε πριν έρθουν τα νέα ότι μέσα στο Γιουρογκρούπ ξέσπασε ανοικτή σύγκρουση ανάμεσα σε Γαλλία-Ιταλία από τη μια μεριά και Γερμανία και άλλες βόρειες και πρώην ανατολικές χώρες από την άλλη.

Ο ΦΙΛΟ-ΠΟΥΤΙΝΙΚΟΣ “ΑΝΤΙ-ΡΩΣΙΣΜΟΣ” ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 11

αυτό το σαμποτάζ αυτός ο ταλαντούχος, από μικρός αναθρεμμένος πράκτορας, θα πετύχει να δώσει φτηνά στο αφεντικό του τον αφρό της τσακισμένης οικονομίας της χώρας μας, ιδιαίτερα τις τράπεζες. Ταυτόχρονα όλο το ρωσόδουλο σκυλολόι θα μπορέσει με το τρίτο μνημόνιο να οξύνει στο έπακρο το αντι-ευρωπαϊκό αίσθημα μιας ολοένα και περισσότερο εξαθλιωμένης μάζας, που θα έχει μάθει να αναγνωρίζει περισσότερο από ποτέ στο πρόσωπο της ΕΕ (και ιδιαίτερα της Γερμανίας) τον άκαρδο δυνάστη της και όχι τους σαμποταριστές συριζοκνίτες που σκοτώνουν την οικονομία και έτσι παράγουν χρέος.

Όλα αυτά δεν θα πετυχαίνονταν με μια Ελλάδα έξω από το ευρώ. Στην περίπτωση της δραχμής, είτε με μεταβατική προστασία Σόμπλε ή ακόμα περισσότερο με άγρια έξοδο τύπου Λαφαζάνη, ο παράγοντας Ευρώπη θα εξέλιπε σε μεγάλο βαθμό από την εξίσωση και η φαιο-“κόκκινη” πολιτική ηγεσία της χώρας θα έμενε μόνη της μαζί με τους ανατολικούς “προστάτες” της, απέναντι σε έναν απείρως πιο εξοργισμένο λαό που πιο εύκολα θα έβλεπε με τη δραχμή παρά με το Ευρώ τους αληθινούς δυνάστες του και τα τσιράκια τους που παριστάνουν σήμερα τους “περήφανους” πατριώτες. Εννοείται ότι όποτε και εάν η Ελλάδα δεν θα μπορεί να κάνει ζημιά μέσα στην Ευρώπη, δηλαδή αν απομονωθεί ολοκληρωτικά, τότε η Ρωσία θα διατάξει τα τσιράκια της να την πάνε στη δραχμή και από κει στο ρούβλι. Τότε θα αναλάβουν με τη χωρίς τον “ευρωπαϊό” Τσίπρα να κάνουν τη βρωμοδουλειά οι Λαφαζάνηδες και οι Λαπαβίτσες.

Από την άλλη μεριά, ουδέποτε οι Μέρκελ-Ολάντ πιάστηκαν για να κάνουν τα στραβά μάτια απέναντι στα εγκλήματα των ρώσων χίτλερ στην Ουκρανία, όπως ισχυρίζεται το άρθρο. Αυτό το κάνουν από ιδεολογία, από εθελούσια υποταγή στη ρωσική πολιτική εδώ. Κανείς ποτέ δεν τους εξανάγκασε να αρνούνται πεισματικά σε ένα κράτος που βρίσκεται υπό μερική εδαφική κατοχή το στοιχειώδες δικαίωμα να υπερασπιστεί τα σύνορα και την κυριαρχία του, αρνούμενοι να του προμηθεύσουν όπλα για να αντιμετωπίσει τους εισβολείς. Και αν ήταν πραγματικά αντιρώσοι θα κατήγγειλαν με όση δύναμη διέθεταν τη φιλοκατοχική στάση του έλληνα πρωθυπουργού απέναντι στο ουκρανικό, θα απομόνωναν τη Ρωσία αλλά και την υποταχτική της κυβέρνηση Τσίπρα και δε θα προσπαθούσαν με νύχια και δόντια να του προσφέρουν “ευκαιρίες” χρηματοδοτικής ανάσας που θα τον δυνάμωναν πολιτικά μέσα κι έξω από τη χώρα.

Φαίνεται πως είναι κυρίως γι’ αυτή τη χρηματική ρευστότητα - παρόλη τη συνεχιζόμενη πορεία καταστροφής - που ο συντάκτης του “Βήματος” νιώθει ανακουφισμένος που “κατά μία άποψη ο ρώσος βετεράνος διέσωσε παράλληλα και μια άλλη χώρα (σ.σ. εκτός από τη δικιά του), τη χώρα μας, για την οποία γνωρίζει τόσο πολλά...” Τέτοιοι άνθρωποι δεν νοιάζονται που η Ουκρανία ποδοπατείται, διαμελίζεται και ματώνει αρκεί να την βολεύει η χώρα τους και τελικά ο εαυτός τους. Όποιος σώνεται ή εν προκειμένω νομίζει ότι σώνεται σε βάρος τρίτων, είναι καταδικασμένος να καταστραφεί, όπως τελικά θα καταστραφεί και η Ρωσία αν δεν συντρίψει τους Ρεσέντικοφ που τη διοικούν.

ΓΙΑΤΙ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ Η ΠΩΛΗΣΗ ΤΩΝ 14 ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΩΝ ΣΤΗ FRAPORT

Μέσα στο Μάη το ΤΑΙΔΕΠ αποφάνθηκε ότι ο διαγωνισμός για την πώληση των 14 περιφερειακών αεροδρομίων από την κοινοπραξία Fraport-Κοπελούζου με πλειοψηφία της πρώτης έγινε σε συνθήκες διαφάνειας. Αυτή η σε εξέλιξη τόσο σημαντική επένδυση στην Ελλάδα από μία γερμανικών συμφερόνων εταιρεία, αν δεν εξηγηθεί πολιτικά μπορεί να παραπλανήσει αρκετό κόσμο και να τον κάνει αποδέκτη της κυρίαρχης προπαγάνδας που λέει ότι η Γερμανία είναι αυτή που αγοράζει τη χώρα χάρη στην κρίση. Στην πραγματικότητα βέβαια τώρα, καμιά Γερμανία δε βρίσκεται πίσω από τις φτηνές μεγάλες εξαγορές λιμανιών, ποδοσφαιρικών ομάδων, του τζόγου, ξενοδοχείων και γης αλλά η Ρωσία, και οι σύμμαχοί της Κίνα, Κατάρ κλπ. Όσο για την παραπάνω “ανωμαλία”, η εξήγηση έρχεται από την Αγία Πετρούπολη και συγκεκριμένα από το αερο-

δρόμιο Πούλκοβο του οποίου την ανάπτυξη, ανακατασκευή και λειτουργία ανέλαβαν τον Απρίλη του 2010 από κοινού ο Όμιλος Κοπελούζου, η γερμανική Fraport και η ρωσική τράπεζα VTB Capital (βλ. Ναυτεμπορική, 3/2). Επομένως, η επιλογή της συγκεκριμένης κοινοπραξίας δεν είναι τυχαία. Έχει να κάνει με το γεγονός ότι η FRAPORT είναι δεμένη με το ρώσικο κρατικο-φασιστικό κεφάλαιο και τον άνθρωπό του στην Ελλάδα, τον κρατικο-ολιγάρχη Κοπελούζο. Η για να το πούμε αλλιώς, η γερμανική Fraport παίρνει δουλιές στην ρωσική αποικία που λέγεται Ελλάδα (με την επιτήρηση πάντα του έμπιστου της Ρωσίας Κοπελούζου) γιατί την εμπιστεύεται και συνεργάζεται μαζί της η αποικιοκρατική μητρόπολη στα πλαίσια της στρατηγικής της οικονομικής και πολιτικής εξαγοράς ενός κομματιού του γερμανικού καπιταλισμού.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΙΡΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

συνέχεια από τη σελ. 16

κίνημα του 2009 υπερασπίζοντας μάλιστα ανοιχτά την ενότητα με τους φρουρούς της επανάστασης, τα πιο λυσσασμένα σκυλιά του καθεστώτος. Σε κάθε περίπτωση η σύμπλευση των χειρότερων “σκληροπυρηνικών” με τη ρωσική στρατηγική βρίσκεται πολύ κοντά στην εφαρμογή της όπως έδειξε και η συνάντηση του αρχιφασίστα και επεμβασία στρατηγού Σολείμανί, επικεφαλής της δύναμης Κουντς που είναι το εξωτερικό χέρι των Φρουρών της επανάστασης, με τον Πούτιν μέσα στον Ιούλη. Να σημειωθεί ότι ο ΟΗΕ έχει απαγορεύσει ταξίδια του Σουλεϊμανί στο εξωτερικό.

Όμως πέρα από τις εσωτερικές εξελίξεις στο Ιράν, η συγκεκριμένη συμφωνία αναμένεται να αλλάξει και τους περιφερειακούς συσχετισμούς.

Η διπλωματική ισχύς της Τεχεράνης αναβαθμίζεται, άρα και η επιθετικότητά της, πράγμα που σημαίνει ενίσχυση των συμμάχων της, όπως είναι η Χεζμπολάχ, το παραπαίον καθεστώς Άσαντ στη Συρία και πάνω απ’ όλα η σύμφωνη με όλες τις ενδείξεις ιρανόδουλη, κυβέρνηση του Ιράκ. Όσο αυτές οι δυνάμεις θα ενισχύονται τόσο θα ισχυροποιείται η Τεχεράνη σαν “αντίθετος πόλος” στον πόλεμο κατά του ISIS. Στην πραγματικότητα, αντίπαλο δέος στο Ιράν θεωρείται σήμερα η Σαουδική Αραβία, της οποίας η νέα ηγεσία υπό το βασιλιά Σαλμάν την έχει οδηγήσει σε προσέγγιση με το Κρεμλίνο (βλ. συμφωνία για επενδύσεις 10 δις στη Ρωσία, στρατιωτική συνεργασία κτλ). Η ιρανική αναβάθμιση έσπρωξε λοιπόν τους Σαουδάραβες να διευρύνουν τα αντι-ιρανικά τους μέτωπα τροποποιώντας τη στάση τους απέναντι στους συνίτες ισλαμοφασίστες. Έτσι, η πρώτη απάντησή τους στη συμφωνία της Βιέννης ήταν η συνάντηση του βασιλιά Σαλμάν και άλλων υψηλών αξιωματούχων της Σαουδικής Αραβίας με την ανώτατη ηγεσία της Χαμάς, της δολοφονικής αυτής συμμορίας ρωσόφιλων ισλαμοφασιστών, μια κίνηση που σίγουρα δε συμβάλλει στη διατήρηση των ως πρόσφατα φιλικών σχέσεων ανάμεσα στο Ριάντ και το Ισραήλ. Η επαφή έγινε με τη μεσολάβηση του ρωσόφιλου Κατάρ (βλ. NYT, 17/7). Προηγουμένως, η Σαουδική Αραβία είχε συνάψει ανάλογη συμφωνία με Τουρκία και Κατάρ για την ενίσχυση συγκεκριμένων δυνάμεων των ανταρτών μέσα στη Συρία, και συγκεκριμένα των δυνάμεων του ριζοσπαστικού Ισλάμ Αράρ ας-Σαμ, Γιάις αλ-Ισλάμ και Μετώπου αλ-Νούσρα, δηλαδή της πάντα

ρωσόδουλης Αλ Κάιντα (βλ. El Pais, 27/7). Η συμφιλίωση Δύσης-Ιράν προκάλεσε αλυσιδωτές αντιδράσεις και στη γειτονική Τουρκία, αναγκάζοντας την ισλαμο-εθνικιστική ηγεσία της, που είναι γενικά αντι-Άσαντ και αντι-Ιράκ, να μπει λίγο βαθύτερα στην παγίδα που ετοίμασε η ρωσική υπερδύναμη σε συνεργασία με το φίλο της Ομπάμα για να εγκλωβίσει τις εχθρικές σ’ αυτήν δυνάμεις, παγίδα που ακούει στο όνομα ISIS σαν δήθεν παγκόσμια απειλή που υποτίθεται κάνει αναγκαία μια ρωσο-δυτική συμμαχία για την “καταπολέμηση” του.

Σ’ αυτό συνέβαλαν αποφασιστικά οι ίδιοι οι προβοκάτορες-δολοφόνοι του ISIS με την απρόκλητη πολύνεκρη επίθεση αυτοκτονίας τους στη συνοριακή τουρκική πόλη Σουρούτς και την επίθεση σε συνοριακό φυλάκιο της επαρχίας Κιλίς, που οδήγησαν την Άγκυρα στην ανάληψη στρατιωτικής δράσης εναντίον τους στη Συρία (βλ. NYT, 23/7) και την ταυτόχρονη άδεια για χρήση της αεροπορικής βάσης του Ιντσιρλίκ από τον αμερικανικό στρατό για τη διεξαγωγή των επιχειρήσεων του κατά του ISIS. Ποιο κίνημα με μόνο 30.000 ενόπλους, όπως ο ISIS που θέλει να ελέγξει με αυτούς δυο χώρες (Συρία, Ιράκ) θα ήθελε να κάνει εχθρό της μια περιφερειακή μεγάλη δύναμη σαν την Τουρκία; Το συμφέρον αυτό το έχει η μόνο η πούτινική Ρωσία. Απόδειξη ότι άνοιξε ταυτόχρονα και ξανά για την Άγκυρα το μέτωπο με τους σοσιαλφασίστες του ανοιχτά ρωσόφιλου κουρδικού PKK, κι αυτό με πρόκληση από το ίδιο το PKK που επιτέθηκε με παγιδευμένο όχημα στην επαρχία Ντιγιαρμπακίρ σαν αντίποινα για την αναπόδευκτη και κατά τη γνώμη μας ανύπαρκτη συνεργασία της τουρκικής κυβέρνησης με τους τζιχαντιστές. Η Τουρκία απάντησε με βομβαρδισμούς των βάσεων του PKK μέσα στο ιρακινό Κουρδιστάν, δυσχεραίνοντας έτσι την ήδη λεπτή θέση του δυτικόφιλου κούρδου ηγέτη του Ιράκ Μασούντ Μπαρζανί. Η στιγμή είναι ιδανική για την αποσταθεροποίηση και διπλωματική απομόνωση της Τουρκίας καθώς η πολιτική κρίση μαίνεται στο εσωτερικό της χώρας, με το αδυνατισμένο ΑΚΡ να αναζητά συμμάχους για την κυβέρνηση, και τον φιλο-Γκιουλέν και ρωσόφιλο ηγέτη Κιλιτζάρογλου του κεμαλικού στη βάση του CHP να κερδοσκοπεί στη γωνία περιμένοντας μία λάθος κίνηση. Το νόημα της κουρδικής πρόκλησης είναι μια ακόμα προσπάθεια να μπει σφήνα στις σχέσεις του τουρκικού εθνικισμού με τη Δύση που, βλακωδώς, θεωρεί το PKK σύμμαχο στον αγώνα κατά των κανίβαλων τζιχαντιστών του ISIS με την ολόψυχη συμπαράσταση των νέων χίτλερ.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΙΡΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Ένας από τους πρώτους καρπούς της προβοκάτσιας που ακούει στο όνομα ISIS υπήρξε η προσέγγιση ΗΠΑ-Ιράν, που επισφραγίστηκε με τη συμφωνία της 14 Ιούλη για το πυρηνικό πρόγραμμα της Τεχεράνης υπογεγραμμένης στη Βιέννη από τους υπουργούς εξωτερικών του Ιράν, των 5 μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, Αγγλία, Γαλλία) μαζί και της Γερμανίας, καθώς και την αντιπρόσωπο εξωτερικών υποθέσεων της ΕΕ.

Πρόκειται για μια εξαιρετικά αντιδραστική συμφωνία με την οποία επιτελούνται δύο τουλάχιστο ζημιές: η πρώτη είναι ότι ενισχύεται ο φασισμός και επεκτατισμός του καθεστώτος των μουλάδων με την ουσιαστική διπλωματική του αναβάθμιση, ένας φασισμός και ένας επεκτατισμός που γίνονται ολοένα και πιο επικίνδυνοι στο βαθμό που εναρμονίζονται με τα συμφέροντα του ρωσο-κινεζικού νεοναζιστικού άξονα. Από την άλλη σε ότι αφορά αυτό που εμφανίζεται σαν το κεντρικό μέλημα της συμφωνίας, δηλαδή την παρεμπόδιση του Ιράν να κατασκευάσει πυρηνικά όπλα, από άποψη αρχής και από συγκεκριμένη πολιτική άποψη είναι και αυτή αρνητική και απαράδεκτη. Έχουμε πει πολλές φορές ότι το να εμποδίζεται η δυνατότητα του Ιράν να έχει πυρηνικά όπλα δεν γίνεται από καμία αντιφασιστική πλευρά, αλλά γίνεται από τη θέση αρχής των δύο υπερδυνάμεων οι οποίες διαθέτουν την απόλυτη πυρηνική υπεροπλία στον πλανήτη, να απαγορεύουν σε όλες τις άλλες χώρες όπου μπορούν να το επιβάλουν αυτό, το δικαίωμα να διαθέτουν και αυτές πυρηνικά όπλα. Δηλαδή με το να συμμαχούν οι δύο υπερδυνάμεις με το επεκτατικό Ιράν και να αρνούνται όχι μόνο οποιαδήποτε υποστήριξη στον παλλαϊκό αντιφασιστικό αντιμουλάδικο αγώνα του ιρανικού λαού (όπως οι ΗΠΑ) αλλά να απαιτούν το πνίξιμο αυτού του αγώνα (Ρωσία) και την ίδια ώρα να αρνούνται ένα εθνοανεξαρτησιακό δικαίωμα πυρηνικής αυτοάμυνας στη χώρα αυτή του τρίτου κόσμου το μόνο που κάνουν είναι να βοηθάνε να ανέβουν στην εξουσία της χώρας αυτής γενικά οι πιο φιλο-ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Μάλιστα από συγκεκριμένη πολιτική άποψη οι πιο ευνοημένες είναι οι φιλορωσικές δυνάμεις επειδή μόνο η Ρωσία έχει υποστηρίξει πάντα τις πιο φασιστικές, επεκτατικές και αντισημιτικές-ρατσιστικές δυνάμεις στο εσωτερικό του ιρανικού μπλοκ εξουσίας σε όλα εκτός από τον πυρηνικό εξοπλισμό. Αυτό για να μπορεί να έχει το Ιράν του χεριού της. Η Ρωσία θέλει το Ιράν αντιαμερικάνικο και αντισημιτικό αλλά όχι ανεξάρτητο, γι αυτό του έχει πάντα προτείνει να κατασκευάζει εκείνη το πυρηνικό καύσιμο για τους αντιδραστικούς του και όχι το ίδιο συμφωνώντας στο σημείο αυτό απόλυτα με τις ΗΠΑ.

Η συμφωνία της Βιέννης προβλέπει μεταξύ άλλων περιορισμούς στο ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα με διακηρυγμένο στόχο την αποτροπή - τουλάχιστο για ένα ορισμένο διάστημα - της χρησιμοποίησής του για στρατιωτικούς

σκοπούς. Πιο συγκεκριμένα: *“Κύριος στόχος είναι η εφαρμογή αυστηρών περιορισμών ώστε να διασφαλισθεί ότι το “Breakout”, ο χρόνος που χρειάζεται για τον εμπλουτισμό ουρανίου με σκοπό την κατασκευή ατομικού όπλου, θα είναι τουλάχιστον ένα έτος επί μία δεκαετία. Η συμφωνία προβλέπει ότι ο αντιδραστήρας βαρέος ύδατος του Αράκ θα τροποποιηθεί ώστε να μην έχει την ικανότητα παραγωγής πυρηνικού καυσίμου για στρατιωτικούς σκοπούς”* (news.in.gr, 14/7). Για τον έλεγχο της εφαρμογής της συμφωνίας από την ιρανική πλευρά προβλέπεται *“Εφαρμογή καθεστώτος ενισχυμένων επιθεωρήσεων κατά τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας, αλλά και μετά από αυτή για ορισμένες δραστηριότητες. Η Διεθνής Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας (σ.σ. IAEA) θα μπορεί να επαληθεύει μέσω των επιθεωρήσεων τη λειτουργία των ιρανικών συσκευών φυγοκέντρησης για περίοδο είκοσι ετών και της παραγωγής συμπυκνωμένου ουρανίου (yellow cake) για περίοδο είκοσι πέντε ετών. Η Τεχεράνη δεσμεύεται να εφαρμόσει και να επικυρώσει το συμπληρωματικό πρωτόκολλο της IAEA που επιτρέπει τις εις βάθος επιθεωρήσεις”*.

Έτσι 5-6 ιμπεριαλιστικές δυνάμεις με πυρηνικά και κυρίως οι δύο υπερδυνάμεις θα μπορούν με τη βοήθεια της διαβόητης IAEA -στην οποία ως τώρα το πάνω χέρι έχει η Ρωσία- να έχουν λόγο πάνω στην οικονομική και στρατιωτική εσωτερική ζωή μιας χώρας που δεν έχει πυρηνικά καθώς θα μπορούν να την ελέγχουν σχεδόν σε όλα τα επίπεδα της άμυνας και της βιομηχανικής παραγωγής της. Πόσο εξοργιστικό είναι οι πιο μεγάλοι ιμπεριαλισμοί που διαθέτουν χιλιάδες πυρηνικές κεφαλές και έχουν στο ιστορικό τους αμέτρητες στρατιωτικές επεμβάσεις σε τρίτες χώρες να απαγορεύουν στις μικρότερες χώρες - εκτός από ορισμένες μετρημένες στα δάχτυλα - το δικαίωμα κατασκευής ατομικής βόμβας. Σε τελευταία ανάλυση, αν αυτοί θέλουν έναν κόσμο απαλλαγμένο από πυρηνικά, όπως ισχυρίζονται, ας καταστρέψουν επιτέλους τα πυρηνικά τους και αφού τα καταστρέψουν τότε ας βοηθήσουν ώστε να απαγορευτούν μια για πάντα τα πυρηνικά από τον πλανήτη. Όμως κάτι τέτοιο θα ήταν έξω από τη φύση τους.

Μήπως όμως αυτές οι απαγορεύσεις βοηθούν τις χώρες που απειλούνται από τον υπαρκτό ιρανικό όλο και πιο ανοιχτό επεμβατισμό και επεκτατισμό να τον αντιμετωπίσουν; Μιλάμε εδώ για το Λίβανο και τη Συρία όπου η Τεχεράνη έχει επέμβει μέσω της Χεζμπολάχ, το Ιράκ που ουσιαστικά το κατέχει ε-

σωτερικά και με στρατό, την Υεμένη που την έχει διασπάσει μέσω των οπλισμένων ανθρώπων της, ή το Ισραήλ που έχει δεχθεί στο παρελθόν απειλές για ολοκληρωτικό “σβήσιμο από το χάρτη” από την πολιτική ηγεσία του Ιράν και όχι εντελώς αδικαιολόγητα επιθυμεί την εξαφάνιση των πυρηνικών του δυνατοτήτων.

Η μόνη λύση για την αποτροπή ενός πυρηνικού εκβιασμού των γειτόνων του από ένα Ιράν με πυρηνικά είναι να εξοπλιστούν μεμονωμένα ή σε συνασπισμούς οι απειλούμενες από αυτό χώρες επίσης με πυρηνικά. Ήδη το Ισραήλ έχει πυρηνικά και η Σαουδική Αραβία θέλει διακαώς να αποκτήσει και αυτή τα πυρηνικά της θεωρώντας τα σαν το μόνο αξιόπιστο τρόπο για να αποτρέψει εκβιασμό από ένα πυρηνικό Ιράν. Αυτόν τον εξοπλισμό της Σαουδικής Αραβίας τον αποκλείουν με έμφαση οι ΗΠΑ για να μην διαδοθούν τα πυρηνικά όπλα και πέσουν κάποια στιγμή σε χέρια ανεύθυνων κυβερνήσεων. Για τις υπερδυνάμεις οι λαοί και οι χώρες του τρίτου κόσμου παράγουν πιο εύκολα ανεύθυνους ηγέτες από όσο οι ίδιες. Η ιστορία αποδεικνύει το αντίθετο.

Όπως θα περιμέναμε λοιπόν σύμφωνα με όλα τα παραπάνω δεν υπάρχει στη συμφωνία καμία παραίνεση για περισσότερο σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα, για περιορισμό της καταπίεσης του ιρανικού λαού ή για περιορισμό του ιρανικού επεκτατισμού. Σ' αυτά τα θέματα οι μουλάδες έχουν πλήρη κατανόηση από τους ιμπεριαλιστές! Αντίθετα, προβλέπεται ότι εφόσον διασφαλισθεί η πυρηνική κατασκευαστική αδυναμία του Ιράν, οι όποιες κυρώσεις σε βάρος του θα αρθούν.

Πιο συγκεκριμένα, οι κυρώσεις που έχουν επιβληθεί στο Ιράν από ΗΠΑ και ΕΕ στο χρηματοπιστωτικό τομέα, στην ενέργεια και τις μεταφορές *“θα αρθούν με την εφαρμογή από το Ιράν της συμφωνίας μετά την περί αυτού επαλήθευση της IAEA (αρχές 2016). Η ίδια διαδικασία θα ακολουθηθεί για την άρση των κυρώσεων του ΟΗΕ. Οι κυρώσεις που αφορούν το πρόγραμμα βαλλιστικών πυραύλων και την προμήθεια επιθετικών οπλικών συστημάτων διατηρούνται. Η απαγόρευση μεταφορών ευαίσθητων υλικών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο ιρανικό βαλλιστικό πρόγραμμα παραμένει σε ισχύ για οκτώ χρόνια, εκτός της περίπτωσης που το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ θα δώσει συγκεκριμένη άδεια”* (στο ίδιο), ενώ το εμπάργκο του ΟΗΕ στα συμβατικά όπλα θα αρθεί το αργότερο σε 5 χρόνια.

Δεν είναι λοιπόν κανένα αντιφασιστικό μέτωπο που επιβάλλει τους όρους στον περιφερειακό τραμπούκο. Είναι η συνεργασία της σάπιας μονοπωλιακής Δύσης με τον υπ' αριθμ. 1 εχθρό των λαών, εθνών και κρατών σε παγκόσμιο επίπεδο, που έχει ήδη ξεκι-

νήσει τη στρατιωτική του προέλαση σε ευρωπαϊκό έδαφος - τη σοσιαλμπεριαλιστική Ρωσία - κάτω από την ηγεμονία της τελευταίας που έρχεται να επιβάλλει τους δικούς της ταπεινωτικούς όρους.

Οι όροι δηλαδή της συμφωνίας είναι έτσι φτιαγμένοι ώστε και να ενισχύουν πολιτικά το δικτατορικό καθεστώς και να το στέλνουν στον άξονα Ρωσίας-Κίνας. Την ίδια στιγμή που οι ξένες επενδύσεις, δυτικές και ανατολικές, θα τονώνουν την οικονομία της χώρας και το καθεστώς θα καλείται επίσημα από τις υπερδυνάμεις να επιλύει περιφερειακές διενέξεις σαν μια “καθώς πρέπει” περιφερειακή δύναμη, η αντίθεση Τεχεράνης-Δύσης θα μεγαλώνει καθώς η επίσημη ρωσική και η κινεζική στάση θα εμφανίζονται διαλλακτικότερες από τη δυτική σε ζητήματα όπως εκείνο της άρσης του οπλικού εμπάργκο. Οι έλεγχοι από την άλλη θα λειτουργούν ουσιαστικά σαν ένα πολιτικό εργαλείο τιμωρίας-επιβράβευσης για την ένταξη της χώρας στο νεοναζιστικό άξονα. Δείγμα αυτής της πορείας απορρόφησης ήταν η επίσκεψη του ιρανού προέδρου Χασάν Ρουχανί στη Ρωσία - “εξαιρετικά σημαντική” επίσκεψη κατ' ομολογία του ίδιου - λίγο πριν την οριστικοποίηση της συμφωνίας της 14/7, προκειμένου να παραστεί στην κοινή σύνοδο των BRICS, του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης και της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης, που είναι εργαλεία για την επιβολή της ρωσικής σοσιαλμπεριαλιστικής κυριαρχίας στον πλανήτη. Η άρση των κυρώσεων θα δώσει τη δυνατότητα στην Τεχεράνη να συμμετάσχει σαν ισότιμο μέλος σε τέτοιους οργανισμούς.

Ωστόσο, η απόφαση γι' αυτό θα κριθεί σε πρώτο επίπεδο από την έκβαση του εσωτερικού αγώνα για επικράτηση που διεξάγουν οι εθνικιστές, με εκπρόσωπο τον ανώτατο ηγέτη της χώρας, Αγιατολάχ Αλί Χαμενεΐ, και οι ρωσόφιλες πολιτικές δυνάμεις των Ρουχανί και Μουσαβί, οι οποίοι εμφανίζονται σαν “μετριοπαθείς” ισλαμιστές για να εξαπατούν τη Δύση. Οι αναλυτές επισημαίνουν ότι η συμφωνία της Βιέννης δεν είχε την πλήρη στήριξη του ανώτατου ηγέτη καθώς μια σειρά “κόκκινες γραμμές” που είχε θέσει (π.χ. όσον αφορά τη διάρκεια των περιορισμών, το εύρος των επιθεωρήσεων κ.ά.) παραβιάστηκαν. Αυτό ίσως να είναι κι ένα σημάδι της φθίνουσας πολιτικής επιρροής του Καμενεΐ στο πολυπρόσωπο και σύνθετο σύστημα εξουσίας του Ιράν. Δεν ήταν επίσης τυχαίο το γεγονός ότι οι πανηγυρισμοί μέσα στη χώρα που ακολούθησαν την υπογραφή συνοδεύτηκαν από το σύνθημα για απελευθέρωση του σε κατ' οίκον περιορισμό “μετριοπαθή” ηγέτη Μουσαβί, που θυμόμαστε πως είχε προδώσει το μεγάλο δημοκρατικό αντιμουλάδικο